

ॐ
॥ तुळसिबृन्दा ॥

துளசி பிருந்தா

कल्याणाद्भुगवात्राय कामितार्यप्रदायिने ।

श्रीमद्वेङ्कटनाथाय श्रीनिवासायतेनमः ॥

நீடித்த உழைப்பிற்கும், உயர்வான தரத்திற்கும்,
சரியான அளவிற்கும், எல்லோரும் விரும்புவது
பாலாஜி பனியன்களே!

தயாரிப்பாளர்கள்:

பாலாஜி
நீட்டிங் கம்பெனி,

114-A, தெற்கு பெருமாள் மேஸ்திரி வீதி,
மதுரை.

விற்பனை நிலையம்:

107, தெற்கு மாசி வீதி, மதுரை-1.

கல்யாண சுப விசேஷங்களுக்கு
காஞ்சிபுரம். பெங்களூர். தர்மாவரம், பரூரஸ்
பட்டு சேலைகள். நூதன பார்டர்களில் கண்ணை
கவரும் கலர்களில் விலை சகாயமாயும்
நம்பிக்கையாயும் கிடைக்குமிடம்:-

K. L. D.

கே. எல். தனலக்ஷ்மி

பட்டு ஜவுளி வியாபாரம்,
சுப்ரமண்ய மஹால்,
87, தெற்கு மாசி வீதி, மதுரை.

ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணபரப்ரஹ்மணோ நம :

து ள ஸி பி ரு ந்த ா

புண்ய புராண சரித்திரம்.

இஃது

மதுரை, பிரம்மநீ புரோஹிதம்

ம. சே. கிருஷ்ணாய்யங்கார் அவர்களால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது.

பிரம்மநீ விப்ரபந்து

கு. வெ. பத்மநாபய்யர் அவர்களால்
பரிசீலனை செய்து

மதுரை, உஷா பிரிண்டர்ஸாரால் அச்சிடப்பெற்றது.

ஸௌராஷ்ட்ர விஜயாப்தம் 652.

ரதி(வ)

சக(வ) 1886

[1964

முகவுரை.

ஸ்ரீ மதனந்த கல்யாணாகுண காம்பீர்ய கோமளா கார திவ்ய மங்கள ஸ்வரூபமான ஸ்ரீ கண்ணபிரான், தனது கருணையுள்ளத்தால் பவக்கடலில் சுழன்றுமுழு கின்ற மாந்தர்களை கரையேற்ற, சத்யபாமையின் மூலம் அருளிய கார்த்தீக புராணத்தில் ஓர் பாகமாகிய துளஸி பிருந்தை என்னும் பதிவிரதாசிரோன்மணியின் புண்ணிய சரிதையை வடமொழியினின்று தமிழ் மொழியில் வசன ரூபமாக எழுதியும், இத்துடன் துளஸி கவச ஸ்தோத்திரம், பஞ்ச முகீ ஹனுமத் ஸ்தோத்திரம், மார்க்கண்டேயரால் துதிக்கப்பட்ட மிருத்யுஞ்ஜய ஸ்தோத்திரமும் இணைத்து, அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமென்று, அநேக பக்தகோடிகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, நம் சமூக பிரபுக்களாலும் ஸ்ரீமதிகளாலும் ஆதரிக்கப்பட்டு, கூடிய வரை பொருட்கவை குறையாமலும், இஃது விப்பரந்து, பிரம்மஸ்ரீ, கு. வெ. பத்மநாபய்யர் அவர்களால் பரிசீலனை பெற்றும், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருப்பதை, குண குணங்களை ஆராய்ந்தறியத்தக்க மஹான்கள் இந்நூலில் ஏதேனும் பிழையிருப்பின், கூடித்து ஆதரிக்க வேண்டுகிறேன்.

இப்படிக்கு,

P. S. கிருஷ்ணய்யங்கார்.

சிறப்புரை.

ஆஸ்தீக உத்தமர்களே ! உத்தமிகளே !!

“பதிலேவமைப் புவன பாலமை” — என்றபடி சீலம், மதுரமிருது பாஷிதம், தீக்ஷண்யப் பிரக்ஞை இவை பூஷணமாகக் கொண்டு வி ர தா தி க ள் அ நு ஷ் டி த் து பதிசிஷ்ருஷை செய்து பதியின் அநுக்கிரஹம் பெறுவதொன்றே பதிவிரதை (ஸ்தி) பெறும் பெரும் பிராப்யம். அவள் நிகழ்த்தும் தினசர்யம் பவித்திரமானது. ம ண் ணு ல கு ம் , விண்னுலகும், பதிவிரதா லோகத்திலும் அவள் புகழ் பாடப்படுகிறது. ஸ்வர்க்க லோகத்தையும் அவள் அலங்கரிக்கிறாள். இதிறாஸ புராணங்கள் பதிவிரதா மஹாத்மியத்தை கோஷிக்கின்றன. பதிவிரதைகளின் சரித்திர படனம் மோக்ஷத்திற்கு ஹேதுவானது. ஸங்கீர்த்தனைகள், ஸ்தோத்திரங்கள், நாமாவளிகள், மதாஸ்ரயதர்மம் இவை போதிக்கும் புஸ்தகங்களே ஹஸ்தபூஷணமாக விருக்கும். லோகத்தைக் குழப்புவதும், பலனற்றது மான பேச்சுக்கள் பேசமாட்டாள். ஓயாது தொண தொணவென்று பேசுவது பெண் குலத்திற்கு இழிவு என்பதையுணர்ந்து, சுருக்க விளக்கமாகப் பேசுவாள். பெண்குலம் உயர்நிலையடைய சிந்திப்பாள்; போதிப்பாள்; பிரசாரம் செய்வாள். என்றபடி இவ்வகை நன்னெறிப் பிரசார சாதனைக்கு சாதகமாக இந் நூ லா சி ரி ய ி ய் பிரஹ்மபுரீ புரோஹிதம். ராம. சே. கிருஷ்ணய்யங்கார்

அவர்களின் ஸேவை சிறந்ததும், பாராட்டற்கு உரியதுமாகும். மேலும் அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸீரிஸ் புஸ்தக வரிசை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். அவை தப்ஸீலாகக் கூறுகிறேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸீரிஸ்—1.

“கார்த்திகை புராணம்” என்னும் புண்ணிய சரித்திரம். இதை 1954-ல் வெளியிட்டார். இதற்கு மதுரை ஸ்ரீமதிகள் சங்கத்தார் பூரண ஆதரவு அளித்தார்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸீரிஸ்—2.

“துலாகாவேரி மஹாத்மியம்” என்னும் புண்ணிய சரித்திரம். இப்புஸ்தக விநியோக விழா 31—10—1960-ல் பிரஹ்மஸ்ரீ ஈஸ்வரி. அ. வெ. ரெங்காச்சாரியார் கிருஷ்ணத்தில் பிரஹ்மஸ்ரீ O. K. N. நன்னுவாய்யர் அவர்கள் தலைமையில் விமரிசையாக நடைபெற்றது. ஸ்ரீமான்கள் S. B. அழகர்சாமி அய்யர், டாக்டர். N. சங்கரலால், பொசடி. நா. ஹனுமந்தய்யர், R. R. சுப்பய்யா பாகவதர், விடோபாச்சாரியார், மாதவாச்சாரியார், ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் முதலியோர் ஈஸ்வரி ஸ்ரீமதிகள் குழுவினரையும், இந்நூலாசிரியரையும் பாராட்டி வாழ்த்தினார்கள். இந்நூல் ஈஸ்வரி ஸ்ரீமதிகள் குழுவினரின் பேராதரவு பெற்று இலவச விநியோகம் செய்யப்பட்டது. அன்பர்கள் ஆர்வத்துடன் ஏற்று மகிழ்ந்தனர்.

புதிதான சிவன்—3.

“ துளசி பிருந்தா ” என்னும் புண்ணிய புராண சரித்திரம் இது. இது வரை தனிப் புத்தகமாக வெளி வராதது; சிறப்புடையது; நவரஸமும் பொருந்தியது. சுகிருதம் லபிக்கச் செய்வது. எ ளி ய ந டை யி ல் அமையப் பெற்றது.

இந் நூல் வெளிவரும் விஷயத்தில், பிரபல சாய நூல் வர்த்தகரும், இன் சைவ எழுத்தாளருமான பிரஹ்மஸ்ரீ P. N. S. K. சீதாராமய்யர் அவர்கள் ஆசிரியர் அவர்களுக்கு ஊக்கமளித்தார்கள்.

அமரர், யாகதான தாதா பிரஹ்மஸ்ரீ திரு. நா. ரெ. கோபாலய்யர் அவர்களின் புத்திரர் அமரர் பிரஹ்மஸ்ரீ சிவன்ஸ்வாமி அய்யர் அவர்களின் தர்ம பத்தினியார் ஸ்ரீமதி மஹாலக்ஷ்மி அம்மாள் அவர்கள் தன் பர்த்தாவின் நினைவு நிலவ இந் நூலுக்குத் திரவிய சகாயம் செய்திருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய அரிய நூல்கள் வெளியிட்டு வரும் நூலாசிரியர், வித்யா விற்பன்னர் பிரஹ்மஸ்ரீ புரோஹிதம். ராம. சே. கிருஷ்ணய்யங்கார் அவர்களைப் பாராட்டுவ துடன் இன்னும் பல அரிய நூல்கள் வெளியிட வேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். வாசகர்களுக்கு எமது வணக்கம்.

ஸகஸ்ர 1886 } தங்கள் விதேயன்,
29—6—1964. } விப்பந்து. கு. வெ. பத்மநாபய்யர்.
ஸௌ. வி. 652.

நீதிஸம்பு ஸ்லோகம்

ஸர்வ பூ⁴ த த¹யாளுப்பன்
 தொபஸ் தா³ன் ஸாந்தி ஸஜ்ஜிவி
 தா²ன் தி ருஸ்பொ ஸதா கு³ஷ்ணுன்
 ஸேத்தெங்கோஸ் ஸ்வர்கு³ ஸேமெனன்

சகல ஜீவராசிகளிடத்திலும்-கருணை காட்டுவது, தவமியற்றல் தானம் வழங்கல், மனதை அடக்கி சாந்த மாயிருத்தல், (தீமையில்) வெட்கம் கொள்ளல், இந்திரியங்களை அடக்கல், தனிமையில் வாசம் ஆகிய இந்த ஏழும் எவர்களிடம் காண்கின்றவோ அவர்களுக்கு சவர்க்க லோகம் கிடைக்குமென்பர்.

—ராமராய் தீர்த்தர்.

“ எந்தையும் தாயும் யான்கண்ட இறையோர் ”

ஆய்ந்து அள்ளி அளிக்கும் அண்ணல்

பிரஹ்மபூர் P. N. S. K. சீதாராமய்யர் அவர்கள்

[மதுரை ஸௌராஷ்ட்ர ஸபையின் பொக்கிஷதாரும்,
ஸௌராஷ்ட்ர தர்ம பரிபாலன ஸபையின் தலைவரும்,
ஸௌராஷ்ட்ர மார்த்துவ ஸபையின் பொருளாளரும்,
பிரபல பொதுநல ஸ்தாபனங்களின் அங்கத்தினருமாவர்.]

நூலாசிரியர்

பிரஹ்மபூர்

புரோஹிதம். சே. கிருஷ்ணய்யங்கார் அவர்கள்.

[மதுரை பஞ்சாங்க கணிதர், புரோஹித அக்ரகண்யர் பிரஹ்மபூர் பு. கி. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் அவர்களின் பெளத்திரர், பிரஹ்மபூர் பு. ராம. சேஷய்யங்கார் அவர்களின் புத்திரர்.]

உ
ஞாபகார்த்தம்

பிரஹ்மபூர்

TR. N. R. G. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்

அவர்கள்

[இயற்றுதற்கு அரிய கிராமஸாந்தி யாகமும், துலாபார
தானமும் செய்து மாநிலத்தில் திகிலாப் புகழ் பெற்ற
மஹா புண்ணியவான். பிரஹ்மபூர் திரு. நா. ரெ.
கோபாலய்யர் அவர்களின் திருக்குமாரர்.]

ஜனனம் 1913]

[மறைவு 1957

காவ்ய நாடகா கவிதா விஸாரத

வஸ்துகவி விப்ரபந்து

பிரஹ்மநீ கு. வெ. பத்மநாபய்யர் அவர்கள்.

ॐ

श्रीगुरुभ्योनमः
श्रीकृष्णायपरब्रह्मणो नमः

ஸ்துதி

व्यासं वसिष्ठं नप्तारं शक्तैः पौत्रमकम्बधम् ।
पराशरात्मजं वन्दे शुक्तातंतपोनिधिम् ॥

வசிஷ்ட முனிவருக்கு கொள்ளுப்பேரனாயும், சக்தி எனும் மஹர்ஷிக்குப் பேரனாயும், பராசர முனிவருக்கு புத்ரனாயும், சுகப்பிரஹ்ம மஹாமுனிவருக்குத் தந்தையாயும், புண்ய மூர்த்தியாயும் விளங்குகின்ற வேதவ்யாஸ பகவானை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

व्यासाय विष्णुरूपाय व्यासरूपाय विष्णवे ।
नमो ब्रह्मनिधये वासिष्ठाय नमो नमः ॥

விஷ்ணு ஸ்வரூபமான வியாசருக்கும், வியாச ரூபமான விஷ்ணுவுக்கும் நமஸ்காரம். வசிஷ்ட மஹா முனிவரின் வம்சத்திலுதித்தவரும், பிரம்ம வித்தை முதலிய சகல வித்தைகளுக்கும் இருப்பிடமாகவும் இருக்கின்ற, வியாச பகவானுக்கு பல தடவை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तयेन चराचरम् ।
तत्पदं दर्शितयेन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் வியாபித்துள்ள மஹா வாக்கிய பரம்பொருளைக் காண்பித்து உபதேசித் தருளிய குருதேவருக்கு நமஸ்காரம்.

अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानांजनशलाकया ।
चक्षुस्मीलितयेन तस्मिंश्चीशुरवेनमः ॥

அஞ்ஞானமென்னும் இருட்டால் குருடனை
வனுக்கு ஞானமென்ற மை தீட்டும் கோலால் கண்களைத்
திறந்து வைத்தருளிய குருதேவருக்கு நமஸ்காரம்.

अगजाननपद्माकं गजाननमहर्निशम् ।
अनेकदन्तभक्तानां एकदन्तमुपास्महे ॥

மலைமகளான பார்வதிதேவியின் முகாவிந்தத்திற்கு
சூரியனையும், பக்தர்களுக்கு இகபர சுகத்தையருளியிருப்
பவரும், ஒரே தந்தத்தையுடையவருமான
யானைமுகத்தோனை இரவிலும் பகலிலும் நமஸ்கார்க்
கிறேன்.

आदित्यायचसोमाय मंगलायबुधस्यच ।
गुरुशुक्रशनिभ्यश्च राहवेकेतवेनमः ॥

சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன், புதன், குரு,
சுக்கிரன், சனி, ராகு, கேது முதலான நவக்கிரஹங்
களுக்கும் நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ ஸத்ய நாதாய கிருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம :

துளஸி பிருந்தா

1-வது அத்தியாயம்.

கண்ணன் சத்யபாமாவுக்கு துளஸிபிருந்தையின்
விருத்தாந்தத்தைக் கூறல் :-

श्लोक :

पुराशक्तः शिवद्रष्टु मगात्कैलास पर्वतं ।

सर्वदेवैःपरिवृतो ह्यप्सरो गणसेवितः ॥

புராஸக்தர்: ஸிவம் த்ரஷ்டு மகாத்கைலாஸ பர்வதம் |

சர்வதேவை:பரிவ்ருதோ ஹ்யப்ஸரோ கணசேவித: ||

கேளாய் ஸத்யபாமா! பூர்வம் தேவபதியான
இந்திரன் மலைகளெல்லாவற்றுள் மிகவும் பெருமைபெற்று
விளங்கும் ஸ்ரீ கைலையங்கிரியில் நிலைபெற்ற மாணிக்க
மணி மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபிரானைக்கண்டு
தரிசனம் செய்வதற்காக ஹிமகிரியை நாடிச் சென்றார்.
அவ்வாறு செல்லுகையில் கைலாஸகிரியின் எல்லை

எத்தனை யோஜனை தாரம் இருக்கும் என்பதையறியாது ஓயாமல் கால்கடுக்க நடந்தும் அதன் எல்லையைக் காணாமல் பிரமித்து மனச் சஞ்சலம் அடைந்தவனாய் சிறிது நேரம் அங்கேயே ஸ்தம்பித்து நின்று, இறைவனை மனதில் நினைத்து தியானம் செய்ய, அது சமயம் அங்கே ரத்ன ஒளி போன்ற ஓர் ஜோதி தோன்றி மறைய, அப்போது அந்த ஜோதியின் ஒளியால் அங்கே காவலாயிருக்கும் விகார ரூபத்துடன் கூடின இரு பூதகணங்களைக் காணவே, அக் காவலர்களை நோக்கி, ஓ தூதர்களே, நான், பகவான் பரமேஸ்வரன் தரிசனார்த்தம் வந்துள்ளேன். ஆகையால் நான் உட்சென்று பரமனை சேனித்து வந்துவிடுகிறேன் என்று கேட்க, அதற்கு சிவகணங்கள் யாதொரு பதில் சொல்லாமலும், வழி விடாமலும் இருக்க, இந்திரன் மறுபடியும் ஒரு தடவை கேட்க, அதற்கும் பதில் சொல்லாமலிருக்கவே, இந்திரன் மகாகோபா வேசத்துடன், தான் இதுவரை காத்திருந்தும் தனக்குச் சரியான உத்தரம் கிடைக்காததால் கண்ணில் தீப்பொரி பறக்க தனது வஜ்ராயுதத்தால் சிவகணங்களாகிய காவலர் இருவர் சிரஸிலும், ஒங்கி அடிக்கவே, அவ்விரு சிவகணங்களும், ஹா சம்போ! என்ற சப்தத்துடன் நித்யத்தை அடைந்தார்கள். பூதகணங்களின் அபயக்குரலை கேட்ட பரமேஸ்வரர், தம் தூதர்களுக்கு ஏதோ விபத்து நேர்ந்திருக்கிறதை உணர்ந்து உடனே பிரஸன்னராய், மமகாரத்தால் இந்திரன் செய்த தவறுகளை அறிந்து, தக்ஷணம் தன் நெற்றிக்கண் மூலம் ஜ்வாலையை

5. உண்டாக்கி இந்திரனது வஜ்ராயுதத்தை பஸ்மீகரித்து விட்டார்.

உடனே இந்திரன் தனக்கு ஆபத்து நேர்ந்ததை தெரிந்து தேவ குருவாகிய பிரஹஸ்பதியை தியானிக்க, விஷயம் அறிந்த குருவானவர், இந்திரனிருக்கும் இடம் ஓடிவந்து ஹா இந்திரா! மோசம் வந்து விட்டதே, என்ன காரியம் செய்து விட்டாய். நீ அஜாக்கிரதையாக இப்பேர்ப்பட்ட தவறான காரியத்தை அவசரப் பட்டுச் செய்யலாமா? சிவ கோபத்திற்கு பாத்திரமாகி விட்டாயே. சிவனிடமிருந்து வந்த இந்த பெரும் ஜ்வாலையானது உன் வஜ்ராயுதத்தை பஸ்பமாக்கியதும் தவிர, இன்னும் சுஷ்ணநேரத்தில் இம் மூவுலகங்களையும் எரித்து சாம்பலாக்கிவிடப் போகிறதே. ஆகையால் நாம் உடனே அப் பரமனை அடிபணிந்து, நீ அறியாமற் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கும்படி, கேட்டுக்கொள்வோம் என்று பரமேஸ்வரர் முன் இந்திரனை அடிபணியச் செய்து, தேவ குருவான பிரஹஸ்பதியானவர், பரமசிவனை நோக்கி ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்.

स्तोत्रः

नमोदेवाधिदेवाय त्र्यंबकायकपादने ।
 त्रिपुरघ्नायशर्वाय नमोऽन्धकनिषेदिने ॥
 विरूपायातिरूपाय बहुरूपायशंभवे ।
 ज्ञानविध्वंसकर्त्रेण यज्ञानांफलदायिने ॥
 कालान्तकायकालाय कालभोगिधराय च ।
 नमोब्रह्मशिरोहन्त्रे ब्रह्मध्यायनमोनमः ॥

ஸ்தோத்திரம்:-

நமோ³தேவா⁴தி⁸தேவாய த்ரியம்பகாயகபர்தி⁸னே |

த்ரிபுரக்⁴னாயஸர்வாய நமோ⁴ந்தகநிஷ³தி⁸னே ||

விருபாயாதிருபாய பஹு⁴ரூபாயஸம்பவே |

ஞானவி⁴த்வம்சகர்த்ரேவை யக்ஞானும்²பலதாயி³னே ||

காலா⁴ந்தகாயகாலாய காலபோ⁴சி³தராயுச |

நமோ³ப்ரஹ்மஸிரோஹந்த்ரே⁸ ப்ரஹ்மண்யாய

நமோநம: ||

ஹே பரமேஸ்வரா! நீர்

தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரும் மூன்று கண்களை யுடையவரும், சடை தரித்தவரும், திரிபுராசுரன் என்னும் அரக்கனைக் கொன்றவரும், ருத்ரன் என்னும் திவ்ய நாமத்தையுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானே உமக்கு நமஸ்காரம்.

சுடலையிலுள்ள சாம்பலை உடம்பெல்லாம் பூசிக் கொண்டும் மண்டையோடுகளை மாலைகளாக அணிந்து கொண்டும் பாம்புகளை ஆப்ரணங்களாக அணிந்து கொண்டு இருக்கும்போது அழகில்லாதவராகத் தோன்றுகிறீர். யோக நிஷ்டையில் இருக்கும் போதும், தேஜோமயமான காந்தியோடு இருக்கும் போதும், நீர் அதிக அழகாகத் தோன்றுகிறீர். அத்தகைய சிவபெருமானே, உமக்கு நமஸ்காரம்.

பல ரூபங்களை எடுக்கக்கூடிய ஸக்தியுடையவரும் தகஷினை அழித்தவரும் யக்ருங்களின் பலனைக் கொடுப்பவரும் ஆகிய சிவபெருமானே நமஸ்காரம், மார்க்கண்டேயன் உயிரைக் கவரவந்த, யமனை உதைத்தவரும், காலஸ்வரூபமாக இருப்பவரும், கருநாகத்தை தரித்தவரும், பிரஹ்மாவின் தலையைக் கொய்தவரும், பிராஹ்மணர்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்பவருமான சிவபெருமானே நமஸ்காரம் என்று ஸ்தோத்திரம் செய்த மாத்திரத்தில் பரமன் தோன்றி, ஓ தேவ குருவே! உம்முடைய ஸ்தோத்திரத்தினால் நான் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். என்ன காரணம், என்று கேட்க, பிருஹஸ்பதியானவர், ஹே சாம்பவமூர்த்தி இந்திரன் செய்த தகாத செயலைக்கண்டு தாங்கள், தங்கள் கபாலாக்கினியை உபயோகித்து இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தை பஸ்பமாக்கிவிட்டீர்கள். ஆகையால், தாங்கள் அவன்பால் அன்புகூர்ந்து, அந்த கபாலாக்கினியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மேலும் இந்திரனே தான்செய்த குற்றத்தை மன்னித்துக்கொள்ளும்படி இதோ தங்களை, சரணமடைந்திருக்கின்றான். தாங்கள் அவன் செய்த பிழையை மன்னித்து ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று உரைக்க, சங்கரமூர்த்தியானவர் சிறிது கோபம் தணிந்தவராய், தேவகுருவே, முவ்வுலகங்களையும் தஹிக்கும் சக்தியுடைய இக்கபாலாக்கினியானது மறுபடியும் நான் கிரஹித்துக் கொள்ள எனக்கு சக்தியில்லை. ஆகையால் அந்த அக்னி ஜுவாலையானது உலகம் பரவாமலிருக்கச்செய்கிறேன்.

மேலும் உமது சொல்லுக்காக, இதோ, இந்திரனையும், மன்னித்தேன் என்று, இந்திரனுக்குப் புத்தி திகூறி குருவை நோக்கி, தேவகுருவே! நான் இக்கபாலாக்கிரியை யாவரையும், எதையும், துன்பப்படுத்தாமலிருக்க சமுத்திரத்தில் கொண்டுபோய் சேர்க்கிறேன் என்று சொல்லி, பிருஹஸ்பதிக்கும் இந்திரனுக்கும் விடை கொடுத்தனுப்பிவிட்டு, ருத்ரமூர்த்தியானவர் அக்கிரியைக் கையிலேந்தி, கங்கா சங்கமமாகிற ஸாகரத்தில் கொண்டுபோய் சேர்த்து விட்டு அந்தர்தானமாரூர்.

சமுத்திரத்தில் கொண்டுபோய் விடப்பட்ட அக்னி ஜ்வாலையானது, தக்ஷணம் குழந்தை வடிவமாகி க்வா.... க்வா என்று, ரோதனம் செய்தது. அதன் அழுகையின் சப்தம் கேட்ட வருணபகவான் ஓடிவந்து சமுத்திரத்தில் மிதக்கும் சிசுவை கையிலேந்தியதும் மேலும் அது அழ ஆரம்பித்தது.

श्लोक :

स्वर्गाविसत्यलोकान्ता स्तत्त्वनाद्दधिराःकृताः ।

श्रुत्याब्रह्माययौत्र किमेतविति विस्मितः ॥

ஸ்லோகம்

ஸ்வர்கா⁸திஸத்யலோகாந்தா ஸ்தத்ஸ்வநாத்⁸பதிரா:க்ருதா:|

ஸ்ருத்வாப்ரஹ்மாயயௌதத்ர கிமேததி⁸திவிஸ்மித: ||

அதாவது: இந்த அ மு கை க் கு ர ல ன து ,
 ஸ்வர்காதி ஸத்யலோக பரியந்தம் அண்டரண்ட புவன
 சராசரங்களும் நடுநடுங்கும்படி பேரிரைச்சலுடனும்,
 அதிர்ச்சியுடனும் கூடியதாகயிருந்தது. இதைக்கேட்ட
 தேவலோகவாசிகளும் பூலோக வாசிகளும் மிகவும்
 பயந்தவர்களாய், இதனால் நமக்கு என்ன அனர்த்தம்
 சம்பவிக்குமோ என்று ஏங்கியிருந்தார்கள். ஸ த ய
 லோகத்தில் பிரஹ்மதேவரானவர், இந்த சப்தத்தைக்
 கேட்டமாத் திரத்தில், உடனே ஹம்ஸவாஹனரூடராய்
 சமுத்திர தீரத்தை அடைந்தார். பிரஹ்மதேவரைக் கண்ட
 தும் வருண பகவான் தண்டனிட்டு ஹே பரமபிதாவே!
 இக்குழந்தையே மஹா தேஜஸ்ஸுடன் கூடியவனாக
 இருக்கிறான். இக்குழந்தையின் வீபரம் எனக்குரைக்க
 வேண்டும் - என்று பிரார்த்திக்க, பிரஹ்மதேவரானவர்
 வருண! இக்குழந்தை இந்திரன். செய்த ஒரு தகாத
 காரணத்தால் பரமேஸ்வரருக்கு கோபமுண்டாசி
 இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தை பஸ்மீகரித்தபின் இந்த
 ஜ்வாலையை சிவனார் கையிலே ந்தி, சமுத்திரத்தில்
 கொண்டுவந்துவிட்டார். அந்த ஜ்வாலையே இக்
 குழந்தை உற்பத்திக்குக்காரணம் என்றுரைக்க, வருணன்
 ஸ்வாமி! இக்குழந்தை எவ்வளவு அழகாயிருக்கிறது
 பாருங்கள்! நான் இக்குழந்தையை என் புத்திரனைப்போல்
 பாவித்தேன். ஆகையால் தாங்கள் இக்குழந்தைக்குச்
 செய்யவேண்டிய ஜாதகர்ம நாமகரணம் முதலியவைகளை
 விதிபூர்வமாகச் செய்துவைக்க வேண்டுமென கேட்டுக்
 கொள்ள, பிரஹ்மதேவரும் அதற்கிசைந்து அச்சிஸுவை
 கையிலேந்தி தன் மடிமேல் வைத்துக்கொண்டார்.

श्लोकः

ब्रह्माणमग्रहीत्कूर्चं विधुन्वैस्तंभुहुर्महुः ।
 धुन्वतस्तस्यकूर्चेत न्नेत्राभ्यामगलज्जलम् ॥
 कथंचिन्मुक्तकूर्चोऽयं ब्रह्माप्रोवाचसागरम् ।
 नेत्राभ्यामुद्धृत्यस्मा बनेनैतज्जलंमम ॥
 तस्माज्जलन्धरइति ख्यातोनाम्नाभविष्यति ।
 अधुनैवैषतरुणः सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥
 अवध्यःसर्वभूतानां विनारुद्रंभविष्यति ॥

ஸ்லோகம்

³பிரஹ்மாணமக்ரஹீத்கூர்ச்சே வி⁴துன்த்வஸ்தம்
 முஹூர்மஹூ : |

⁴த்ருந்வந்தஸ்தஸ்யகூர்ச்சேதந் ⁴நேத்ராப்யாமகலஜ்ஜலம் ||

²கதம்சின்முத்தகூர்ச்சோயம் ³பிரஹ்மாப்ரோவாச
 ஸாகரம் ||

⁴நேத்ராப்யாமுத்⁴ருதம்யஸ்மா ⁸தனேரைதஜ்ஜலம்மம ||

⁴தஸ்மாத்தஜலந்தரஇதி ²க்யாதோநாம்⁴புவிஷ்யதி ||

⁴அதுரைவைஷதருண : சர்வஸாஸ்த்²ரார்²தபாரக : ||

⁴அவத்ய : ஸர்வபூ⁴தாமம் ³விருத்³ரம்ப⁴விஷ்யதி ||

அதாவது: அச்சிசுவை பிரஹ்ம தே வர்
 மடிமேல் வைத்துக்கொள்ளவும் அக்குழந்தையானது
 அடிக்கடி பிரண்டு விழுந்து, தமது பிரஹ்ம

ஸம்பந்தமான கூர்ச்சத்தை கிரஹித்துக்கொண்டது. அப்பேர்ப்பட்ட வேதரஸமான கூர்ச்சத்தை கிரஹித்த மாத்திரத்தில் அச்சிசுவின் கண்களினின்று கண்ணீர் வடிந்து அந்த பிரஹ்மகூர்ச்சமானது நனையச் செய்தது. இதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வேத மூர்த்தியானவர், வருண! பார்த்தாயா இக்குழந்தையை, என் பிரஹ்மகூர்ச்சத்தை கிரஹித்து என்னையும் முக்த கூர்சராகிவிட்டது. ஆகையால் இச்சிசு பிரஹ்ம கூர்ச்சத்தை கிரஹித்ததினாலும், தன் கண்ணீரால் நனையச் செய்ததாலும் இக்குழந்தைக்கு இன்று முதல் ஜலந்தரன் என நாமம் விளங்கட்டும். மேலும் இவன் ச க ல சாஸ்திர விற்றன்னனாயும், திரிபுவனங்களையும் அடக்கி ஆளும் சக்தி வாய்ந்தவனாகவும் இருப்பான். தவிர இவன் சிவனைத்தவிர மற்றவர்களுக்கெல்லாம் மேலான ஜயத்தையுடையவனாயும், எல்லா உலகங்களிலும் இவனது கீர்த்தியும் புகழும் நிலவ விளங்குவான். ஆனால் இவன் எவனால் விருஷ்டிக்கப்பட்டானோ அவனாலேயே இவனுக்கு மிருத்யு ஏற்படும் என்றுரைத்து, பிரஹ்மதேவரானவர் தன் யதாஸ்தானம் அடைந்தார்.

வருணனும் அக்குழந்தையைக் கொண்டுபோய் சிலநாள் அக்குழந்தை யதேச்சையாக வளர்ந்துவர, வருணன் அக்குழந்தைக்கு வித்யாப்யாசம் செய்து வைக்கவேண்டி, அசுர குருவாகிய சுக்ரா சாரியாரை அழைத்து, அவரிடம் இக்குழந்தையை

வித்தை முதலானவைகளை சுற்றுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று உரைத்து சுக்ராசாரியுடன் அனுப்பிவைத்தார்.

சிலநாள் கழித்து இக்குழந்தை சகலவித சாஸ்திரங்களும், வித்தைகளும், மந்திர தந்திர உபாயங்களும், நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டான் என்பதை அறிந்த வருணபகவான், சுக்ராசாரியாரையும் குழந்தையையும் வரவழைத்து, சுக்ராசாரிக்கு குருகாணிக்கை முதலியவைகளை ஏராளமாகக் கொடுத்து அவரை சந்தோஷிப்பிக்கச் செய்தார்.

மேலும் சுக்ராசாரியாரிடம் வருணபகவான், குருவே! நம் குழந்தை ஜலந்தரனுக்கு விவாஹத்திற்குத் தகுந்த பருவம் வந்துவிட்டது. ஆகையால், கூடிய சீக்கிரம் நற்குலத்திலுதித்த ஓர் ராஜகுமாரத்தியை பார்த்து வதுவை செய்துவைக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. தங்கள் அபிப்ராயம் எப்படியோ என்று கேட்க. அதற்கு சுக்ராசாரியானவர் வருணா! அதற்கென்ன ஆசேஷபணை. நாம் நினைத்தால் நடக்காதது உண்டோ? ஆனால் நாம் எங்கும் பெண்ணைத் தேடிப் போகவேண்டியதில்லை. இதோ நம் பிரதான மந்திரி காலநேமியின் புத்திரி பிருந்தை என்பவள் யௌவனப் பருவம் அடைந்து மஹா தேஜஸோடு கூடியவளாயும், ரூபத்தில் ரதி தேவிக்குச் சமானமுள்ளவளாயும், பொறுமையில் பூமிதேவியைப் போலவும் உள்ள மஹா உத்தமியாகிய பிருந்தையை நம் ஜலந்தரனுக்கு மணமுடித்து

வைக்கலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. உங்கள் சம்மதம் எவ்வாறோ! என, அதற்கு வருணன் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவராய் சரி, தங்கள் மனப்படியே செய்து முடிப்போம். இது விஷயம் காலநேமியிடம் தெரிவித்து, அவர் சம்மதமும் அறிந்து, முடிவு செய்யலாம் என, அப்படியே சுக்ராசாரியானவர் அங்கு அமர்ந்திருக்கும் காலநேமியை அழைத்து காலநேமி! உன் மகள் பிருந்தையை நம் இளவரசன் ஜலந்தரனுக்கு மணமுடித்துவைக்கலாம் என்று நாம் யோசிக்கிறோம். உன் அபிப்ராயம் தெரிந்து முடிவு செய்யலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறோம் என்று சொல்ல, அதற்கு காலநேமி என்பவர் மஹா சந்தோஷமடைந்தவராய் சுவாமி! தாங்கள் வார்த்தைக்கு எதிர்வார்த்தை உண்டா? தாங்கள் பார்த்து என் மகளைக் கேட்கும் விஷயத்தில்தொடரு ஆட்குஷ்பணையும் சிடையாது என்று தெரிவிக்க, வருணனும் சுக்ராசாரியாரும் அதற்கு இசைந்து நாளை சுக்கிரவாரம் நல்ல சபதினம் ஆகையால் நாளைக்கே முஹூர்த்தத்தை நடத்திவிடலாமென்று நிச்சயித்தார்கள்.

வருணபகவான், காலநேமியிடம்; காலநேமி நாளை முஹூர்த்தத்திற்கு வேண்டியவைகளை சித்தமாக சேகரித்துக்கொண்டு மகளை மணப்பெண்ணாக அலங்கரித்து நாளை காலையில் தாங்கள் தங்கள் பந்து சஹிதம் வந்துசேரவேண்டியது என்று சொல்லி, காலநேமிக்கு விடை கொடுத்தனுப்பிவிட்டு, உடனே திருமணப்பந்தலை அலங்கரிக்க சிற்பியை வரவழைத்து, சபா மண்டபம்,

கல்யாண மண்டபம் ஜெகஜ்ஜோதியாக விளங்கும்படி அலங்கரிக்கவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டு சகல தேச மன்னர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் மண ஓலை யனுப்பினார்கள்.

மறுநாள் முஹூர்த்த நாளன்று தேவாதி தேவர்களும் சகல தேச மன்னர்களும் வந்துசேர காலநேபியானவர் தம்பதி சஹிதம் மணமகளை அழைத்துவர வருணபகவான் யாவரையும் வரவேற்று ஆஸனத்தில் அமரச்செய்து, சக்ராசாரியாரை புரோஹிதராக நியமித்து, பிரஹ்மன் முதலான தேவர்கள் குழ ஐலந்தரனுக்கும் - பிருந்தைக்கும் அதிவிமரிசையாக கலியாண மஹோத்ஸவம் நடைபெற்றது. அப்போது மங்களவாத்தியம் முழங்கின. தேவர்களும் அரசர்களும் புஷ்பமாரி பொழிந்து தம்பதிகளை ஆசீர்வதித்தார்கள். சுமங்கலிப்பெண்கள் ஆரத்தி எடுத்து திருஷ்டி கழித்தார்கள். பிறகு சபையிலுள்ளோர் யாவருக்கும் சந்தனம், புஷ்பம், தாம்பூலம் கொடுத்தார்கள். பிறகு எல்லோரும் உண்டு களித்து சந்தோஷத்துடன் விடை பெற்றுக்கொண்டு தம் தம் யதாஸ்தானத்தையடைந்தார்கள். பிறகு இளவரசனாகிய ஐலந்தரன், தன் குருவாகிய சக்ராசாரியாரை சஹாயமாக வைத்துக் கொண்டு, நீதியுடன் ராஜ்யபாரம் செய்யலாயினான்.

1-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

2-வது அத்தியாயம்.

இவ்வாறு ஜலந்தராசுரனானவன் அரசாஷி புரிந்து வருகையில்

श्लोक :-

वेदेवनिजिताःपूर्वं देव्याःपातालसंस्थिताः ।

तेऽपिभूमण्डलेजाता निर्भयास्तमुपाश्रिताः ॥

ஸ்லோகம்:

யேதேவைர்நிரீஜிதா:பூர்வம்³ தைத்யா:

பாதாலசம்ஸ்திதா: |

▶ தேபி⁴பூமண்டலேஜாதா⁴ நிர்ப்யாஸ்தமுபாஸ்ரிதா: ||

▶ அதாவது: பூர்வம் தேவர்களால் தோற்கடிக்கப் பட்டு, பாதாளலோகத்தில் மறைந்து வாசம்செய்து கொண்டிராவின்ற ராக்ஷஸர்கள் யாவரும் ஜலந்தர மஹாராஜருடைய அரசாஷியைப்பற்றி கேள்வியுற்று, மிக்க சந்தோஷத்துடன் கூடியவர்களாய் எல்லா அசுரவர்க்கங்களும் ஜோதிபுரிக்கு வந்துசேர்ந்து ஜலந்தர மஹாராஜாவைக் கண்டு அஞ்சலி செய்து, தங்களுக்கு தேவர்களால் ஏற்பட்ட தோல்வியையும் இன்னலையும் எடுத்துக்கூற, அஜ் ஜலந்தரன் தன்னை நாடி வந்த எல்லா அசுரர்களையும் அன்புடன் உபசரித்து, யாதொரு பயமுமின்றி, தனது ராஜ்யத்திலேயே வசித்து வர உத்தரவு கொடுக்கவே, அவ்வசுரர்களும் அவ்வாறே யாதொரு பயமுமின்றி நிம்மதியாக வாழ்ந்து வரலானார்கள். ஜலந்தரனும் ஆனந்தபரிதனாகி;

மஹா திறமையுடனும், நீதியுடனும், தனது நாட்டை அரசுபுரிந்து வரலானான். அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் நாரத மஹா ரிஷியானவர் பஞ்ச பஞ்ச உஷத் காலத்தில் எழுந்து கங்கைக்குச் சென்று நீராடி ஸந்தியாவந்தன ஜப தப அனுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு, அவடமிருந்து வைகுண்டத்திற்கேகி லக்ஷ்மீ ஸமேதராய் விளங்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனை நமஸ்கரித்து அன்னவரின் ஆசீர்வாதம் பெற்று, பின்னர் ஸத்யலோகம் சென்று, தன் மாதா பிதாவாகிய ஸரஸ்வதி தேவியையும், பிரஹ்ம தேவரையும் அடிபணிந்து, அன்னவர்களின் அருள்பெற்று, அங்கிருந்து, கைலாஸகிரிக்குச் சென்று உமா ம.ஹேஸ்வரனைக் கண்டு தரிசித்து, கடைசியில் அமராவதி பட்டணமடைந்து, அங்குள்ள அற்புதங்களைக் கண்டு களித்தும் மனங்கலங்கினவராய் இதுவரையில் தனக்கு உரிமையான தொழிலுக்கேற்ப யாதொரு கலகமும், எவ்விதமான நிகழ்ச்சியும் ஏற்பட வில்லையே என மனமுடைந்தவராய் சற்று யோசித்து, எவ்விதத்திலும் இன்று நான் ஒரு கலகத்தை விளைவிக்காத பகஷத்தில் எனது வயிறு உப்பியும் என் ஸிரஸு ஆயிரம் சுக்கலாக வெடித்துப்போய்விடும் என்று தன் தந்தையின் ஸாபத்திற்காக அஞ்ஜினவராய், பிரஹ்மாவை தியானித்துக்கொண்டு (ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்தவராய்) ஒஹோ! அறிந்தேன், அறிந்தேன், ஜோதிபுரியை அரசாளும் ஜலந்தராசுரரிடம் சென்று ஏதாவது ஒரு குழ்ச்சியால் தமது கைவரிசையை காண்பிக்கலாம் என்று மனதில் எண்ணியவராய்,

பூமர் நாராயணனை ஸ்மரித்து தனது வினாகானத்துடன் பகவன்மாவை இணைத்து பஜித்துக்கொண்டே ஜோதிபுரி அடைந்து ஜலந்தரனுடைய கொலு மண்டபத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார். இப்படி நாரதமஹா முனிவரானவர் வருவதைக்கண்ட தூதர்கள் தம் அரசரிடம் ஓடிச்சென்று அரசே! நாரத மஹா ரிஷியானவர் தங்களை நாடி நம் அரண்மனைக்கு வருகின்றார் என அறிவிக்க, ஜலந்தரனாவன், முனிவர் வருகின்றார் என்பதைக் கேட்டதும், எதிர்சென்று சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, ஸோடஸோபசாரங்களால் உபசரித்து, தனது கொலுமண்டபத்தில் அழைத்து வந்து பொற்பீடத்தில் அமரச்செய்து, ஸ்வாமின்! தங்கள் வருகையால் நான் கிருதார்த்தனானேன் என்று வணங்கிய ஜலந்தரனை நாரதர் ஆசீர்வதித்து, ஜலந்தரனை அரசபீடத்தில் அமரச்செய்து, ஓ ஜலந்தரா! நீ நீதி வழுவாது அரசு புரியும் சாமர்த்தியத்தையும், தேவர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்ட அசுரவர்க்கங்கள் எல்லாம் பாதாளத்திலிருந்து உன் ராஜ்யத்தையடைந்து சுகமாகயிருக்கிறார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டு சந்தோஷமடைந்தேன்.

மேலும் நீ ருத்ராம்சம் பெற்ற அரசனல்லவா? உன்னை வெல்வதற்கு தேவாதி தேவர்களாலும் முடியாதுதான். ஆகையால் தர்மத்தை மட்டும் நமுவ விட்டுவிடாதே. அதனால் உனக்கு புகழும் கீர்த்தியும் ஐஸ்வர்யமும் மென்மேலும் விருத்தியாகும் என்று கூற, அதற்கு ஜலந்தரனும் அடிபணிந்து, ஸ்வாமின்! இவை

எல்லாம் தங்கள் ஆசீர்வாத பலனேயாகும் என்று கூறி, ஹே! முனிஸ்ரேஷ்டரே, தாங்கள் ஏது திடீரென என்னை நாடி வந்தது. எங்கிருந்து வருகிறீர்கள். வரும் வழியில் என்ன என்ன அற்புதங்களைக் கண்டீர்கள்! ஏதாவது விஷயம் இருந்தால் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன் ஸ்வாமி! என்று கூறவும், நாரதர்! உன்னிடம் சொல்லத் தகாத விஷயம் என்னிடம் யாதொன்றுமில்லை.

அதாவது: நான் என் ஆஸ்ரமத்திலிருந்து நீத்ய கர்மானுஷ்டானத்தை முடித்துக்கொண்டு வைகுண்டத்திற்கும் ஸத்யலோகத்திற்கும் கைலாயகிரிக்கும் சென்று அங்கு அங்கு அமர்ந்திருக்கும் மும்மூர்த்திகளையும் கண்டு தரிசித்து, பின் அமராவதி பட்டணத்தின் வழியாக வரும்போது ஆஹா! அப்பட்டணத்தின் அழகைக் கண்டுவர்ணிக்க ஆயிரம் நாவைப் படைத்த ஆதிஸேஷனாலும் முடியாது. அப்பேர்ப்பட்டணத்தின் அழகைக்கண்டு நானும் சிறிது மயங்கி நின்றாவிட்டேன். ஜலந்தரா, அப்பட்டணத்தில் இந்திரன் கொலுமண்டபத்தையடைந்தேன். அங்கு சிதறிக் கிடக்கும் நவரத்னக்கற்கள் என்ன! ஜீவரத்னங்கள் என்ன! தங்கப்பாடத்தின் குவியல்கள் என்ன! இவைகள் எல்லாம் கண்ணூற்று நான் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கு அளவுண்டோ.

ஒவ்வொரு ரத்னங்களும் பலவித வர்ணஜாலங்களை அள்ளி வீசி, நகரமேங்கும், ஒரே ஜோதிமயமாக

பிரகாசிக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட ஜீவரத்னங்கள் உமது ராஜ்யத்திலும் இருக்கும். அதைக் கண்டுகளிக்கலாம் என்று இங்கு வந்தால் அப்பேர்ப்பட்ட சிறந்து விளங்கு ரத்னங்கள் ஒன்றும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. ஆஹா! ஒரு ரத்தினம் இருந்தாலே போதுமே. உமது அரண்மனையும் இந்த ஜோதிபுரியும் ஜாஜ்வல்யமாய் பிரகாஸிக்குமே என்று மிகவும் பரிதாபத்துடன் கூற, ஜலந்தரனானவன் ஸ்வாமி! அப்பேர்ப்பட்ட ரத்னங்கள் எல்லாம் தேவலோகத்தில் தானே இருப்பதென நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கு எப்படி வரும் ஸ்வாமி என்றுரைக்க, நாரதர்: ஜலந்தரா, உனக்கு விஷயம் தெரியாது. அந்த அமராவதி பட்டணத்தில் இருக்கும் ஸகல ஐஸ்வர்யங்களும் உனக்கும் பாத்யமானவையே. இதோ பார்! ராஹுவை. இந்த ராஹுவுக்கு ஸர்ப்பத்தின் உடல் அமைந்ததன் காரணம் என்னவென்பது நீ அறியாய். சொல்கிறேன் கேள். முன்பு தேவர்களும் அசுரர்களும் தாங்கள், தங்கள் பலவிருத்திக்காக, இருதிறத்தாரும் ஒன்றுசேர்ந்து திருபாற்கடலைக் கடைந்து, அதிலிருந்து உண்டாகும் அமிர்தத்தை இருவகுப்பாரும் சமமாகப் பங்கிட்டுக்கொள்வதென, ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, மந்தாகிரியை மத்தாகவும், வாஸுகியை கயிராகவும் ஏற்படுத்தி, வாஸுகியின் தலைப்பாகத்தில் அசுரர்களும் வால் பாகத்தில் தேவர்களுமாகயிருந்து கடலைக் கடைந்தார்கள். அப்போது அக்கடலிலிருந்து, பலவிதமான நவரத்னங்களும், நவமணிகளும், மேலும், லக்ஷ்மி, சந்திரன், காமதேனு, கற்பக விருக்ஷம் முதலிய

அரிய வஸ்துக்களும் கிடைக்கப்பெற்றன. கடைசியில் அமிர்தமும் கடைந்தெடுக்கப்பட்டது. அவ்வாறு கிடைக்கப்பெற்ற அமிர்தத்தை, தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும், சமமாக பங்கிட்டுக்கொடுப்பது யார் என்ற பிரஸ்னை தோன்றி, இரு தரத்தாருக்கும் ஒருவருக்கொருவர் வாதம் ஏற்பட்டு சச்சரவு செய்து கொண்டிருக்கும் தருணம், அங்கு கபட நாடக குத்ர தாரியான ஸ்ரீமந் நாராயணன், மோஹினி வடிவத்துடன் எழுந்தருள, அவ்வழகிய சுந்தர ரூபத்தைக்கண்ட அரக்கர்கள் மெய் மறந்து அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றார்கள்.

மோஹினி அவதாரமெடுத்துவந்த பகவான், இதுதான் சமயம் என்று, அமிர்தகலஸத்தை தன் கையிலேந்தி, தேவாஸுரர்களின் நடுவில் நின்று, இருதரப்பாரையும் நோக்கி, தேவர்களை ஒரு பக்கமாகவும், அஸுரர்களை ஒரு பக்கமாகவும் நிற்கச்செய்து, நான் இந்த அமிர்தத்தை உங்களுக்கு சமமாக பங்கிட்டுத் தருகிறேன் என்று கூறி, சமாதானம்செய்து, பகவான் தன் மாயையால் அஸுரர்களை மயக்கி, தேவர்களுக்கு மாத்திரம் அமிர்தத்தை பரிமாறிக்கொண்டிருக்க, இந்த கபடத்தையறிந்த மஹாதந்திரசாலியான ஒரு அஸுரன் தேவ வடிவம் தாங்கி தேவ பந்தியில்போய் உட்கார்ந்து, தனக்கும் ஒரு பங்கு கிடைத்த அமிர்தத்தை புசித்து விட்டான். இதையறிந்த மோஹினி வடிவம்கொண்ட பகவான், தகஷணம் தன் கையிலிருந்த அகப்பையால் அவ்வசுரனின் தலையில் அடிக்க, உடனே அந்த

அசுரனின் சிரம் அறுபட்டு கீழே விழுந்தது. உடனே ஒரு பாம்பின் தலையைக்கொய்து, அப்பாம்பின் உடலை அவ்வசுரனின் சிரசுக்கும், அவ்வசுரனின் உடலை அப்பாம்பின் தலைக்குமாக பொருத்தி, ராஹு, கேதுக்கள் என்ற இரண்டு கிரஹங்களாக உண்டாக்கி, ஏழு கிரஹங்களுடன் இந்த இரண்டு கிரஹங்களையும் சேர்த்து அக்காலம் தொட்டு நவ கிரஹங்களாக உண்டாயின.

இந்த ராஹுதான் அமிர்தபானம் புசித்தவன். இனிமேல் நான் அதிகம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆகையால், அமராவதி பட்டணத்திலுள்ள சகல சம்பத்திற்கும் உனக்குப் பங்கு உண்டு என்பதை நீ அறிவாய். அதற்கான முயற்சி எது செய்ய வேண்டுமோ, அதன்படி செய்யக்கடவாய். எல்லாம் உன் நன்மையைக் கோரியே கூறினேன். பிறகு உன் இஷ்டம். நான் வருகிறேன் என்று ஜலந்தரனுக்கு ஆசிகூறி விடைபெற்றேகினார்.

அப்பால், ஜலந்தரன் சற்று நேரம் ஆலோசித்து, உடனே சுக்ராசாரியாரை வரவழைத்து அவரிடம், நாரத மஹாமுனிவர் சொன்ன விஷயங்களைத் தெரிவிக்க, சுக்ராசாரியாரும் ஆம். இவை நடந்தவையே, நாரதர் சொன்னவை யாவும் உண்மையே, என்று சுக்ராசாரியாரும் தெரிவிக்க, அப்படியானால், தேவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மோசக் கருத்துடன் நம் இனத்தாரை மயங்கச் செய்து, பொருள்களை கொள்ளை கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தகாத செய்கைதான், என்று மிக்க ஆக்ரோசத்துடன் அடே, இந்திரா! தேவர்களுக்கெல்லாம்

அரசனாக விளங்கும் உனக்கு இப்பேர்ப்பட்ட தூப்புத்தி யும், இந்த அரச பதவியும் உனக்குத் தகுமா? துஷ்டா! எப்போது இருதரப்பாரும் சேர்ந்து சமுத்திரத்தை மதனம் செய்தீர்களோ, அதன்படி அதில் உண்டான சகல வஸ்துக்களும் இருதரத்தாரும் சமமாக பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டியிருக்க, நீயே எல்லாம் அனுபவிப்ப தென்றால், இது பெரும் தவறான செய்கையே. இவையெல்லாம் நான் அடையாமலிருந்தால், என் பெயர் ஜலந்தரனல்ல, என்று மகா கோபாவேசத்துடன், உடனே கஸ்மரன் என்ற தூதனை அழைத்து, அடே கஸ்மரா! நீ இந்த க்ஷணமே தேவலோகம் சென்று, தேவராஜனிடம் நமது மஹாராஜாவான ஜலந்தராசரன், முன் நாம் சமுத்திர மதனம் செய்த காலத்தில் அதிலிருந்து உண்டான ஐஸ்வர்யங்களெல்லாம் நமக்குச் சேரவேண்டிய பாகம் கொடுக்காமல், நீர் அபகரித்துக் கொண்டு வந்திருப்பது சரியல்ல, ஆகையால் நமக்குச் சேரவேண்டிய ரத்தனங்கள் மற்றும் அதில் உண்டான சமஸ்தான பொருள்களும் உடனே வாங்கிக்கொண்டு வரும்படியாக உனக்கு ஆக்ஞையிட்டிருக்கிறார். அவ்விதம் நீர் கொடுக்காத பக்ஷத்தில் யுத்தத்திற்கு ஆயத் தமாக இருக்கவேண்டும், என்று அறிக்கை கொடுத்து வரச் சொல்லியிருக்கிறார், என்று சொல்லி, உடனே பதில் தெரிந்துவா என்று அத்தூதனை அனுப்பிவைத்தார், அப்படி ஜலந்தரன் கட்டளையை நிறைவேற்ற, கஸ்மரன் என்ற தூதன் உடனே அமராவதியை அடைந்து, சுதர்மா எனும் தேவசபையில் வீற்றிருக்கும் மகபதியான இந்திரனைக் கண்டு வணங்கினான்.

தேவேந்திரனானவன், தன்னை வணங்கி நிற்கும் தூதனைப் பார்த்து, அப்பா, நீயார், வந்த விஷயம் என்ன, என்று கேட்க, தூதனான கஸ்மரன் என்பவன், பிரபோ, நான் ஜெயபுரியை ஜெயங்கொண்டு ஆளுபவரும், சமுத்திர ராஜாவாகிய வருண பகவானின் மைந்தரும், காலநேயியின் மருமகரும், ருத்ராம்சத் துடனும் விளங்காவின்ற ஜலந்தராசுர அரசரின் தூதன் யான், என் பெயர், கஸ்மரன், நமது அரசர் கட்டளை யாதெனில், நமது அரசருடைய தகப்பனருக்கு உரிமையான சமுத்திரத்தை, நம் இனத்தவரும், உம் இனத்தவரும் ஒன்று சேர்ந்து, கடல் கடைந்த பொழுது, அக் கடலில் தோன்றிய காமதேனு, கற்பக விருக்ஷம், நவரத்னம் முதலான ஐஸ்வர்யங்களெல்லாம் நமக்குச் சேரவேண்டிய பாகம் கொடுக்காமல் தேவர்களாகிய நீங்களே அவைகளை கெட்ட எண்ணத்துடன் அபகரித்துக் கொண்டுவந்து அனுபவிக்கின்றீர்கள், ஆகையால், அவையாவும் தகஷணம் தங்களிடம் சொல்லி, வாங்கிவர கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அவ்வாறு தாங்கள் கொடுக்காத பகஷத்தில், யுத்தத்திற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும், என்று நமதரசன் ஆணையிட்டு என்னை அனுப்பிவைத்திருக்கிறார் என்று உரைக்க.

அதைக் கேட்ட வஜ்ரபாணி, மகா ஆக்ரோஷத்துடன் வெறிகொண்டவனாய், மனதில் கொஞ்சமும் பயமின்றி அஞ்சாநெஞ்சுடன் என் எதிரில் நின்று தயை தாஷ்ணயமின்றி கேவலம் ஒரு தூதனானவன் என்னிடம், இப்படி உரைக்கலாமா? இவனை சும்மாவிடக்கூடாது என்று ஒரு தேவ தூதனை அழைத்து, என்னை அவதாராகப் பேசின இந்த அசுர தூதனைக் கொண்டு

போய் சிரச்சேதம் செய்யுங்கள், என்று கட்டளையிட, அப்போது சபையில் வீற்றிருக்கும், பிரதான மந்திரியான சுமதி என்பவர் எழுந்து, தேவேந்திரனைப்பார்த்து, தேவராஜா! அவசரப்படாதீர்கள், எக்காரியமும் தீர்க்காலோசனை செய்தே தண்டனையிடவேண்டும். மேலும் தூதாக வந்தவனைக் கொல்லலாகாது என்று தருமசாஸ்திரமே சொல்லியிருக்க, நாம் அதை அறிந்தும் மீறி நடக்கலாமா? நம் கோபத்தை இந்தத் தூதன் மீது உபயோகிப்பது ஊர்க்குருவியின்மேல் பிரஹ்மாஸ்திரம் விடுவது போலல்லவா இருக்கும். ஆகையால் நம்மை நாடிவந்த தூதனிடம் ஹிதம் சொல்லி அணுப்புவதே உசிதம், என்றரைத்த மந்திரியின் மொழிகளைக் கேட்டு, இந்திரனாவை, ஆம், அதுவும் உண்மையே, என்று கஸ்மரன் என்ற தூதனை நோக்கி, கஸ்மரா! நீ உன தரசனிடம் சென்று, சொல்லவேண்டியது யாதெனில், இருதரத்தாரும் சேர்ந்து சமுத்திரம் கடைந்தது வாஸ்தவமே, என்றாலும் எனக்குச் சத்ருக்களான சில ராக்ஷஸர்கள் என் வஜ்ராயுதத்தின் பயத்தினாலும், மேலும் சில ராக்ஷஸர்கள் என்னால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட காரணத்தாலும் தங்களுக்குக் கிடைத்த ரத்னங்களையும் ஐஸ்வர்யங்களையும், திரும்ப எனக்கே கொடுத்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். ஆகவே, நான் வேறுவிதமான தவறான எண்ணத்துடன் நான் பெறவில்லை. ஆகையால் இந்தச் சொத்துக்களெல்லாம் எனக்கே பாத்தியம். தவிர, அவைகளில் கிஞ்சித்தேனும் பாகம் கொடுக்க முடியாது என்றும், உமதரசனால் ஆனதைப் பார்த்துக்கொள்ளட்டும் என்று சொல்லிவிடு, என்று கூறியதைக் கேட்ட தூதனான கஸ்மரன், இந்திரனிடம் விடைபெற்று

வாரணாபுரியை அடைந்தான். இப்படியிருக்கையில், வாரணாபுரியில் ஜலந்தரன், தூது சென்ற கஸ்மரன் இன்னும் வராத காரணம் என்னமோ என்று மகா கோபத்துடன் வீற்றிருக்கையில், அதுசமயம் தூதனான கஸ்மரனும் வந்து ஜலந்தரனை நமஸ்கரித்து கைகூப்பி நின்று. இந்திரன் கூறிய சகல விஷயங்களையும் சவிஸ்தார மாகத் தெரிவிக்க, அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட ஜலந்தரன், கோபம் மேலிட்டு அவ்வளவு அகம்பாவமா அவனுக்கு. அடே, இந்திரா! தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக யிருக்கிறேன் என்ற மமதையா, இதோ பார் உன் கோட்டத்தை அடக்கி, நீ ஆண்டு வரும் அமராவதி பட்டணத்தை, என் வசமாக்கிக் கொண்டு, உன்னையும் உங்கள் இனத்தாரையும் பிடித்து எனது ஏவலாளர்களாக வைத்துக்கொள்ளாவிடில், நான் சமுத்திரராஜரின் புதல்வனல்ல. ருத்ராம்சம் பொருந்திய வனுமல்ல. ஓ, இந்திரனே! இந்த ஜலந்தரனை அற்ப மாக மதித்து விட்டாய், என்று உடனே, தனது மந்திரியை நோக்கி, மந்திரி! நாம் நாளை யே அமராவதி மீது படையெடுக்க வேண்டியிருப்பதால், நீ நமது ரதகஜதுரகபதாதிர்களையும், சேனைகளையும் சித்தம் செய். நாளை உதயத்திலே புறப்பட்டு அமராவதி எல்லையை அடையவேண்டும், என உத்தரவிட, மந்திரியானவர் அவ்வாறே அளவிறந்த சேனைகள், குதிரைகள், யானைகள், காலாட்படைகள், கவசம் படைத்தவீரர்கள், தேர் முதலியன யாவையும் சித்தம் செய்து, ஜலந்தரராஜரிடம் அறிவிக்க, மறுநாள் காலை யில் ஜலந்தரன் தனது படைகளுடன் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

2-ம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

3-வது அத்தியாயம்.

அவ்வாறு புறப்பட்டுச் சென்ற ஜலந்தரனுடைய சைனியங்கள் சூரியன் அஸ்தமிக்குமுன் தேவேந்திரன் பட்டணமாகிய அமராவதியின் எல்லையை யடைந்து, அவடம் கூடாரங்களை யமைத்து, அங்கேயே அன்றிரவைக் கழித்தார்கள். மறுநாள் காலையில் எழுந்ததும், ஜலந்தரன் தன் சேனாதிபதியை அழைத்து, நம் சேனைகளை அழைத்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் போய் அணிவகுத்து நிற்கச் செய்து யுத்த பேரிகை முழங்கச் செய்யும்படி கட்டளையிடவே, சேனாதிபதி அதன்படியே யுத்த பூமிக்குச் சென்று சகல பரிவாரங்களுடன் யுத்த பேரிகை முழக்கினார்கள். இந்த சப்தத்தைக் கேட்ட சுவர்க்கபதியான இந்திரன், சகல தேவர்களிடமும், தேவர்களே! சத்ருக்கள் நமது எல்லையை யடைந்து சங்கநாதம் செய்கிறார்கள். கொஞ்ச நேரம் முன்பு நான் நமது ஒற்றர் மூலமும் தெரிந்து கொண்டேன். நாம் இப்பொழுது தாமதியாது நம் ஸைனியங்களையும் திரட்டிக்கொண்டு யுத்த களம் அடைவோம், என்று தமது சேனைகளையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு யுத்த களத்தை அடைந்தான் தேவேந்திரன்.

அவ்வாறு யுத்த களம் அடைந்ததும் இருதரத் தாரும் வில், அம்பு, வேல், தடி, கதை, குலம், முசலம் முதலிய தங்கள் தங்கள் ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்து மகா உக்கிரமமாகப் போர்புரியும்போது யுத்த பூமியில் இரத்த வெள்ளம் ஓடலாயிற்று. இரு சார்பிலும் பலர்

மாண்டனர் என்றாலும், தேவர்களைவிட அசுரர்களே அதிகமாக மாண்டனர். இதையறிந்த சக்ராசாரியானவர், தமது சேனைகள் அதிகம் மாண்டதைப் பார்த்து, மாண்ட அசுரர்களை தனது மந்திர சக்தியால் உயிர்ப்பித்தார். உடனே மாண்ட அசுரர்கள் மீண்டும் ஓடிவந்து தேவர்களுடன், யுத்தம் புரியலானார்கள். மறுபடியும் அகோரமான யுத்தம் நடக்கலாயிற்று. அசுரர்களும், தேவர்களும் அதிக ஆக்ரோஷத்துடன் போர்புரியவே, தேவர்களில் பலர் மாண்டுபோயினர்.

அப்பொழுது இந்திரன் தமது சைனியங்கள் அதிகமாக மாண்டுபோவதைப் பார்த்து, மிகவும் விசன மடைந்தவராய் தேவ குருவான பிரஹஸ்பதியை நினைக்க, உடனே தேவ குருவானவர் தோன்றி, இந்திரா: வருந்தற்க. எல்லா தேவர்களையும் நான் உயிர்ப்பிக்கிறேன் என்று துரோண பர்வதத்தில் இருக்கும் மூலிகையை உடனே கொண்டுவந்து ஜீவ மந்திரத்தை உச்சரித்து மடிந்த தேவர்களை யெல்லாம் உயிர்ப்பிச்சை தந்தார். உடனே, உயிர்த்தெழுந்த தேவர்கள் மறுபடியும் சத்ருக்களுடன் போர் புரிந்து, அனேக அஸ்திர சஸ்திரங்களால் அடித்து, விரட்டி விரட்டித் துரத்தி, தம் முன்னிற்க வொட்டாது பின்னடையச் செய்தார்கள். அவ்வாறு பின்னடைந்து ஓடிய அசுரர்கள் குருவாகிய சக்ராசாரியரிடம் ஓடிச் சென்று, ஸ்வாமி! யுத்தத்தில் மாண்ட தேவர்கள் யாவரும் மீண்டும் உயிர்பெற்று வந்து, மிகக் கடுமையாக நம்முடன் யுத்தம் செய்து, எங்களை சின்னப்பின்னப்

படுத்தி சிதற அடித்து பின்னடையச் செய்துவிட்டார்கள். நாங்கள் அவர்களை வெல்வதற்கு முடியாது ஓடிவந்துவிட்டோம், என்று தெரிவிக்கவும், அசர குருவானவர், ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்து, ஒஹோ, தேவ குருவான பிருஹஸ்பதியானவர், துரோண பர்வதத்திலுள்ள ஓஷதிகளைக்கொண்டு தேவர்களுக்கு ஜீவனை அளித்து ரக்ஷித்திருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து, உடனே அசுரர்களிடம், உங்களில் சிலர் துரோண மலைக்குச் சென்று, ஒருவரும் காணாதபடி துரோண பர்வதத்தை அடியோடு பெயர்த்து சமுத்திரத்தில் போட்டுவிடுங்கள். அப்படிச் செய்தால்தான் மாண்ட தேவர்கள் மறுபடியும் உயிர்த்தெழ மாட்டார்கள். அதன்மேல் நமது சேனைகள் யாவரும் மிகுந்த தீர வீரத்துடன் தேவர்களுடன் போர்புரியலாம் என்று கூற, அதைக் கேட்ட அசுரர்கள், உடனே யாருமறியாமல் துரோணசிரியையடைந்து அம்மலையை அடியோடு பெயர்த்தெடுத்துவந்து குருவின் வார்த்தைப் பிரகாரம் நடுச் சமுத்திரத்தில் கொண்டுபோய் எறிந்துவிட்டார்கள்.

அப்படி அசுரர்கள் துரோண பர்வதத்தை அடியோடு பெயர்த்து சமுத்திரத்தில் கொண்டு போய் போட்டபின், மறுபடியும் தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் பெரும் போர் மூண்டது. அப்போது தேவ சைனியங்களெல்லாம், அசுரர்களால் அடிபட்டு மூலைக் கொருவராய் ஓடி, இந்திரனாவைப் பார்த்து, ஆஹா, என்ன ஆச்சரியம், நம் சைனியமெல்லாம், அசுரர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டு பல திக்குகளில் ஓடிப்போகவும்,

சில சைனியங்கள் மடியவும் நேர்ந்துவிட்டதே, ஒரு நாளும் இல்லாத சம்பவமல்லவா நடந்துவிட்டது. உண்மையில் ஜலந்தரன் என்பவன் ருத்ராம்சம் பெற்றவன் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. அவனுடைய சைனியங்களும் வெகு மூர்க்கமாகவும், குரூரமாகவும், போர் புரிகின்றார்கள். இனி அவர்களை வெல்ல நம்மால் முடியாது. தேவலோகத்திலும் நாம் இருக்க, இடம் சிடைக்காது. ஸ்ரீமம் நாராயணரே வந்து நம்மை இது சமயம் ரக்ஷிக்கவேண்டும், நாம் இங்கே இருப்பது கூடாது. ஆகையால், நாடெல்லோரும் சுவர்ணாத்திரி குகைக்குப் போவோம். அங்கு அசுரர்களால் வர முடியாது. அது பிரஹ்மதேவரின் சாபம். வாருங்கள் என்று எல்லா தேவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு மேரு பர்வதமடைந்து, சுவர்ணாத்திரி குகைக்குப்போய் சேர்ந்தார்கள்.

இப்படியிருக்க, யுத்த களத்தில் தேவர்கள் யாவரும் தம்மால் தோல்வியுற்று ஓடிமறைந்து விட்டதை அறிந்த அசுரர்கள், இது விஷயம் ஜலந்தரனுக்கறிவிக்க, ஜலந்தரன் நேரில் யுத்த களம் சென்று அங்கு தேவர்கள் யாவரும் இல்லையென்பதை தெரிந்து யோசிக்கலானான். அவ்வாறு யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், சுக்ராசாரி யானவர், ஜலந்தரா! என்ன யோசிக்கிறாய். தேவர்களெல்லாம் நம்மை எதிர்க்கச் சக்தியற்றவர்களாய் இந்திரன் முதலிய சகல தேவர்களும் சுவர்ணாத்திரி குகையில் போய் ஒளிந்திருக்கிறார்கள். என்று சொல்லக் கேட்ட ஜலந்தரன், அடே இந்திரா! என்னை மதிக்காத

உன்னை இலேசில் விட்டு விடுவேனென்று ஓடிமறைந்து விட்டாய் போலும். நீ எங்கே ஓடி ஒளிந்தாலும் உன்னைக் கண்டுபிடித்து உன் கொட்டத்தை அடக்கி, தேவலோகத்திலுள்ள சகல சம்பத்துகளையும் கொள்ளையடித்து, கைப்பற்றுகிறேன் பார், என்று மிகுந்த கோபத்துடன், உடனே தன் சைனியங்களை திரட்டிக் கொண்டு மேருபர்வதத்தை யடைந்தான். சுவர்ணத்திரி குகையில் தேவர்களெல்லாம், ஜலந்தரன் தன் சேனைகளுடன் மறுபடியும் யுத்தத்திற்கு வந்திருப்பதை கேள்வி யுற்று மகா பய பீதியடைந்தவர்களாய், பூநீ வைகுண்ட பதியை நினைத்து துதிக்கலாளுார்கள்.

श्लोकः ।

देवा ऊचुः ॥

नमो भक्त्यर्कमाविनानास्वरूपः

सदा भक्तकार्योद्यतायातिहंत्रे ।

विधानादिसर्ग स्थितिध्वंसकर्त्रे

शदाशंखपचारिहस्ताय तेस्तु

॥ १ ॥

रमावल्लभायामुराणां निहन्त्रे

भुजंगारियानाय पीताम्बराय ।

मखाधिक्रियापाककर्त्रे विकर्त्रे

शरण्याय तस्मै नताः स्मो नताः स्मः ॥ २ ॥

नमो दैत्यसन्तापिता ऽमर्त्यदुःखा -

चलध्वंसदंभोलये विष्णवे ते ।

भुजंगेशतल्पशयायार्कचन्द्र -

द्विनेत्राय तस्मै नताः स्मो नताः स्मः ॥ ३ ॥

ஸ்லோகம் : ஸ்துதி

நமோ மத்ஸ்யகூர்மா³திநாநாஸ்வரூபை:

ச³தா ப⁴க்தகார்யோ³த்யதாயார்³திஹந்த்ரே |

வி⁴தா³த்ரா³திஸர்க்³ ஸ்தி²தி⁴த்வம்சகர்த்ரே

க³தாஸங்கபத்மா²ரிஹஸ்தாய தேஸ்து ||

ரமாவல்லபாயா⁴சுரா³ணம் நிஹந்த்ரே

பு⁴ஜங்காரியாய³ பீ³தாம்பராய |

மகா²தி⁴க்ரியாபாககர்த்ரே³ விகர்த்ரே

ஸரண்யாயதஸ்மை நதா: ஸ்மோநதாஸ்ம: ||

நமோ³ தை³த்யஸந்தா²பிதா மர்த்யது:கா²

ச⁴லத்வம்ச³தம்போ⁴லயே விஷ்ணவேதே |

பு⁴ஜங்கேஸதல்பஸயாயா³ர்கசந்த்ர

த்விநேத்ராய தஸ்மைநதா : ஸ்மோநதா:ஸ்ம : ||

ஹே! பரந்தாமா, மத்ஸ்ய கூர்மாவதாரம் முதலிய
ஸ்வரூபங்களால் பக்தர்களின் துக்கத்தை நீக்கிய மஹா
விஷ்ணுவே, உமக்கு நமஸ்காரம்! பிரஹ்மா, விஷ்ணு,
ஸிவஸ்வ ரூபங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு உலகத்தின்
ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரம் ஆகிய முத்தொழில்களை
செய்கின்றவரே, கைகளில் கதை, சங்கம், பத்மம்,

சக்கரம் ஆகிய இவைகளை தரித்திருக்கின்றவரே. கருட வாஹனத்தில் எழுந்தருளிச் செல்கின்றவரே, லக்ஷ்மீ தேவிக்கு பிரியமானவரே, பொன்னாடையை உடுத்தியவரே! யக்ஞாதி காரியங்களுக்கெல்லாம் பலனைக் கொடுப்பவரே! சரணாகதியடைந்தவர்களை இரக்ஷிக்கின்றவரே! அசுரர்களால் செய்யப்பட்ட துன்பங்களைப் போக்க மக்களை சுகமாக வாழச் செய்தவரே! ஆதிசேஷன் மீது துயில்ல்கின்றவரே! சூரிய சந்திரர்களை தன் இரு கண்களாகக் கொண்டுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனே, உடக்கு நமஸ்காரம்! மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்கின்றோம். இது சமயம் தாங்கள், வந்து எங்களை ரக்ஷித்தருள வேண்டும், என்று விசனம் நிறைந்த த்வனியோடு பிரார்த்திக்க.

இப்படி. தோத்திரம் செய்த மாத்திரத்தில் வைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவானவர், சுவர்ணாத்திரி குகையில் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், ஜலந்தராசுரன் என்பவன் தன் படைகளுடன் யுத்தத்திற்கு வந்திருப்பதை அறிந்து என்னை வந்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று பயபீதியுடன் முறையிடுவதைக் கேட்டு, லக்ஷ்மியை நோக்கி, ஸதீ! கேட்டாயா, தேவர்களின் அபயக்குரல், இந்திராதி தேவர்களுக்கும் ஜலந்தராசுரனுக்கும் நடந்த போரில் தேவர்கள் தோல்வியடைந்து சுவர்ணாத்திரி குகையில் வாஸம் செய்கிறார்கள். இதையறிந்த ஜலந்தரன் அங்கேயும் தன் சேனைகளை திரட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறான் என்பதை யறிந்து தேவர்கள் தங்களை ரக்ஷிக்கும்படி.

மிகுந்த பிரலாபத்துடன் என்னைத் துதிக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் அவசியம் சென்று அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என, லக்ஷ்மியானவள் நாதா! நீங்களோ, பக்தாளுக்கு அபயஸ்தம் அளிப்பவர். மேலும் ஜலந்தரனோ எனது தமையன், உமக்கும் மைத்துனனாகும். ஆகையால் நீங்கள் தேவர்களுக்கு சகாயமாக யுத்தத்திற்குச் சென்றால் என் தமையன் நிச்சயம் உங்களால் கொல்லப்படுவான். ஆகையால் தாங்கள் நன்றாக யோசித்து யுத்தத்திற்குச் செல்லுங்கள் என்றுரைக்க, ஸ்ரீய: பதியானவர். பிரியே! நீ, ஜலந்தரன்மேல் இருக்கும் பாசத்தால் இப்படிச் சொல்லுகின்றாய். அவனோ, பிரஹ்மாவின் வரப்ரசாதத்தாலும், சாம்பவமூர்த்தியின் கபாலாக்கினியின் ஸக்தியாலும் தோன்றினவன். ஆகையால், அவன் சிவனைத் தவிர, மற்ற யாவராலும் கொல்லப்படமாட்டான். இது நிச்சயம். ஆகையால் நீ, வருத்தமடையாதே, என்று ஆறுதல் சொல்லி, கருடன் மீதேறி சுவர்ணத்திரி குகையை யடைந்து பயிதிபுடன் இருக்கும் தேவர்களை நோக்கி, தேவர்கள் அஞ்ஜாதிகள். நிர்ப்பயமாக இருங்கள் என்று, உடனே கருடன் மீதேறி ஜலந்தரன் சைனியம் இருக்குமிடம் சென்றார்.

மஹாவிஷ்ணுவானவர், யுத்தத்திற்கு வரும் சேதியை யறிந்த, ஜலந்தராசரனுடைய தூதர்கள், ஜலந்தரனிடம் ஓடிச்சென்று விஷயம் தெரிவிக்க, உடனே, ஜலந்தரன் தனது சைனியங்களுடன் யுத்தகளம் வந்து சேர்ந்தான். சங்கராதம் ஓலித்தன.

மஹாவிஷ்ணுவானவர் கருடாருடராய் வாயு வேகத்தில் யுத்த பூமியை நாடி வரும்பொழுது. கருடனுடைய வாயு வேகமானது, காற்றினால் சூழ்ந்திருந்த மேகங்களெல்லாம் மூலைக்கொன்றாய் சிதறிப்போயின. அசுரசைன்யங்களோ, சூருவளிக் காற்றினால் அடிபட்டு கீழே விழுந்து உருண்டு எழுந்து நாலாதிக்குகளிலும் ஓடலாடார்கள்.

இவ்வாறு தன் சேனைகள் பயந்து ஓடுவதைக்கண்ட ஜலந்தரன், அவர்களை ஓடிப்போக விடாது அமர்த்தி, ஆகாயத்தை அண்ணாந்து பார்க்க, விஷ்ணுவானவர், கருடன் மீதேறி யுத்த ஸன்னத்தவராய் வருவதைக்கண்டு, கண்களில் அக்னி ஜ்வாலை வீச, உடனே தானும் யுத்த கோலத்துடன் எதிரில் வந்து ஓர் அம்பை எடுத்து கருடன் மீது பிரயோகிக்க, இதையறிந்த மஹாவிஷ்ணுவானவர் கருடனை விலகிப்போக சைகை செய்ய, அப்படியே கருடன் திசை மாறவும், ஜலந்தரனாவன் தான் வீட்ட அம்பு குறிதவறியதாக எண்ணி மற்றொரு கணை எடுத்து மஹாவிஷ்ணுவை தாக்கினான், மஹாவிஷ்ணுவானவர், தன் பாணத்தால் அம்பைத் தடுத்து, ஜலந்தரனுடைய துவஜத்தையும், தனுசையும் ஒரே பாணத்தால் ஓடித்து அவன் மார்பைத் துளைக்க, அதற்கும் ஜலந்தரன் சனையாது கதாபாணியுடன் ஆகாயத்தில் கிளம்பி, தன் கதையால் கருடனுடைய சிரசில் தாக்கவும், கருடன் அடிபட்டு மூர்ச்சையடைந்து கீழே விழுந்து விட்டது. இதனால் கோபமடைந்த நாராயணன் தன் கட்காயுத்தனால் ஜலந்தரனுடைய கதாயுத்தத்தை சேதிக்க, சினமடைந்த ஜலந்தரன் தன் ஆயுத்தத்தை

கீழே எறிந்துவிட்டு, மகா வீராவேசத்துடன் தன் முஷ்டியால் விஷ்ணுவின் மார்பில் தாக்கினான். இப்படியாக இருவருக்கும் சில நேரம் வரை மல்யுத்தம் முஷ்டியுத்தம் நடந்தது. அப்போது பூமி எங்கும் பூகம்பம் ஏற்படுவதுபோல் அதிர்ச்சி உண்டாகியது. இப்படியாக யுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கையில், பகவான் மறுபடியும் ஜலந்தரனை சோதிக்க எண்ணி, மகாகூர்மையான ஒரு பாணத்தைத் தொடுத்து ஜலந்தரன் மீது பிரயோகிக்க, ஜலந்தரனானவன் தானும் ஒரு பாணத்தைக் கொண்டு, வரும் பாணத்தின் மேல் ஏவ அந்த விஷ்ணுவினுடைய பாணமானது சின்னொப்பின்னமாகி சேதித்துவிட, இதைக் கண்ட பகவான், மனதில் சந்தோஷமடைந்தவராய் அப்பா, ஜலந்தரா! உன் தீரவீர பராக்கிரமத்திற்கு மெச்சினேன். நீ சிறுவனாக யிருந்தாலும், அஞ்ஜானெஞ்சுடன் கொஞ்சமும் சலிக்காமல் யுத்தம் செய்வதைக் கண்டு மஹா குதூகல மடைந்தேன். இதோடு நாம் யுத்தத்தை நிறுத்திவிடுவோம். உனது அபீஷ்டப்படி உனக்கு யாது வரம் வேண்டுமோ கேள் தருகிறேன் என, அதைக் கேட்ட ஜலந்தரன், ஆச்சர்யமடைந்தவனாய், தேவா, நிஜமாகவே சொல்லுகிறீர்களா, உண்மையாகத் தாங்கள் வரம் தருவீர்களா என்று கேட்க, விஷ்ணுவானவர் ஜலந்தரா! உண்மையாகவே தருகிறேன் என்றுரைக்க, ஜலந்தரன், ஐயனே! அப்படியாயின் தாங்கள் வரம் தருவது நிச்சயமாகில் நான் கோரும் வரத்தைத்தான் தாங்கள் அனுக்கிரஹிக்க வேண்டும் என, அதற்கு

விஷ்ணுவானவர் அப்பா, ஜலந்தரா! நீ கோரிய
 வரத்தையே உனக்கு அளிப்பேன், கேள் தருகிறேன்.
 அதற்கு ஜலந்தரன், அப்படியாயின், லக்ஷ்மீஸமேதராய்
 தாங்களும் மற்றுமுள்ள சகல தேவர்களும், என்
 பட்டணத்தில் வந்து சதா வாஸம் செய்யவேண்டும்.
 தேவலோகத்திலுள்ள சகல ஐஸ்வர்யங்களும், என்
 ராஜ்யத்தில் வந்து சேர வேண்டும். மேலும் தேவாதி
 தேவர்களெல்லாம் எனக்கு சதா குற்றேவல் செய்து
 கொண்டிருக்கவும் வரம் அருள வேண்டும். இதுதான்
 யான் வேண்டும் வரம் என்று கேட்க, மஹாவிஷ்ணு
 வானவர், அப்பா ஜலந்தரா! உன் மனம்போல்
 வரமளித்தேன். பெற்றுக்கொள், என்று வரத்தைத்
 தந்தபின், விஷ்ணுவானவர் லக்ஷ்மீயை நீனைக்க,
 உடனே லக்ஷ்மீதேவியும் வந்து சேர, தேவாதி தேவர்
 களுடன் ஜலந்தரனுடைய பட்டணமாகிய ஜோதிபுரியை
 அடைந்தார்கள். அப்பால், ஜலந்தரனவன்,
 தேவர்களை எல்லாம் தன் வசமாக்கிக் கொண்டு,
 யாதொரு குறைவின்றி அரசு செலுத்தி, ராஜ்யத்தை
 பரிபாலித்து வரலாயினான்.

3-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

4-வது அத்தியாயம்.

அப்படியிருக்கையில், ஓர் நாள், நாரத மஹா முனியானவர் வைகுண்டத்திற்கும், தேவலோகத்திற்கும் செல்ல, அங்கு லக்ஷ்மீநாராயணர்களையும், இந்திராதி தேவர்களையும் காணாது மஹா வியஸனமடைந்தவராய், (ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்து) ஓஹோ! இவர்களெல்லாம் ஜலந்தர நகரில் வாசம் செய்வதைத் தெரிந்து, வெறுப்படைந்தவராய், இப்படி மஹாவிஷ்ணுவும் தேவர்களும் அங்கேயே வாசம் செய்துகொண்டிருந்தால் வைகுண்டத்தையும், தேவலோகத்தையும் பரிபாலிப்பது யார்? இவையெல்லாம் பூரீமந் நாராயணரின் திருவிளையாடல் என்றே நினைக்கிறேன். எப்படியாவது நான் ஜெயபுரியையடைந்து, விஷ்ணு முதல் எல்லா தேவர்களும் விடுதலை பெற வழி தேடுகிறேன். ஜலந்தரனோ, மாயையெல்லாம் நிறைய கற்றறிந்தவன். சிவனைத் தவிர, மற்ற யாவராலும் அவனைக் கொல்ல முடியாது. ஆகையால் சிவபெருமான்மேல் குரோதம் ஏற்படச் செய்வதே தகுந்த யோசனை, என்று ஜலந்தரனுடைய பட்டணத்தை அடைந்தார்.

திரிலோக சஞ்சாரியான நாரதர் வருவதை கேள்வியுற்ற ஜலந்தரன், தன் மந்திரிமார்களுடன் எதிர் சென்று, தன் சபைக்கு அழைத்து வந்து, தர்பாசனத்தில் அமரச் செய்து, அவரை சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட, நாரத நானவர் ஆசீர்வதித்தார். பிறகு ஜலந்தரனும் ஆசனத்திலமர்ந்தபின், மஹாமுனிவரைப் பார்த்து, முனிபுங்கவரே!

எல்லாம் வல்ல தங்கள் தரிசனமே எனது ஜன்ம
சாபல்யம் என, நாரதர், ராஜன்! எல்லாம் பூநீமந்
நாராயணன் செயல்

இருக்கட்டும், உன் ராஜ்ய பரிபாலனம் சீராக
நடைபெற்று வருகிறதா? என்று கேட்க, எல்லாம்
தங்கள் கிருபையால் யாதொரு குறைவின்றி நடக்
கின்றன என்று, ஜலந்தரன் மறுமொழி கூறி, பின்
நாரத முனிவரைப் பார்த்து, முனிபுங்கவரே! தாங்கள்
இவ்வளவு தூரம் என்னை நாடிவந்தது நான் செய்த
பூஜாபலமே. ஸ்வாமி! ஏதாவது விசேஷம் இருந்தால்
தெரியப்படுத்துங்கள். ஏனெனில் தாங்கள் வருவ
தென்றால் அவசியமான காரணத்தோடுதான் வந்திருப்
பீர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். ஏதோ வந்த
விஷயத்தை எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்று கேட்க,
நாரதப்பிரம்மம், ஜலந்தரா! லக்ஷ்மீஸமேதராய் மஹா
விஷ்ணுவானவர், இந்திராதி தேவர்களுடன் உன்னுடைய
பட்டணத்திலேயே வாசம்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்
என்றால், சாமான்யமா? உன் பட்டணமானது தேவ
லோகத்திற்கும், வைகுண்டத்திற்கும் மேலானதாக
வுடையதாய் சிறப்புற்று விளங்குகிறதென்றால் நீ செய்த
தவப்பயனே. மேலும் பதிவிரதா சிரோமணியாகிய
பிருந்தையை நாயகியாக அடைந்த உனக்கு என்னகுறை.
அஷ்டதிக்கிலும் உன்னுடைய பிரதாபமே விளங்கி
நிற்கிறதென்றால் நீ செய்த பாக்யமே பாக்யம். ஆனால்,
அதற்கு ஜலந்தரன், என்ன ஸ்வாமி! ஆனால்? என்ற
சொல்லானது மறை பொருளாய் இருக்கிறதே! நன்றாக,
விளங்கச் சொல்லுங்கள் என, முனிவர், ஜலந்தரா!

श्लोक :-

गतःकलासशिखरे दंत्येन्द्राह्यदृच्छया ।

तत्रोमयासहासीनं दृष्टवानस्मिश्ङ्करम् ॥

3 2 3 3 3 2
கத:கைலாசஸிகரே தைத்யேந்த்ராஹம்யத்ருச்சயா |

தத்ரோமயாசஹாசீனம் த்ருஷ்ட்வாநஸ்மிஸங்கரம் ||

அதாவது, நான் ஹரிஸ்மரணை செய்துகொண்டு
என் மன விருப்பப்படி கைலாச சிகரத்தை அடைந்தேன்.
அங்கு பார்வதி தேவியோடு கூடிய பரமேஸ்வரனைப்
பார்த்தேன்.

அவடம் தேவகணங்களும், பூதகணங்களும், நந்தி,
விக்னேஸ்வரர், சுப்பிரமணியர் முதலான தேவர்கள்
புடைசூழ்ந்திருக்க, தபஸ்விகளும் மஹான்களும்
யோக சாதனையிலிருக்க, பார்வதி தேவியானவள் பரம
னருகில் வீற்றிருக்க, கண்டேன், கண்டேன் அவள்
ரூபலாவண்யம். ஆஹாஹா! என்ன அழகு, என்ன
அழகு! அவள் வெண்டாமரைபோல் நிறமுள்ளவளாக
வும், பாபங்களை நசிப்பின்றவளாகவும், மஹா பதிவிரதா
சிரோமணியாகவும், சுத்த வஸ்திரங்களாலும் ரத்ன பூஷ
ணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாகவும், சரத்தால
சந்திரனைப்போல் பிரகாசிக்கின்றவளாகவும், புன்சிரிப்
புள்ளவளாகவும், எப்போது பார்த்தாலும் அதியௌவன
முள்ளவளாகவும், பரமேஸ்வரிடத்தில் பஹுபிரிய
முள்ளவளாகவும், சாந்தையாகவும், மஹா சௌபாக்
யத்தோடு கூடினவளாகவும், நீண்ட கூந்தலுள்ளவளாக

வும், சந்தனப் பொட்டோடும் சிந்தூரப் பொட்டோ
 டும் கூடின கஸ்தூரிப் பொட்டை நெற்றியிலணிந்தவ
 ளாகவும், பக்குவமாய்ப் பழுத்த கோவைக்கனி
 போன்ற அதரமுடையவளாகவும், முத்துவரிசை
 போன்ற பல் வரிசையினால் பிரகாசிக்கின்ற முகமுள்ளவ
 ளாகவும், கடாஶுத்தோடு கூடின மனோகரமான
 நேத்ரமுள்ளவளாகவும், பில்வப்பழம் போன்ற ஸ்தனங்க
 ளுள்ளவளாகவும், மிருதுவான இடையுள்ளவளாக
 வும், வாழை மரத்தை நிந்திக்கின்ற துடையுள்ளவளாக
 வும், தாமரை மலர் போன்ற திருவடியுள்ளவளாக
 வும், சிவந்த பாதமுள்ளவளாகவும், தேவர், முனிவர்,
 சித்தர், தபஸ்வி இவர்களுடைய சிரசாகிற வண்டுக்
 கூட்டங்களோடு கூடினவளாகவும் விளங்கானின்ற
 அப்பார்வதிகேளி என்று சொல்லும் ரத்னமானது, அக்
 கைலாசகிரியைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறதென்றால்
 மற்றது என்னால் என்ன சொல்ல முடியும். மேலும்,
 ஒருகால் பிரஹ்மதேவரானவர் தற்செயலாக ஹம்ஸா
 ரூடராய் ககன மார்க்கமாகச் சென்று கொண்டிருக்கும்
 பொழுது, தடாகத்தில் அதிருபவதியான பார்வதி
 யானவள் ஸ்நானம் செய்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்
 ததும் அவளுடைய ரூபலாவண்யத்தைக் கண்டு
 மயங்கி, தன்னை யறியாது மெய்மறந்து
 விட்டார் என்றால், அவள் எப்பேர்ப்பட்ட அழகு வாய்ந்
 தவள் என்று யோசித்துப்பார். மேலும், ஈஸ்வரனே,
 அந்த பார்வதியினுடைய செளந்தர்யத்திலீடுபட்டு,
 பலவித லீலா வினோத கேளிக்கையால் சந்தோஷ

மடைந்தவராய், அப்பார்வதியின் மாயையால் கட்டுண்டு
 பெட்டிப் பாம்புபோல் அடங்கியிருக்கிறார் என்றால்;
 மற்றதை சொல்லவும் வேண்டுமோ, ஜலந்தரா! நான் இக்
 கைலாசகிரியைப் போன்று, உன் பட்டணமும் பிரகாசம்
 பொருந்தியிருக்கும் என்ற சந்தோஷத்தாடன் இங்கு
 வந்ததில், அதற்கு மாறாக, ஜோதிபுரி யென்ற பெயருக்
 கேற்ற அவ்வளவு பிரகாசம் பொருந்திய பிரதான நகர
 மாகத் தோன்றவில்லை, தைத்யேந்திரா! நான் சொன்ன
 பார்வதியெனும் ஸ்ரீ ரத்னத்தை எப்படியாவது நீ
 அடைந்தே தீரவேண்டும். அது உன்னை முடியுமோ,
 முடியாதோ, யானென்ன கண்டேன், என்றுரைக்க,
 ஜலந்தரனைவன், என்ன ஸ்வாமி! அப்படி நினைத்து
 விட்டீர்கள். உங்கள் ஆசீர்வாத பலத்தால் நான்
 சிவனிடம் இருக்கும் ரத்னமணியாகிய பார்வதியை
 இப்போதே அழைத்தவர ஏற்பாடு செய்கிறேன் என,
 அதற்கு நாரதரானவர், பலே, பலே, அந்த ரத்தின
 மானது உன் ராஜ்யத்தில் இருந்தால்தான் இப்பட்டண
 மானது மிகுந்த தேஜஸ்ஸுடன் விளங்கும். நீ நன்றாக
 ஆலோசித்து, செய்யவேண்டியவைகளை நிதானித்து,
 யோசித்துச் செய் என்று சொல்லி, முனிவர் விடை
 பெற்றுச் சென்றார்.

அவ்வாறு, நாரதர் சென்றபின், அசுரனை
 ஜலந்தரன், பித்தம் தலைக்கேறினவனாய், உண்ணும்
 போதும் உறங்கும்போதும் பார்வதியின் ஞாபகத்தாலே,
 ராஜ்யபாரத்தை சரிவர கவனிக்காமல், மஹா மோஹாந்த

காரத்தில் அழுந்தியவனாயிருக்கையில், ஒரு நாள் மனம் தெளிவுற்று நாள் சதா அப்பார்வதியின்பால் எண்ணம் செலுத்துவது சரியல்ல. ஆகையால், எவ்விதத்திலும் அவளை அடைந்தே தீரவேண்டும் என்று நிச்சயித்து, தன் தூதனாகிய ராகுவையழைத்து, அடே ராகு! நீ உடனே, கைலாசகிரிக்குச் சென்று பரமேஸ்வரனைக் கண்டு, அவனிடம், உன் சமீபத்தில் வீற்றிருக்கும் பார்வதி யென்ற ரத்னமணியை, உடன் அழைத்துவரச் சொல்லி நமதரசன். ஜலந்தராசரனின் கட்டளை; என்று சொல்லி சீக்கிரமாக அழைத்து வா என்று ஆக்ஞாபித்து அனுப்பிவைத்தான்.

4-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

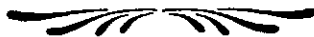
5-வது அத்தியாயம்

ஐலந்தராசரனுடைய உத்தரவை மேற்கொண்ட ராகுவானவன். மனோவேகம் வாயுவேகமாய் அக்கைலான கிரியை அடைந்து, அங்கு நந்திகேஸ்வரரைக் கண்டு அவரிடத்தில் அனுமதிபெற்று, உட்சென்று பரமேஸ்வரரைக் கண்டு வணங்க, பரமசிவனானவர் தன் கண்களையினால் அவனை சமீபத்தில் அழைத்து, அப்பா! நீ யார்? உன் பேர் என்ன? வந்த விஷயம் யாது? என்று வினவ, அதற்கு தூதனான ராகுவானவன், ஸ்வாமி! நான் ஜோதிபுரியை அரசாரும் அக்ரேந்திரனாகிய ஐலந்தரமகாராஜரின் தூதன். என் பெயர் ராகு. நான் வந்த விஷயம் யாதெனில், திகம்பரராயும், ஸ்மஸானத்தில் சதாவாசம் செய்பவராயும். அத்தியே ஆபரணமாகவும் உடைய உமக்கு, ரத்னங்களுக்கெல்லாம் ஜெகஜ்ஜோதியாய் பிரகாசிக்கின்ற பார்வதி என்னும் ஸ்திரீ ரத்னத்தை நீ அடைய உனக்கு யோக்யதை இருக்கிறதா? மேலும், ஸ்வர்ணமயமான காந்தியோடு விளங்கும் இவனை, பரதேசியைப்போல் அலைந்து பிசைஷ வாங்கி உண்டு திரியும் உனக்கு இத்தகைய ரூபவதி ஏற்றவளா? இல்லை, இல்லை. ஆகையால், இப்பார்வதியானவள் வைகுண்டபதியான ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணுவும், மஹாலக்ஷ்மிதேவியும். மற்றும் இந்திராதி தேவர்களுக்கும், இப்போது வாசம் செய்து வருகிற நம் ஜோதிபுரியின் அரசனான ஐலந்தரன் என்ற பிரஹ்மதேவரின் மானஸ

புத்திரன் ஆண்டுவருகிற ராஜ்யத்தில் நவரத்னமயமான தேஜஸோடு பிரகாசிக்கின்றதும், நவமணிகளாகிய, கோமேதகம், நீலம், புருடராகம், பவளம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வைரீரியம் முதலிய ஓளி யோடு கூடிய நவரத்ன சிம்மாசனத்தில் நம் ஜலந்தரராஜனது அருகில் வீற்றிருக்கத் திறமை வாய்ந்தவன். ஆகையால், இது விஷயம் தங்களிடம் தெரிவித்து உடனே பார்வதி தேவியை அழைத்து வரும்படி நமதரசனின் கட்டளை. ஆப்படியால், நீங்கள் இத்தேவியை என்னுடன் அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்று தெரிவிக்கவும், உடனே பரமேஸ்வரருக்கு கோபம் பெருகி, தனது புஜங்களி லிருந்து, மஹா ரௌத்ராகாரமான ஒரு புருடனை உற்பத்தி செய்தார். அவனுடைய ரூபமானது சிங்க முகமும், கோர தந்தமும், இரத்தக்கண்ணுடனும், மகா பயங்கர ரூபமாகத்தோன்றி, சிங்கம்போல் கர்ஜனை செய்துகொண்டு, தூதனாக வந்த ராகுவின் சமீபத்தில் வர; ராகுவானவன் பயப்பிராந்தியடைய, உடனே அந்த ரௌத்ர புருஷனானவன், ராகுவை தன் இடது கையால் எட்டிப்பிடித்து தரையில் போட்டு காலால் அழுத்தி பூசிக்கத் தொடங்கினான். அதைக் கண்ணுற்ற சாம்பவ மூர்த்தியானவர், அந்த ரௌத்திர புருஷனை நோக்கி, நில். சிங்கமுகா! அவசரப்படாதே. இவனே தூதன். ஆகையால், இவனைக் கொல்லாது வீட்டுவிடு, என்று சொல்ல, சிங்கமுகனானவன், அப்படியானால் என்னை ஏன் படைத்தீர்கள்? எனக்குப் பசி பொறுக்க முடியவில்லையே, இப்போது என் பசியைத் தீர்க்க ஏதாவது

அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்றுகேட்க, காபாலியானவர்
 ஹேசங்கமுகா! நீ இப்போது உன் தேகத்தின் மாமிசத்
 தையே பிடுங்கித்தின்று பசியையாற்றிக்கொள் எனவே,
 அன்னவரின் ஆக்ஞைப்படி அந்த ரௌத்ர புருஷன்,
 கால் முதல் கண்டம் வரையிலுள்ள மாமிசங்களைப்
 பிடுங்கித்தின்று பசியாற்றிக்கொண்டிருக்கையில், தலை
 மாத்திரம் மீதியிருக்கக்கண்ட பரமேஸ்வரன், ரௌத்ர
 புருஷனை நோக்கி, அப்பா! பொறு. பதறாதே, தலை மாத்
 திரம் நிலைத்திருக்கட்டும், நீ சொன்ன சொல் தவறாதவன்;
 ஆகையால், நீ இத்தலையுடன் இன்றுமுதல் கீர்த்திமுகன்
 என நாமம் அடைந்து விளங்கக்கடவாய். எப்போதும் நீ
 என் வாசலிலேயே எனக்குக் காவலாய் இருக்க அனுக்
 கிரஹித்தேன். யாராகயிருந்தாலும் சரி, முதலாவதாக
 உனக்குப் பூஜை செய்த பிறகுதான் எனக்குப் பூஜை
 செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாதவர்கள் நிஷ்
 பலனையே அடைவார்கள் என்று வரமளித்தார். இப்படி
 யிருக்க, முன் ரௌத்திரனிடமிருந்து விடுபட்ட ராகு
 வானவன், அங்கேயே மறைந்திருந்து, யாருமறியாமல்
 வெளியில் வந்து, அப்பா! செத்தேன், பிழைத்தேன்,
 என்று ஓட்டமாக ஓடி, காடு, மலை, கடல், வனந்
 தரங்களை எல்லாம் கடந்து சென்று ஜோதிபுரியைய
 யடைந்தான்.

5-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-வது அத்தியாயம்

அவ்வாறு ஜோதிபுரியை அடைந்த ராகுவானவன், ஜலந்தராசுர ராஜனைக் கண்டு வணங்கி, கைலையில் நடந்த விருத்தாந்தத்தையும், தனக்கு நேரக்கூடிய ஆபத்தையும், பிறகு ஈஸ்வரனால் தான் காப்பாற்றப்பட்டதையும் விரிவாக எடுத்துரைத்தான். இவை யாவும் கேட்ட ஜலந்தரன், முகம் சிவக்க, மகா ஆக்ரோஷமடைந்தவனாய், யடபடத்துடன் சுக்ராசாரியாரைப் பார்த்து, குருவே! கேட்டீர்களா செய்தியை. சுடலை யைக் காக்கும் பரமசிவன், என்ன அகந்தையுடன் என்னையும் மதியாது, சென்ற தூதனையும் அவமானப்படுத்தி அனுப்பி இருக்கிறான். இவனை இலேசில் விட்டுவிடக்கூடாது. எவ்விதத்திலும் இவனுடன் யுத்தம் செய்து தோற்கடிக்கச் செய்து, அந்த ரத்தினமணி என்னும் பெண்ணை யான் அடைந்தே தீரவேண்டும். ஆகையால், யுத்தத்திற்கு வேண்டிய அஸ்திர சஸ்திரங்களும், சேனைகளும் வாகனங்களும் யாவும் சித்தப்படுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று ஆக்ரோபிக்க; சுக்ராசாரியானவர், அரசரின் உத்தரவின் படி மந்திரியிடம் அறிவித்ததின்பேரில் மந்திரியானவர், யுத்தத்திற்கு வேண்டிய ரதகஜதுரகபதாகிகளை சித்தப்படுத்தி. அரசனுக்கறிவிக்க, அரசனானவன், சுக்ராசாரியாரைப் பார்த்து, பார்கவரே! நாம் நாளை உதயத்தில் யுத்தத்திற்காகப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், நான் அரண்மனைக்குச் சென்று, இதுவிஷயம் என் பத்தினியிடம் தெரிவித்து விடைபெற்றுவருகிறேன்.

தாங்கள் நாளை உதயத்திற்குமுன் நமது படை வீரர்களை யெல்லாம் தயார் செய்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டு, தனது அந்தப்புரம் நோக்கிச் சென்றான்.

அவ்வாறு அரண்மனையை அடைந்ததும், அங்கே பிருந்தையைக் காணாது, நந்தவனத்தை சுற்றிப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றிருப்பதை அறிந்து, உடனே பூஞ்சோலையையடைந்து, பிருந்தையைக்கண்டு, கண்மணி! அந்தப்புரத்தில் உன்னைக் காணாது, நீ சோலைக்குச் சென்றிருப்பதை யறிந்து அதிஷ்டை வாக வந்தேன் என, அதற்கு பிருந்தையானவள், நாதா! என்ன விஷயம், தெரிவியுங்கள் என, அரசன் காதலி! அதாவது நான் நாளை உதயத்திற்குமுன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட வேண்டியிருப்பதால் உன்னிடம் விடை பெற்றுக்கொள்ள வந்தேன். நீ சந்தோஷமாக விடையளிக்கவேண்டும் என, பிருந்தையானவள், பிராணபதி! இது என்ன? திடீரென வந்ததும் யுத்தத்திற்குப் புறப்படுவதாகத் தெரிவிக்கிறீர்களே! என்ன காரணம்? யாருடன் யுத்தத்திற்குப் போகப் போகிறீர்கள் என்று கேட்க, அசுரனானவன், பிரியே! நான் கையையங்கிரியில் வாசம் செய்யா நின்ற சங்கரனுடன் சமர் செய்யப்போகிறேன். நீ மறுமொழியின்றி எனக்கு விடை கொடுத்தனுப்ப வேண்டும் என,

அதற்கு, பிருந்தையானவள், நாதா! என்ன, தங்களுக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கின்றதா? உலகத்

திற்கே ஹேது பூதராயும், சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்மார கர்த் தாவாயும் இருக்கும் பரமேஸ்வரருடன் தாங்கள் யுத்தத் திற்குப் புறப்படுதல் என்பது ஆபத்தில் கொண்டுபோய் விடும், வேண்டாம் பிராணபதி! அவர் நினைத்தால் நம் ராஜ் யத்தையும், நம்மையும் பஸ்மீகரம் ஆக்கிவிடுவாரே. அவர் மேல் தங்களுக்கு அப்பேர்ப்பட்ட பகை ஏற்படக்காரணம் என்ன? ஆகையால், தாங்கள் யுத்தத்திற்குச் செல்வது எனக்குக் கிஞ்சித்தும் சம்மதமில்லை. சுவாமி! இதோ பாருங்கள், என் வலக்கண் துடிக்கிறது. பெண்களுக்கு வலது கண்ணும், வலது தோளும் துடித்தால் ஏதாவது விபரீதம் விளையும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகையால், தாங்கள் என் சொல்லை மீறி, அந்தப் பரமன்மீது போர் தொடுப்பது சரியல்ல என்று பல ரீதி வார்த்தைகள் சொல் லியும், ஜலந்தரன் கேளாது ஒரே பிடிவாதமாய், கண்மணி! நீ என்மேல் இருக்கும் மிகுந்த பாசத்தால் அவ் விதம் புகலுகிரயம், அதுவும் நியாயமே. ஆனால், நான் ஏக சக்ராதிபதியாயிருந்தும், அந்தச் சங்கரனானவன். அவனிடம் இருக்கும் ஸ்ரீ ரத்னத்தை என்னிடம் அனுப்பி வைக்க மறுதளித்து விட்டான். ஆகையால், நான் யுத்தம் செய்து, வெற்றிக்கொடியுடன் அந்த ஸ்திரீ ரத்னமாகிய பார்வதியை அழைத்து வரப் போகிறேன் என்று சொல்ல, பிருந்தையானவள் திடுக்கிட்டு, ஹா! என்ன? பார்வதி தேனியையா? அவள் என் தாயல்லவா. நாதா! வேண்டாம், இது அக்கிரமச் செயல். அவள் ஒரு கடர். அவளருகிலும் போக முடியாதே உங்களுக்கு. இதெல்லாம் விஞ்சகாலத்தில் உண்டாகும் விபரீத புத்தியாகும் என்று நானாவித நியாயங்கள் எடுத்துரைத்தாள்.

இவையெல்லாம் செனிகொடுத்துக் கேளாத ஜலந்திரன், துளளி! முன் வைத்த காலை பின் வாங்குவது ராஜ தர்மம் அல்ல, எவ்விதத்திலும் நான் அப்பார்வதியை அடைந்தே திருவேன் பார் என்றுரைக்க, பிருந்தையானவள், நாதா! வேண்டாம். இந்த அற்ப எண்ணம் விட்டுவிடுங்கள். தாங்கள் சிவனைத்தவிர மற்ற எந்த தேவர்களுடன் யுத்தம் செய்வதாயிருந்தாலும் நான் சம்மதிப்பேன். ஏனெனில். இவரோ திரிநேத்ரதாரி! அவர் தன் நெற்றிக் கண் திறந்தாலே போதும். நீரும் உமது சைனியமும் பஸ்மீகரமாய்ப் போவது நிச்சயம். ஆகையால், வேண்டாம் இந்த முரட்டுப் பிடிவாதம் விட்டுவிடுங்கள் என்று பலவித நியாயங்கள் எடுத்துக் கூறியும், ஜலந்திரன் அவள்மேல் வெகுண்டு பெண்ணே! நுண்ணறிவுடையோர் நூலோடு பழகினும் பெண்ணறி வென்பது பெரும் பேதைமைத்தே என்பது உன்னிடம் தான் நிதர்சனமாகக் கண்டேன். நீ அந்தப்புரம் சென்று சுகமாய் இரு. நான் சென்று வருகிறேன் என்று புறப்பட. அவள் குறுக்காக விழுந்து அழுது புரண்டு, நாதா! போகவேண்டாம். யுத்தத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று தடுக்க, அவளை இடது காலால் உதறித் தள்ளிவிட்டு, தன் சைனியங்களுடன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டான். இங்கு ஜலந்திரனுக்கும் பிருந்தைக்கும் நடந்த சம்வாதத்தை மறைமுகமாய் இருந்து அறிந்துகொண்ட ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணுவானவர் இந்திராதி தேவர்களிடம் ஆலோசித்து பின், இங்கு நடந்த விஷயம் சாம்பசிவமூர்த்திக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். ஆகையால், நான் மாறு ரூபத்துடன் கைலைக்குச் சென்றுவருகிறேன் என்று தேவர்களிடம் விடைபெற்றுச் சென்றார்.

6-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

7-வது அத்தியாயம்.

அவ்வாறு மஹாவிஷ்ணுவானவர் மாயா ரூபத்துடன் கைலையை அடைந்ததும், அக்கைலாச பர்வதம் சுற்றிலும் ஒரு பார்வை பார்க்க, அங்கே அஷ்டதிக்கிலும், அதாவது, இந்திரன் திக்கில், கபாலீசன், அசன், புத்தன், வஜ்ரதேகன், பிரமத்தன், விபூதி-சவ்வியன், சாத்தா, பிண்கி, திரிசோதியன் முதலியவர்களும், அக்கினி திக்கில் உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், பப்புரு, பிரமாந்தகன், க்ஷயாந்தகனும், இமயன் திக்கில் யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்க்யோத்தர், வியோ கிருதனும், நிருதி திக்கில் நைருதி, மாரணன், அரந்தர், குருதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விருபாக்ஷன், தூமிரன், உலோகிதன், தென் கிருட்டினரும், வருணன் திக்கில் பலன், அதிபலன், மகாபலன், பாசத்தன், சுவேதா, செயபத்திரன், தீர்க்கபாகு, சலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமானும், வாயு திக்கில் சீக்கிரன், இலகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், குக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்ச சிகன், கபத்தி, மேகவாகனனும், குபேரன் திக்கில் நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவான், சோமேசனும், ஈசானன் திக்கில், வ்யாத்தியாதீபன், ஞானமுகன், சருவன், வேத பாரகன், மாத்ருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பூதபாலன், பஸிப்ரியன், சருவவித்தியாதீபன், தாதா முதலான ருத்ர கணங்களும்.

கீழே விஷ்ணு திக்கில் அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாதி, விரதிபதி, விபு, இடபத்துவஜன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவனும், மேலே பிரம்ம திக்கில், சம்பு, கணாத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரீதேசக வாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் முதலிய தேவ கணங்களும், மற்றும், யக்ஷ, கின்னர, கருட, காந்தருவ, சிம்புருட, வித்யாதரர்களும், நாரதர், யாழ்வல்லோர், தந்திரர், வீணைவல்லோருமாகிய சமஸ்த பூத கணங்களும், ரிஷி கணங்களும், கைலையங்கிரியைச் சுற்றிலும், புடைகுழந்து வீற்றிருக்க, அக்கிரியின் சிகரத் தின் மத்தியில் தியான நிஷ்டையுடன் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ திரியம்பக மூர்த்தியைக் கண்டு களித்து, அவரை நோக்கி, ஹே பரமேஸ்வர! அந்த ஜெயபுரிக்கரசனான ஜலந்தரன் எனும் அசுரன் செய்துவரும் அக்கிரமச் செயல்களையும், நம் இனத்தவர் எல்லாம் அவனிடம் அடைபெற்று பெறும் கஷ்டமும், கொஞ்சநஞ்சமல்ல, பாருங்கள். இப்போது, அவன் தங்களுடனும் யுத்தத் திற்கு எல்லா சைனியங்களுடனும் புறப்பட்டு வருகிறான். இது விஷயம் தங்களிடம் தெரிவிக்கவே நான் மாயா ரூபத்துடன் இங்கு வந்தேன், என்று தெரி விக்க, சம்புவானவர் கேட்டு, புன்னகை புரிந்தவராய், ஸ்ரீய: பதி! எல்லாம், நான் இங்கிருந்தே அறிகிறேன். ஆனால், நீயோ மாயாவி! உனக்குத் தெரியாத யோசனை என்னயிருக்கிறது? நீயே சிந்தித்துப்பார் என்றுரைக்க, பகவான், ஆம். நீர் சொல்வதும் உண்மையே. ஆனால், இப்போது நான் இருக்கும் நிலைமை உமக்குத் தெரிந் திருக்கும். அந்த ஜலந்தரனோ உமது நேத்ராக்கினியின்

தேஜஸ்ஸால் உற்பத்தியானவன். மேலும், அவனை, உம்மைத் தவிர எவராலும், எவ்விதத்திலும், ஜெயிக்க முடியாது. மேலும், இவன் எவனாலும் சிருஷ்டிக்கப் பட்டானோ, அவனாலே இவனுக்கு மிருத்யு ஏற்படும் என்று பிரஹ்மாவின் வரம். ஆகையால், தாங்கள் அவனை சீக்கிரத்தில் வதம் செய்து தேவர்களின் இடரைப் போக்க வேண்டும். பாருங்கள்! சில நாள் முன்பு நடந்த யுத்தத்தில் ஜலந்தரனால் தேவர்கள் தோல்வியுற்று இன்னும் அந்த ஜலந்தரனுக்கு அடிமையாய் இருக்கிறார்கள். ஏன்! நானும் சதிபதி சகிதம் அடிமைதான். ஆனால் இவைகளெல்லாம் யுக தருமப் படி நடக்க வேண்டியதுதான். ஆகையால், தாங்கள் யோசனை செய்து, செய்ய வேண்டியதை செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று விஷ்ணுவானவர் கூற, பரமனானவர், நாராயணரே! அவ்வாறு அந்த ஜலந்தரன் போருக்கு வந்தாலும், நான் அவனுடன் எத்தனை வருஷம் போர் செய்தாலும், என் அஸ்திர சஸ்திரங்கள் அவனை ஒன்றும் பாதிக்காது. அப்படி அவனை சம்ஹரிக்க வேண்டுமாயின், உம் முடைய தேஜஸும், தேவர்களுடைய தேஜஸும் ஒன்றுபட சேர்த்துக் கொடுத்தால், அந்த தேஜஸுகளின் மூலம், பல அஸ்திர சஸ்திரங்களை உண்டாக்கி, அதுமூலம் அவனை சம்ஹரிக்கலாம் என்றுரைக்க, அதன்படியே, ஜகத்பதியும் அப்படியே செய்கிறேன் என்று சொல்லி, தேவர்களையும் வரவழைத்து, அவர்களின் தேஜஸையும், தன் தேஜஸையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து பரமனிடம்

சமர்ப்பித்தார். பரமசிவனானவர், தேவர்களின் தேஜஸை பெற்றுக்கொண்டு, நாராயணரே! இந்த தேஜஸால் நான் பல அஸ்திர சஸ்திரங்களை உண்டாக்கி இப்போது யுத்தத்திற்கு வரும் தைத்தியனை நான் கவனித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் சென்று வாருங்கள் என்று அனுமதி தர, மஹாவிஷ்ணுவானவர் எல்லா தேவர்களுடனும் சேர்ந்து ஜோதிபுரியை அடைந்தார்.

அந்தச் சமயத்தில் ஜலந்தரனுடைய சைன்யமானது, கைலாச பர்வதத்தின் கீழ்த்திசையில் வந்துகொண்டிருந்தது. அப்போது மாலை நேரமாகிவிட்டபடியால் அங்கேயே கூடாரங்களை அடித்துக்கொண்டு அன்றிரவைக் கழித்தார்கள். மறுநாள் உதயத்தில் ஜலந்தரன் சைனியங்கள், யுத்தத்திற்கு அறிகுறியான சங்கநாதம் செய்தார்கள். இது விஷயம் சிவ தூதர்கள் அறிந்து பரமேஸ்வரிடம் சென்று தெரிவிக்க, உடனே பரமபதியானவர் நந்திகேஸ்வரர் முதலான சிவகணங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு கைலாசத்தை விட்டு யுத்த பூமியை அடைந்தார். இவ்வாறு சிவகணங்கள் யுத்த பூமியை அடைந்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தியை ஜலந்தர சைனியங்கள் தெரிந்து யுத்த பேரிகை முழக்கினார்கள். சிவகணங்களும் அதைக்கேட்டு சங்கநாதம் செய்தார்கள். பிறகு இருவர்களுடைய சைனியங்களும் போர்க்களம் வந்து சேர்ந்து யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். யுத்த களத்திலோ, பேரி, மிருதங்கம், சங்கம், தம்பட்டம் முதலானவைகளால் உண்டான

தவனியாலும், பேரிரைச்சலாலும் யுத்த பூமியானது அசைந்தாடின. பிறகு இருதரப்பாரும் தங்கள் தங்கள் ஆயுதங்களான சக்தி, தோமரம், முசலம், பிண்டி, பாலா, குலம், கட்கம், பாசம் இவைகளைக் கொண்டு கடும் போர் புரிந்தார்கள். அவ்வாறு யுத்தம் செய்வதில், பூமி முதல் ஆகாயம் வரை எங்கும் புழுதி மயமாகத் தோன்றியது.

இவ்வாறு இருதிறத்தாரும் யுத்தம் செய்வதில், பல அசுரப்படைகள், சிவகணங்களால் தாக்கப்பட்டு, தலை வேறு, கை வேறு, கால் வேறு, உடல் வேறு இப்படியாக அசுரவர்க்கங்கள் மடியவே, படுகலத்தில் இரத்த வெள்ளமாக ஓடலாயிற்று. இது கண்ட ஜலந்தரன், தன் சைனியங்கள் அதிகமாக சேதப்படுவதைப் பார்த்து வருத்தமுற்று, குருவாகிய சக்ராசாரியாரிடம் உரைக்க, அவர், ஜலந்தரனுக்கு ஆறுதல் சொல்லி, தன் ஜீவ மந்திர பலத்தால் மாண்ட சைனியங்களையும் உயிர்ப்பித்து மறுபடியும் யுத்தத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

மாண்ட அசுரர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்று யுத்தத்திற்கு வருவதைக் கண்ட, சிவகணங்கள், சங்கரரிடம் போய் உரைக்க, ஈஸ்வரரானவர் மிகுந்த சினமடைந்தவராய், தனது சக்தியால் அதிபயங்கர ரூபத்துடனும், உதரத்தில் சிரசு உடைத்தானவனும், எதிரிகளை நாசம் செய்யத் தகுந்தவனுமான சிரசி என்னும் ஒரு பெண்பூகத்தைத் தன் முகத்திலிருந்து உண்டாக்கி, எதிரியான

அரக்கர்களை நாசம் செய்து வரும்படி ஏவிவிட, உடனே அந்தக் கிரதியானவள் மிகுந்த குதூகலமடைந்தவளாய், ஒரே பாய்ச்சலில் எதிரிகள் இருக்கும் யுத்தகளம் அடைந்து, ஆடிப் பாடி, குதித்துக் கும்மாளம் போட்டுக்கொண்டு, அங்குள்ள ஒவ்வொரு அரக்கர்களை யும் பிடித்துக் கையால் நசுக்கி, இமிசை செய்து கொண்டே வந்தாள். இதைக் கேள்வியுற்ற சக்ராசாரியார் தனது சைனியங்களை உடனே அழைத்துக்கொண்டு வந்து அந்த கிரதி என்னும் பூதத்தைத் தூக்க, அக்கிரதியானவள், அப்பொட்டைக் கண்ணாண சக்ராசாரியாரைப் பார்த்து, ஒஹோ, அடே குருட்டுக்கண்ணா! பார்! என்ன செய்கிறேன் உன்னை! என்று அவனருகில் சென்று அவன் கழுத்தைத் தன் இடது கையால் திருகி கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு ஓடி மறைந்து போய்விட்டாள்.

இதைக் கண்ட ஜலந்தரன் சைனியங்கள் மிகவும் பயந்தவர்களாய் ஆரூத் துயரத்தடனும் முகவாட்டத் துடனும் இருக்கையில், காலநேமி என்னும் படைத் தலைவன் தன் சைனியங்களெல்லோரையும் திரட்டிக் கொண்டு அந்தச் சக்ராசாரியாரைத் தூக்கிச் சென்ற பூதத்தை வழிமறித்து அவனைக் கொன்று, சக்ராசாரியாரை விடுவித்து மறுபடியும் சிவகணங்களுடன் போர் செய்ய, சிவ சைனியங்கள் அடிபட்டு அலறி மூலைக் கொருவராய் ஓடத் தலைப்பட்டார்கள். இது கண்ட நந்தி, சுப்பிரமணியர், விக்னேஸ்வரர் தன் சேனைகளை ஓட விடாது அமர்த்தினார்கள். பொழுதும் மறைந்தது.

7-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

8-வது அத்தியாயம்.

இப்படியாக, நந்தி, சுப்பிரமணியர், விக்னேஸ்வரர் முதலியவர்கள், தமது சைனியங்களை ஓடவிடாது அமர்த்தி, மறுநாள் காலையில் மறுபடியும் யுத்தம் ஆரம்பித்தார்கள். இருதிறத்தாரும் தங்கள் தங்கள் படைகளை அணிவகுத்து வரிசையாக நின்று, நந்திகேசுவரர் காலநேமி என்னும் சேனாதிபதியுடனும், விக்னேஸ்வரர் சும்பனுடனும், சுப்பிரமணியர் லிசும்பனுடனும், மற்றும் ராக்ஷஸப் படைகளுடன் சிவகணங்களுடன் நின்று பூர்ண வலிமையுடன் சமர் புரிந்தார்கள்.

அவ்வாறு யுத்தம் செய்வதில் லிசும்பனுவன் சுப்பிரமணியர்மேல் பல பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். சுப்பிரமணியரும் வந்த பாணங்களை எல்லாம் பஸ்மீகரம் செய்ய, லிசும்பனுவன் கோபமடைந்து, தான் ஒரே காலத்தில் ஐந்து பாணங்களைத் தொடுத்து, சுப்பிரமணியரின் வாகனமாகிய மயில்மேல் பிரயோகித்தான். உடனே மயிலானது அடிபட்டு கீழே விழுந்தது. தக்ஷணம் சுப்பிரமணியரானவர், சினமூண்டு சக்தி என்னும் பாணத்தால் லிசும்பனைத் தாக்கி மூர்ச்சையடையச் செய்தார். இதைக் கண்ட சேனாதிபதியான காலநேமி என்பவன் அதிக ரோஷங்கொண்டவனாய், நந்திகேசுவரர் மீது பாணப்பிரயோகம் செய்து, நந்திகேசுவரரின் தநுளை ஒரே பாணத்தால் ஓடித்து எறிந்தான். உடனே, நந்தியானவர் படபடத்துடன்,

காலநேமியை கூரான அம்பெய்து அவன் மார்பைக் கிழித்துத் தன் ரதத்திலிருந்தும் கீழே விழத்தாட்டி, மற்றொரு கணையால் குதிரையையும், சாரதியையும் அடித்துக் கொன்றார்.

மற்றொருபுரம், சும்பனுக்கும் விக்னேஸ்வரருக்கும் அகோர யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தது. அந்த யுத்தத்தில் கணபதியானவர், சும்பன் என்ற அசுரனை மார்பில் குறிவைத்து ஒரே பாணத்தால் அவனது மார்பைப் பிளக்க, சும்பனானவன் அதிக உக்ரத்துடனும், பூமி அதிரும்படியான சப்தத்துடனும் தனது அறுபது பாணங்களை ஏக காலத்தில் கணபதிமேல் ஏவ, அப்பாணங்கள் வருவதைக்கண்ட கணபதியானவர், தன் சக்தியால் தடுக்க, சும்பனானவன் மறுபடியும் மற்றொரு கணையால் கணபதியின் வாகனமாகிய பெருச்சாளியின்மேல் பிரயோகம் செய்ய, அந்தப் பெருச்சாளியானது அடிபட்டு மூர்ச்சையாகி கீழே விழுந்தது. உடனே விக்னேஸ்வரர் தன் வாகனத்தை விட்டு, பாதசாரியாய் நின்று யுத்தம் செய்து, தன் கண்டரக் கோடாலியால் சும்பனுடைய மார்பில் தாக்கவும், சும்பனானவன் அடிபட்டு கீழே சாய்ந்தான். பிறகு மூர்ச்சையடைந்த பெருச்சாளியானது, மூர்ச்சை தெளிந்து, கணபதியின் முன்வந்து நின்றது. அவ்வாறு வந்த பெருச்சாளியின்மேல் கணபதியானவர் ஆரோகணித்து மறுபடியும் யுத்தத்திற்குச் செல்ல, அப்போது, சும்பன், நிகம்பன் என்பவர், இருவரும்

சேர்ந்து, கணபதியைத் தாக்கி மூர்ச்சையண்டயச் செய்தார்கள். உடனே, சுப்பிரமணியரும், மகா பராக்கிரமசாலியான வீரபத்திரரும், மற்றும் கூஷ்மாண்டாள், யோகினி கணங்கள் முதலிய சிவ கணங்களும் ஒன்றாகத் திரண்டுவந்து கணபதிக்குச் சகாயமாகயிருந்து போர் புரிந்தார்கள். சுப்பிரமணியரும், வீரபத்திரரும், தம் தம் கணையால் காலநேமி, சும்ப, நீசம்பர்களை அடித்துத் துவம்சம் செய்தார்கள்.

அப்படி அடிபட்ட சும்பன், நீசம்பன் முதலான அசுரப் படைகள், தாங்கமாட்டாது ஓடிப்போய் ஜலந்தரனுக்கு கறிவிக்க, உடனே ஜலந்தரனவன் கண்கள் சிவக்க, நாகசர்ப்பம்போல் சீறிக்கொண்டு, பட பட்டத்துடன் தன் ரதத்தின் மீதேறிக்கொண்டு யுத்தகளம் வந்தடைந்தான். அங்கே வீரபத்திரன், சுப்பிரமணியர், கணபதி, நந்தி முதலான சிவ கணங்கள், அஞ்ஜா நெஞ்சத்துடன் நிற்பதைக் கண்டு, மகாதீர வீர பராக்கிரமத்துடன் ஜலந்தரன் வில்லம்பு கையிலேந்தி, அதில் ஒரு கணையை எடுத்து மந்திரத்தை ஐபித்து வீரபத்திரன், சுப்பிரமணியர், கணபதி முதலியவர்களைத் தாக்க, அவர்களும் பிரதி பாணத்தைத் தொடுத்து, பிர யோகிக்க, இருதரத்தாரும் அகோர யுத்தம் புரிந்தார்கள். அன்று இரு சேனைகளுக்கும் கடும்போர் நடந்தது. அப்போது, சுப்பிரமணியரானவர், குரூரமான ஒரு அம்பை எடுத்து ஜலந்தரன்மேல் எய்தார். ஜலந்தரன்

அக்கணையால் அடிபட்டு சமாளித்துக் கொண்டு, சுப்பிரமணியரையும், கூட சகாயமாக இருந்த நந்தியையும், வீரபத்திரரையும், ஜலந்தரன் தன் கதாயுத்தால் தாக்க, சுப்பிரமணியரும் நந்தியும், அடிபட்டு மூர்ச்சையடைந்து கீழே விழுந்துவிட்டார்கள்.

அப்படி, அவ்விருவரும் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து வுடன் மகா பலசாலியான வீரபத்திரனாவன், அதிகாயினான ஜலந்தரன்மீது பாய்ந்து ஒருவருக்கொருவர் மல் யுத்தம் புரிந்தார்கள். ஜலந்தரனோ, மல் யுத்தத்தில் வீரபத்திரனை கீழே விழுத்தாட்டி, அவருடைய தேர் குதிரையையும் தனது பாணத்தால் அடித்துக் கீழே விழச் செய்தான். இவ்வாறு சங்கரருடைய சேனாதிபதியும் மற்றும் சிவ சைனியங்களும் அசுரர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டு பின்னோடினர். அதைக் கண்ட முருகன் மகா சினங்கொண்டவராய், தமது சிவ கணங்களுக்குச் சாந்தி கூறி, தானொருவராகவே அந்த ஜலந்தரன்மீது யுத்தம் புரிந்து பல அசுர சேனைகளை நாசம் செய்தார். மூர்ச்சை தெளிந்த வீரபத்திரன் மறுபடியும் மகா ரௌத்ராகாரத்துடன் ஜலந்தரனைத் தாக்கினார்.

ஜலந்தரனாவன், மகா வீராவேசத்துடன் தனது பாணத்தால் வீரபத்திரனின் மார்பில் குறி வைத்து பிரயோகம் செய்ய, வீரபத்திரனாவன், அப்பாணத்தால் அடிபட்டு, தாங்காது ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு போர்க்களத்தில் புழுதியில் மரணமூர்ச்சையுடன் விழுந்து விட்டார். இதைப் பார்த்த சுப்பிரமணியர், வினாயகர், வீரபத்திரனின் சேனைகள் முதலானவர்கள், பயந்து கையாய கிரியை நோக்கி ஓடினார்கள்.

8-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

9-வது அத்தியாயம்

கைலாசத்தில் பார்வதி சமேதராய் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரர் வீற்றிருக்க, சுப்பிரமணியன் வீரபத்திரன் மற்றும் சிவ சேனைகளெல்லாம் ஜலந்தரனால் தோற்கடிக்கப்பட்டு பின்னடைவதை சங்கரனிடம் முறையிட, சங்கரமூர்த்தி யானவர் மஹா ரௌத்ராகாரத்தையடைந்தவராய், உடனே தன் சேனைகளுடன் கைலாசத்தைவிட்டு யுத்த பூமியை யடைந்தார். விருஷபாருடராய் வரும் சங்கரனும், சிவசைனியங்களும் வருவதைக்கண்ட ஜலந்தரனானவன், பிரளய கால ருத்ரா க்னி பேரால் கண்கள் ஜ்வலிக்க, கட்கரோமன், பலாஹனன், காலநேமி, ராகு, சும்பரிசும்பன் முதலான திறமை வாய்ந்த சேனாதிபதி களையும் வலிமை வாய்ந்த வீரர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு அவனும் யுத்தகளம் வந்தடைந்தான்.

அவ்வாறு வந்த ஜலந்தரன், பரமேஸ்வரனுடனும், காலநேமி.சுப்பிரமணியனுடனும்,கட்கரோமன்.வீரபத்திரனுடனும், பலாஹனன்.வியாகருடனும், கஸ்மரன். நந்தியுடனும் போர்புரியலானார்கள். அவ்வாறு போர் செய்வதில் சங்கரனானவர், ஜலந்தரன் மேல் பாணப்பிரயோகம் செய்ய, அதை சமாளித்துக்கொண்டு, ஜலந்தரன் ஈஸ்வரன்மேல் மகா விசித்திரமான அஸ்திரத்தைவிட, அந்த அஸ்திரமானது, மகா ஆக்ரோஷத்துடன் வருவதை கண்ட சம்புவானவர் ஓர் துரும்பை கையில் எடுத்து மந்திரித்துவிட, தன்னைத் தாக்கவந்த பாணமானது ஓடிந்து தரையில் விழுந்துவிட்டது.

இப்படியாக, அனேக நாட்கள் வரையுத்தம் செய்து கொண்டிருக்க, ஜலந்தரனுடைய மற்ற சேனைகள். சிவ் சைனியங்களை எல்லாம் அடித்துத் துரத்திவிட, இதைக் கண்ட சங்கரனுவர், தன் சைனியங்களை எல்லாம் அடக்கி, தன் அஸ்திரத்தால் ஜலந்தரனுடைய பிரதான சேனாதிபதியான கட்கரோமனை எதிர்த்து, அவனுடைய சிரசையும், பலாஹனன் என்பவனுடைய சிரசையும் சேதித்து, கஸ்மரன் என்ற அசுரனை பாசத்தால் கட்டி, அடித்து நொறுக்கினார் இவ்வாறு அடிபட்ட அசுர சேனைகள், சிங்கத்தைக் கண்ட யானையைப்போல் நடு நடுங்கினவர்களாய் பின்னடைந்து ஓடலானார்கள்.

இவை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஜலந்தரன், மனம் கொதித்தவனாய் பரமேஸ்வரர் எதிரில் வந்து, அவரைப் பார்த்து, அடே! பிச்சைக்கார பண்டாரமே! உனக்கு அவ்வளவு தெரியுமா? கேவலம் சிறு வீரர்களிடம் உன் திறமையைக் காட்டலாமே தவிர, என்னிடம் உன் சம்பம் பஸ்யாது என்று நினை. இதோ ஒரு நொடியில் உன்னை அடக்குகிறேன் பார், என்று பல பாணங்களை எடுத்து, மழை பொழிவதுபோல் இடைவிடாது பாணங்களை பிரயோகிக்க, எங்கும் அந்தகாரமும். சிவனுடைய பாணமும் அசுரேந்திரனுடைய பாணமும் ஒன்றோடொன்று உராய்வதினால் அதிலிருந்து நெருப்பும் உண்டாகலாயிற்று.

பிறகு, ஜலந்தரன் ஒரு பாணம் தொடுத்து மந்திரோச்சாடனம் செய்து, அதை ஏழு பாணமாக்கி, பரமேஸ்

வரரையும், அவர் வாகனத்தையும் எதிர்த்தான். அதைப் பார்த்த சம்புவானவர், உடனே தம் சக்தியாயுதத்தால் வந்த பாணங்களைத் தடுத்து, ராக்ஷஸ சையங்களுக்கும், சிதற அடித்து அசுரர்களின் மனம் குழையும்படி செய்து, ஜலந்தரனுடைய கதையும், கட்கத்தையும் சேதித்து, அவனையும் கீழே விழுத்தாட்டினார்.

அப்படி விழுந்த ஜலந்தரன், அவசர அவசரமாக எழுந்து, மகா கோபத்துடன் முசலாயுதம் என்ற ஆயுதத்தை எடுத்து மந்திரித்துவிட, அது ஆகாயத்தில் போய் மறைந்து சுழன்று வருவதைக் கண்ட ஈஸ்வரர், தன் குலாயுதத்தால் தடுத்து, ஜலந்தரனுடைய ஆயுதத்தையும் உடைத்துத் தள்ளினார். அப்போது ஜலந்தரனாவன், மனங்கலங்கினவனாய் மிக்க வியாகூலமடைந்து, மனம் திடப்படுத்திக்கொண்டு, ஆம்! இவனை வெல்வது இலேசான காரியமல்ல. இவனை மோகனஸ்திரத்தால் மயக்கித் தான் வெல்லவேண்டும் என்று நினைத்து, ஓர் மோகனஸ்திரத்தை எடுத்து மந்திரித்து பரமேஸ்வரர் மேல் பிரயோகித்ததும், அது ராக்ஷஸ மாயையால் அநேகம் நாட்டியப் பெண்கள் உண்டாகி நடனமாடத் தொடங்கினார்கள்.

அப்படி திடீரென மேள தாள வாத்திய கோஷங்களுடன் பரதநாட்டியமாடுவதைக் கண்ட சிவன் மதிமயங்கி, தான் யுத்தகளம் வந்திருப்பதை அறிந்து, தன் கையிலிருந்து நழுவி கீழே விழுந்த அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் கவனியாது, அறிவு கலங்கி, மஹா மோஹாந்தகாரத்

துடன் கூடினவராய். வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டே
நின்றுவிட்டார்.

இங்கு இப்படியிருக்க, ஜலந்தரனாவன், இதுதான்
சமயம் என்று நினைத்து, காலநேமி, சும்பன், நிசம்பன்
முதலான ராக்ஷஸ வீரர்களை அங்கே காவலாக வைத்து
விட்டு, பார்வதியைக் காண கைலாயதிரிக்குச் சென்றான்.
அப்போது ஜலந்தரனாவன், தன் மாயையால்
பஞ்சமுகமும், பத்தகரமும், மூன்று கண்களும் உடைய
வனாய், சாக்ஷாத் ஸ்ரீ சாம்பவமூர்த்தியைப்போல் விளங்கி,
விருஷபாருடராய் பார்வதியின் ஸ்தானத்தை
யடைந்தான்.

இவர் வேகமாக வருவதைக்கண்ட பார்வதி தேவி
யானவள், தன் நாயகன் இந்த நேரத்தில் வருவதற்குக்
காரணம் ஒன்றும் தெரியவில்லையே என்று மனதில்
சந்தேகங்கொண்டவளாய், எதற்கும் எதிர்சென்று
வரவழைத்து விஷயம் தெரிந்துகொள்ளலாம்
என்று, அவரை அழைத்துவர எதிர்செல்லவும்,
அவளைக் கண்டதும் ஜலந்தரன் காமாந்தகாரம் தலைக்
கேறியவனாய் அன்னவளின் ரூபலாவண்பத்தைக் கண்டு
மதிமயங்கி ஆஹா! இரத்தினங்களுக்கெல்லாம் சிறந்து
அதிக ஜோதியுடன் கூடி விளங்கும் இவள், ஆயிரம்
சூரியன் ஒரே காலத்தில் உதயமானால் எப்படி பிரகாசிக்
குமோ அப்படிப்பட்ட பிரகாசத்துடன் அல்லவா
பிரதிபலிக்கிறாள்.

ஆஹா! இவளை அடையாத ஜன்மம் இருந்தென்ன,
இறந்தென்ன, இவள் மாத்திரம் எனக்கு நாயகியாக

வாய்த்தால், என் இராஜ்யம் எவ்வளவு சுபீட்சமாக இருக்கும். மேலும், அரியாசனத்தில் இவளுடன் நான் அமர்ந்து வீற்றிருந்தால், எனது பாளிகையானது ஜெகஜ் ஜோதியாய் பிரகாசிக்குமே! ஆஹா, என்ன காந்தி! என்ன அழகு! என்ன தேராற்றம்! இவளது முகம், சந்திரபிம்பத்தையும் தோற்றுவிக்கச் செய்யும் என்பது நிச்சயம், என்று பலவாறு சிந்தித்து உன்மதன் கணையால் அடிபட்டவனாய் மெய்றந்து தக்கணம் அவளையணுகி, தன் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய நினைத்து, அவளிடம் நெருங்க, பார்வதியானவள் இவனைப் பார்த்ததும் சந்தேகங்கொண்டு திருக்கிட்டவளாய், ஒஹோ இதென்ன மோசச் செய்கையாய் இருக்கிறதே! அசுரமாயையால் என் நாயகரைப்போல் ரூபங்கொண்டு என்னைக் கெடுக்கும் எண்ணத்துடன் வந்திருக்கிறான் இவ்வசுரன். ஆகையால், இவனை லேசில் விடக்கூடாது. இவன் முகத்திலும் விழிக்கக்கூடாது, என்று ஓடி மறைந்துவிட்டாள்.

பார்வதியானவள் அப்படி ஓடி மறையவும், ஜலந்தரானவன், ஆஹா! என்னைக் கண்டதும் பயந்து நிமைக்குள் மின்னற்கொடிபோல் தோன்றி மறைந்து விட்டானே! என்ன ஆச்சர்யம்! இருக்கட்டும், இன்னொரு சமயம் பார்த்துக்கொள்கிறேன், என்று சுயரூபத்துடன் மறுபடியும் யுத்த பூமியையடைந்தான்.

இப்படி யிருக்க, கைலாயகிரியை அடைந்த பார்வதி தேவியானவள் இந்த அசுரன் செய்த மோசச் செய்கையை அறிந்து மஹா விசனத்தோடு கூடியவளாய்.

மகாஷ்வினுவை நினைக்க, உடனே விஷ்ணுவானவர் பிரசன்னமாகி பார்வதி தேவியை நோக்கி, பார்வதி! என்னை வேண்டி நீ நினைத்துக்கொண்ட காரணம் என்ன வென்று கேட்க, உமையாளானவள், ஓ சர்வலோக சரண்யா! நான் என்ன சொல்லப்போகிறேன். சற்று நேரத்திற்கு முன் ஜலந்தரன் என்னும் அசுரன் என் நாடகரைப் போல் மாறு ரூபத்துடன் என்னைக் கெடுக்க எண்ணங்கொண்டு வந்தான். இது விஷயம் தெரிந்து நான் ஓடி மறைந்து விட்டேன். ஆகையால், இவ்வசுரனை எவ்விதத்திலாவது ஒழிக்கும் மார்க்கத்தைத் தேட வேண்டும். இதுதான் விஷயம் என, ஸ்ரீய: பதியானவர், பார்வதி! கலங்காதே. நானும் இவனுக்குப் பயந்தே, வைகுண்டத்தையும் விட்டு, லக்ஷ்மியுடன் அவன் பட்டணத்திலேயே வாசம் செய்கிறேன். ஆகையால், இவனை ஒழிக்க என்னால் முடியாது. அதற்கு சாம்பவ மூர்த்திதான் உகந்தவர். அப்படியிருந்தாலும் அவனை லேசில் வெல்லமுடியாது. ஏனெனில் அவன் மனைவி பிருந்தையோ மஹா உத்தமி, கற்பில் சிறந்தவள். பதிவிரதா தர்மத்தை தினமும் விடாது அனுஷ்டிப்பவள். ஆகையால், அவனை எளிதில் வெல்வது அரிது. அப்படி அந்த ஜலந்தரனை யுத்தத்தில் ஜெயிக்கவேண்டுமென்றால், அவன் மனைவி பிருந்தையின் கற்பைப் பங்கப்படுத்தினால் தான் அவள் கணவன் கொல்லப்படுவான் என்று சொல்ல, பார்வதியானவள் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு யோசித்து ரக்ஷகரே! அந்த ஜலந்தரன் பிறர் மனைவியின் மேல் இச்சைகொண்டு கெடுக்க வந்த, அவன்

மனைவியின் கற்பைக் கெடுப்பதால் யாதொரு தோஷமும் வராது. ஆகையால் இந்தக் காரியம் தங்களால்தான் முடியும். தாங்கள் அவசியம், எனக்காக செய்தே தீர வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ள, பகவானானவர், ஆரி! அவசரப்படாதே. அதற்கும் காலம் வரும். அவன் அழிவு காலமும் சமீபத்தில் தான் இருக்கிறது. நீ அதறியப்படாதே, என்று தேறுதல் கூறி விடை பெற்றுச் சென்றார்.

இப்படியிருக்க, யுத்த களத்தில் நாட்டியக் கலையைக் கண்டு ரசித்து மெய் மறந்து நிற்கும் சாம்பவ மூர்த்தி யானவர், மனம் தெளிவடைந்து, ஆஹா! என்ன, நான் இந்த நாட்டியத்தைக் கண்டு வெகுநேரம் வரை மதி மயங்கி நின்றுவிட்டேனே? நம் சேனா சையனங்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு போர் புரிகிறார்களோ என்று பிரமை கொண்டவராய், உடனே போர்க்களம் சென்று, ஜலந் தரனுடனும் அவனுடைய சையனங்களுடனும் எதிர்த்து அஸ்திர சஸ்திரங்களை ஏந்தி கடும்போர் புரியலானார்.

9-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

10-வது அத்தியாயம்

அவ்வாறு போர்க்களத்தில் ஜலந்தரனும், சங்கரனும் தங்கள் பலாபலத்தைக் காட்டி வெகு தீவிரமாக யுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க, ஜலந்தரன் நகராகிய ஜெயபுரியில் ஜலந்தரனுடைய மனைவியான பிருந்தையானவள், அந்தப்புரத்தில் மஞ்சத்தில் சயனித்துக்கொண்டு நித்திரையின்றி மிகக் கவலையுடன், ஐயோ! யுத்தத்திற்குச் சென்ற தன் நாயகன் இன்னும் வராத காரணம் யாதோ? இன்னும் எனக்கு விஷயம் ஒன்றும் புரியவில்லையே, என்று மனதில் மிகுந்த சஞ்சல மடைந்தவளாய் தன்னைத்தான் அறியாது மறந்து நித்திரை போயினள்.

மறுநாள் காலையில் விழித்தெழுந்ததும், தான் செய்ய வேண்டிய கடமையை சரிவர நிறைவேற்றியபின், தன் தோழியுடன் மனம் நிம்மதியடைய நந்தவனம் சென்று, வட வீருஷத்தினடியில் அமர்ந்து, தன் தோழியைப் பார்த்து, சகி! நான் நேற்றிரவு அயர்ந்து நித்திரை செய்து கொண்டிருக்கையில் அதிபயங்கரமான கனவு ஒன்று கண்டேன். அதை இப்போது நினைத்தாலே என் மனம் பதைக்கின்றது. நான் கண்ட கனவின் பலன் என்ன இடையூறு நேருமோ என்று பயப்படுகிறேன். கனவு கண்டது முதல் என் உள்ளம் ஒரு நிலையிலில்லை. மேலும், யுத்தத்திற்குச் சென்ற என் கணவரும் இதுவரை வரவும் காணேன். அவர் விஷயமும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. எனக்கோ பைத்தியம் பிடித்துவிடும்போல் தோன்று

கிறது. என்று மனதில் கவலை கொள்ள, அதற்கு தோழியானவள், அம்மா! ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள் வேண்டாம். கவலையை விட்டுவிடுங்கள். யுத்தத்திற்குச் சென்ற நமது மகாராஜா, அதிசிக்கிரத்தில் ஜெயத்துடன் திரும்பி வந்துவிடுவார் என்று ஆறுதல் கூறினாள்.

பிருந்தையானவள், மறுபடியும் அடி, சகீ! நான் கண்ட கனவின் பலன் என்ன நடக்கும் என்பதை உன்னால் எடுத்துரைக்க முடியுமா? என்று கேட்க, தோழியானவள், பிருந்தையை நோக்கி, அம்மா! அப்படி நாங்கள் கண்ட கனவு, என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்க, அடி. தோழி! நான் கண்ட கனவு உன்னிடம் சொல்லவும் பயமாயிருக்கிறதே, என் செய்வேன்? என்று கூற, தோழியானவள் அம்மா! கொஞ்சமும் பயப்படாதீர்கள், கண்ட கனவு என்ன என்பதை சொல்லுங்கள் என, பிருந்தையானவள். ஆனால் சொல்கிறேன் கேள். அதாவது நான் கண்ட கனவு யானையில், என் பர்த்நாவானவர், தைல அப்யங்கஸ்னானம் செய்துகொண்டு, ஆடையின்றி, கழுத்தில் அரளிப்பூ மாட்யணிந்து ஒருமைக்கடாவின் மேலேறி அவர் திரேகம் கன்னங்கரேலென்று தேர்ந்துயும், எமதூநானை ரக்ஷிக்கின்ற தென் திசைக் கோனான எமதரும ராஜனைப்போல் கூடினவராய் தென் திசையை நாடிச் செல்வதாகவும், தவிர, நம் பட்டணமே கடலில் மூழ்குவதாகவும் கனவு கண்டேன்.

இதனால் என் மனனருங்கு ஏதாவது தீங்கு நேர்ந்திருக்குமோ என்று, என் நெஞ்சம் அலட்டுகிறது என்று

மிருந்த திகிலடைந்தவளாய்ச் சொல்ல. தோழியானவள், அம்மா! இந்த அற்ப கணவைக்கண்டா, பயப்படுகிறீர்கள் தாங்கள் மனதை சிதறவிடாதீர்கள். பகலில் நாம் என்ன என்ன நினைத்துக்கொள்ளுகிறோமோ, அவைகள்தான் சில சமயத்தில் கனவிலும் தோன்றக்கூடும். இதனால் எவ்வித இடையூறும் நேராது. வாருங்கள் நாம் இந்த வனத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து அதன் அழகைக் கண்டு களிப்போம் என்று பிருந்தையுடன் அவ்வனத்தைச் சுற்றிவந்து அங்குள்ள பலவித புஷ்பச் செடிகள் செழித்து வளர்ந்திருப்பதை, கண்டு களித்துக் கொண்டிருக்கையில், பார்வதி தேவிக்குக் கொடுத்த வாக்குப் பிரகாரம் மகா விஷ்ணுவானவர், அந்த வனத்தில் யாருமறியாமல் வர, அது சமயம் பிருந்தையும் அவள் தோழியும் உல்லாசமாக நடந்துகொண்டு வருவதைப் பார்த்து பகவான், பிருந்தையின் கற்பை பங்கம் செய்வதற்கு இதுதான் தக்க சமயம் என்றுணர்ந்து, இப்போது எப்படியாவது இவ்விருவர்களைப் பிரித்துவிட வேண்டும் என்று நினைத்து, தன் மாயையால் இரண்டு அசுரர்களை உண்டாக்கி, அவ்வசுரர்களிடம் இதோ அங்கு வரும் அவ்விரு பெண்களையும் பாயமுறுத்தி, அவர்களை பிரித்து வைக்கவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டு, இவர் முனி வடிவத்துடன் அங்குள்ள ஓர் அரசமரத்தடியில் தர்பாசனத்தைப் போட்டு, அதன் மேல் உட்கார்ந்து, இரு கண்களையும் மூடிக்கொண்ட யோக நிஷ்டையில் அரர்ந்தார்.

விஷ்ணுவால் கட்டளையிடப்பட்ட அவ்விரு ராசு ளர்களும் அப்பெண்களை துரத்தும் பாவனையாக ஓட,

இவர்கள் மும்மை துரத்திக்கொண்டு வருவதைக் கண்ட
 பிருந்தையும் அவளது தோழியும் மனதில் அச்சங்
 கொண்ட வர்களாய் மூலைக்கொருவராக பிரிந்து
 போனார்கள். பிருந்தையோ, ஓட சக்தியற்றவளாய்
 தன்னால் முடிந்தவரை விரைவாக ஓடி ஓர் அசோக மரத்
 தண்டை வர அப்போது, அம்மரத்தடியில் ஓர் மஹான்
 யோக நிஷ்டையில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து
 மனதில் ஸ்தேயம் தோன்றி, அபயக் குரலுடன் அவர்
 காலடியில் வீழ்ந்து, ஓ தவமுனியே! அபயம், அபயம்
 என்னை இது சமயம் காப்பாற்றவேண்டும், இத்தேதா!
 இரண்டு ராக்ஷஸர்கள் என்னைத் துரத்திக்கொண்டு வருகி
 றார்கள். நான் என் செய்வேன் என்று மிகுந்த பிரலாபத்
 துடன் வேண்டிக்கொள்ள, உடனே, அம்மஹான் யோக
 நிஷ்டையில் இருந்து கண் விழித்துப்பார்க்க, தன் காலடியில்
 வீழ்ந்திருக்கும் பெண்ணை, அசுரர்கள் துரத்திக்கொண்டு
 வருவதைக் கண்டு கோபத்துடன் அவ்விருவர்களையும்
 பார்த்து கண் ஜாடை காட்ட, அவ்விருவர்களும் ஓடி
 உடனே மறைந்துவிட்டார்கள். பிறகு, அம்மஹான்
 பிருந்தைக்கு அபயஸ்தம் கொடுத்து தைரியம் கூறி
 பயத்தை நிவர்த்தி செய்தார்.

இப்படியிருக்கையில், அதே சமயத்தில் அம்மஹான்
 தன் சக்தியால் இரண்டு குரங்குகளை சிருஷ்டிக்க, அவ்
 விரண்டு குரங்குகளும் அம்முனிவரின் அடிபணிந்து
 மறைந்து போயின. இவைகளை யெல்லாம் பார்த்துக்
 கொண்டிருந்த பிருந்தையானவள், ஆச்சரியமடைந்து
 வளாய், ஆஹா! இம்முனிவர், எல்லாவற்றையும் அறிந்து

கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்தவர்போல் தெரிகிறது. நானும் என் பார்த்தாவில் செய்தியை கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று மனதில் எண்ணங்கொண்டவளாய், அம்முனிவரை வணங்கி, சுவாமி! என்னை பெரும் ஆபத்தினின்று ரகசித்து, எனக்குப் பிராண பிகைஷ கொடுத்து காப்பாற்றிவீர்கள். இந்த உபகாரத்தை நான் என்றும் மறவேன் என்று சொல்ல, அந்த மஹானானவர், பிருந்தையைப் பார்த்து. பெண்ணே! நீ யார், தன்னந்தனியாக இப்பூஞ்சோலையில் வந்த காரணம் என்ன என்று கேட்க, பிருந்தையானவள், முனிபுங்கவரே! என் மணவாளன், கைலாசமீறி நாதருடன் யுத்தம் செய்ய சென்றிருக்கிறார். ஆனால் இதுவரை அவருடைய விஷயங்கள் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. யுத்தத்தில் அவர் எவ்வாறு யுத்தம் செய்து, அப்பரமசிவனை ஜெயித்து வருகிறாரோ யானறியேன், ஆகையால் இதே கவலையால் நான் அரண்மனையிலிருக்க மனம் சகிக்காமல், பூஞ்சோலைக்காவது சென்று மன நிம்மதியடையலாம் என்று நினைத்து, தன் தோழியுடன் இங்கு வந்தேன். வந்தனிடத்தில் இப்பேர்பட்ட இடுக்கண் நேர்ந்தது. தங்களை அடைக்கலம் அடைந்தேன். இதுதான் காரணம் என்றுரைத்தாள்.

அதற்கு முனியானவர், பெண்கள் நாயகமே! பயப்படாதே, உன் சந்தேகத்தை ஒரு நொடியில் நிவர்த்தி செய்கிறேன் என்று சொல்லி, பிருந்தையின் கற்பை அழிக்க இதுதான் சமயம் என்று மனதில் நினைத்தவராய், (ஞான திருஷ்டி யால் பார்த்தவன் போல பாவனைசெய்து)

பெண்ணே! அறிந்தேன், அறிந்தேன்! உன் எண்ணத்தை நீ கவலைப்படாதே, இதோ இன்னும் சற்று நேரத்தில் உன் கணவன் யுத்தத்தில் ஜெயம் பெற்று ஜெய சீராய் திரும்பி வந்துவிடுவார். பெண்ணே! இதோ பார். நான் சொன்னபடி உன் கணவனே வெற்றியுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறார். அதோ வட திசையிலிருந்து வருகிறார். ஆம். பார். அதோ வந்துவிட்டார் என்று சொல்லவும், பிருந்தையானவள், அவர் சொல்வதை உண்மையெனவே நம்பி, அத்திக்கை நோக்கி கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில், அது சமயம் முனியான விஷ்ணு வானவர், உடனே மறைந்து, தன் கணவன் ஜலந்தர ரூபத்துடன் அவள் எதிரில் வருவதைக் கண்ட பிருந்தையானவள், மனம் பூரிப்படைந்தவளாய் துள்ளிக் குதித்தோடி, தன் நாயகன்கண்ட விரைவில் சென்று, அம்மாயா ஜலந்திரனை கட்டியணைத்து ஆவிங்கனம் செய்து கொண்டாள். பிரிந்த காதலன் ஒன்று சேர்ந்த ஓர் சந்தோஷத்தால் தான் மெய் மறந்தவளாய் சற்று நேரம் அசைவற்றிருந்து, பிறகு இருவரும் ஒன்றுகூடி அரண்மனையை யடைந்து சந்தோஷ சாகரத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள்.

(10-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று)

11-வது அத்தியாயம்

இவ்வாறு அரண்மனையில் மாயா ஜலந்தரனும் பிருந்
கையும் சந்தோஷத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்க,
சைலாசகிரியில் பார்வதியின் மேல் மோகங்கொண்டு
சென்ற ஜலந்தரன், தன் எண்ணம் பலிக்காது, மறுபடி
யும் யுத்தகளம் வந்து, பரமேஸ்வரருடன் கடும் போர்
புரியலானான். இருவரும் சளைக்காது, தங்கள் தங்கள்
முழுத் திறமையைக் காட்டி யுத்தம் செய்ய, சங்கரனா
னவன், மகா கோபத்துடன் ருத்திராம்சத்தோடு கூடின
வராய், முன்பு தேவர்களிடமிருந்து பெற்ற தேஜஸ்
மூலம் உண்டாக்கிய சுதர்சனம் என்ற சக்ராயுதத்தை
விடவே, உடனே அச் சுதர்சனமானது, ஜலந்தராசரனு
டைய சிரசை சேதித்து கீழே விழுத்தாட்டிற்று.

அச்சிரசானது கீழே விழாது ஆகாயத்தில் கிளம்பிச்
சென்று, தன் பட்டணத்து அரண்மனையில் மாயா ஜலந்
தரனும், பிருந் தையு ம் சந்தோஷமாக கூடிக்குலாவி
ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில்
துண்டிக்கப்பட்ட ஜலந்தரனுடைய சிரசானது பிருந்தை
யின் மடிமேல் வந்து விழவும், பிருந்தையானவள் திடுக்
குற்றவளாய் பயந்து அந்த சிரசை கையில் எடுத்துக்
கொண்டு நன்றாக சோதித்தும் பார்க்கவே, தன்
கணவனின் சின்னங்களெல்லாம் சரியாக இருக்கக்கண்டு,
மகா விசுமலைந்தவளாய், ஆஹா! இதில் ஏதோ சூது
நடந்திருக்கிறது. இந்த சிரசானது, என் கணவருடை
யதே! இது நிச்சயம். ஐயோ! இவ்வாரோன்பது முன்

பின் அறியாது, என் நாயகரைப்போல் தோற்றம் யிருக்கக்கண்டு உண்மையாகவே நான் என் நாயகராக ஏற்றுக்கொண்டேனே. ஏதோ இது அசர மாயை போல் தோன்றுகிறது. உண்மையில் இவன் யாரென்பதை அறியவேண்டும் என நினைத்து, மாயா ஜலந்தரனைப் பார்த்து நீ யார்? உண்மையைச் சொல். நான் என்னை யறியாது உன்னுடைய சுகபோகத்தால், என் பதிவிரதா தர்மத்தை போக்கடித்துக் கொண்டேனே. (விஷ்ணுவைப் பார்த்து) பாவி! என்னைக்கெடுத்த உன்னை, சபிக்கப்போவின்றேன் என்று சொல்ல, மகாவிஷ்ணுவான ஜலந்தரனானவன் சாபத்துக்கஞ்சி தனது நீலமேகம்போல் பிரகாசிக்கும் உண்மைத் திருவுருவைக்காட்ட, அவன் அவ்வுருவைக்கண்டு மிகவும் மனங்கூசி மூர்ச்சித்துத் தெளிவுற்ற பின், விஷ்ணுவின் ரூபத்தைப் பார்த்து, திடுக்கிட்டான்.

“யார்? மகாவிஷ்ணுவா? பரந்தாமனா! ஐயோ! இவரா இப்பேர்ப்பட்ட அநீதி காரியம் செய்தார்?” ஒரு வேளை, நான் கனவு காண்கிறேனே, இல்லை. நிஜமாகவே அவரேதான்! என்ன ஆச்சரியம் என்று மகா கோபத்துடன் விஷ்ணுவை நோக்கி, எல்லா உலகத்தையும் தன் குகையில் வைத்து ரக்ஷிக்கும் லோகரக்ஷகரே! உன்னிடம் தயை என்பது சிறிதுமில்லாமற்போயிற்றே. சலிப்பில்லாத எனது கற்பை சலிக்கும்படி செய்து என்னை வஞ்ஜித்து விட்டனையே. என்னுடைய பதிவிரதா தர்மத்தை நீ அறியாமற் போயினே. உனக்கறிவிருக்கிறதா, பாபகர்மத்திற்கு உடந்தையாய் இருக்கும் அதர்மத்தைக் கைபிடித்து, உன் தருமத்தையும்

பதிவிரதையை பதிதையாக்கிய
மாய ஜலந்தரன்—விஷ்ணு.

ந மு வ வி ட் ட ரே பாபி, என் கற்பைக் கெடுத்த நீ, உம்மால் ஏவல் செய்யப்பட்டு, என்னைத் துரத்திவந்த ராசுஸர்களே அடுத்த யுகத்தில் உன் மனைவியை அபகரித்துக்கொண்டு போவார்கள். அப்போது உன் மனைவியின் பாசத்தால் நீ, காட்டில் அலையும்போது, நான், உனக்கு அடைக்கலம் புருந்த சமயத்தில் அங்கு தோன்றிய வானரர்களே, எனக்குச் சகாயமாயிருந்து உன் மனைவியைத்தேடிக்கண்டுபிடித்து உன் விடம் சேர்ப்பிப்பார்கள். அப்போதுதான் உன் பாபமும் சாபமும் விமோசனமாகும் என்று மகாவிஷ்ணுவை சபித்து, தன் நாயகரின் சிரசைக் கையிலேந்தி, அடுத்து இருக்கும் பிருந்தாவனம் சென்று, அக்னிமூட்டி அந்த அக்னியில் பிரவேசமானான்.

அப்போது மகாவிஷ்ணுவானவர் அவள் பின்னாலேயே சென்று அவள் அக்னிப்ரவேசமானதைப் பார்த்து மிகவும் கவலையடைந்தவராய், பிருந்தையின் நினைவே உருக்கொண்டு, அக்னிப் பிரவேசமானையிடத்தில் கிடக்கும் எரிந்த சாம்பலை அள்ளி உடம்பெல்லாம் பூசிக்கொண்டு பைத்தியம் பிடித்தவனாய் அலைந்து திரியலானான்.

(11-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று)

12-வது அத்தியாயம்

இப்படியாக மகாலிஷ்ணுவானவர் பைத்தியம் பீடித்தவர் அலைந்து கொண்டிருக்க, (இந்த இடத்தில்தான் பாமையானவள் கிருஷ்ணனிடம் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்துகொள்கிறாள்.) பாமையானவள் கண்ணைப் பார்த்து. ஸ்வாமி! இதுவரையில் சொன்ன எல்லா விஷயங்களை நன்றாகப் புரியும்படி தெளிவாக எடுத்துரைத்தீர்கள். ஆனால், அந்த ஜலந்தரனென்பவன் யுத்தத்தில் எவ்வாறு தோல்வியடைந்தான்? அவனுடைய சிரசானது, எப்படி துண்டிக்கப்பட்டு. பிருந்தையின் மடிமேல் வந்து விழுந்தது என்பதை சரிவர எனக்குப் புரியவில்லை. ஆதலால் தாங்கள் தயவுசெய்து சவிஸ்தாரமாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என,

அதற்கு, கிருஷ்ணபகவான், சத்யா! சொல்கிறேன்கேள். யுத்தகளத்தில், ஜலந்தரனுக்கும், ஈஸ்வரனுக்கும் மிகக் கடுமையாக யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தது. அவர்கள் சரியானது போர்புரிவதில் ஜலந்தரனானவன், பரமேஸ்வரருடைய வீர வல்லமையைக் கண்டு மனதில் கபட எண்ணங்கொண்டவனாய். சும்பநிசும்பானை அழைத்து, அவர்களிடம் ஏதோ இரகசியமாய்ச்சொல்ல, அதைக்கேட்ட இருவரும் உடனே மறைந்துபோய், தத்சுஷணம் மாயா பார்வதியை கிருஷ்ணத்து ரதத்தின் காலில் கட்டிக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் இழுத்துவர, அம்மாயா பார்வதியானவள், ஐயோ, பாவி! ஜலந்தரன் சேனைகள் வந்து என்னை அலங்கோலம் செய்து இப்படி.

ரதத்தின் காலில் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு வருகிறீர்களே, ஹா, என் பிராணநாதா! இதுசமயம் தாங்கள்வந்து என்னை காப்பாற்றக்கூடாதா? என்று மாயா பார்வதியானவள் உண்மை பார்வதியைப்போல் ரோதனம் செய்துகொண்டு வருவதைப் பரமேஸ்வரரானவர்பார்த்து, மனங்கலங்கினவராய் ஆச்சரியமடைந்து, சக்தியே வடிவாகயிருக்கும் பார்வதியை கையால் தொட்டு இழுத்து தேரில் கட்டிக்கொண்டுவர, எவராலும் முடியாத காரணமே. இதில் ஏதோ சூழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது என்று மனதில் எண்ணினவளாய், தன்நிலைமை இழந்து, மனம் சோர்ந்திருக்கும் சமயம், ஜலந்தரனாவன், இதுதான் தக்க சமயம் என்று, தன்வில்லைக் கையிலேந்தி அக்னி ஜ்வாலையுடன் கூடிய ஓர் அஸ்திரத்தை ஈஸ்வரன்பால் பிரயோசிக்க, ஈஸ்வரனாவன், மனம் தெளிவடைந்து, வந்த பாணத்தை சேதித்து, மறுபடியும் பார்வதியை நன்றாக கவனித்துப் பார்க்கையில், அவளது முகாரளிந்தமே இவள் பார்வதியல்ல, இது அசுரர்களின் மாயையால் நிர்பாணிக்கப்பட்டவள் என்று நிச்சயித்து, உடனே, ஜலந்தரனுக்கு எதிரே நின்று தன் கையில் தனுசுடனும், அண்டபிண்டசராசரங்கள் நடுநடுங்கும் படியாக, மகா ரௌத்திராகார உருவத்துடன் விஸ்வரூபம் எடுத்தார்.

அப்படி ரௌத்ராகாரத்துடன் தோன்றிய விஸ்வரூபியாகிய சாம்பவமூர்த்தியைப் பார்த்து, அசுரப்படைகள் பயந்து நிலைதடுமாறினவர்களாய், கதறிக் கொண்டு மூலைக்கொருவராய் ஓடினார்கள். தன்சைனி

யங்கள் பயந்து ஓடுவதைப்பார்த்த ஜலந்தரன் என்பவன், அவர்களைப் போகவிடாது அடர்த்தி, தான் குரூரமான ஒரு பாணத்தைத் தொடுத்து மேல் நோக்கிவிட, ஆகாயமானது மறைத்து, அந்தகாரமாக்கியது. தி ட ரெ ன இருள் சூழ்ந்ததைக்கண்ட பசுபதியானவர். தன் ஒரே பாணத்தால் அதை விலக்கி பிரகாசத்தை உண்டாக்கினார், இது கண்ட ஜலந்தரன் உடனே ஒரு பாணத்தால் ஈஸ்வரனுடைய வாகனத்தைத் தாக்க, அவ்விடபமானது அடிபட்டு பயந்து ரகைகளத்திலின்று ஓடலாயிற்று. தன் வாகனம் மிரண்டு ஓடிச் செல்வதைக் கண்ணுற்ற கபாலீசன் தடுத்தும், அது பயத்தால் கால் இடறி கீழே விழுந்துவிட்டது. இடபமானது கீழே விழவும் ஈஸ்வரன் மகா உக்சிரகாரத்துடன் ஈரேழுபதினான்கு உலகங்களும் நடு நடுங்க, அதிபயங்கர ரூபத்துடன், முன்பு தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஜோதியின் அருளால், கோடி சூரியப்பிரகாசம் பொருந்திய சுதர்சனம் என்ற சக்ராயுதத்தை எடுத்து மந்திரோச்சாடனம் செய்து, அந்த ஜலந்தரன் என்னும் அசுரன்பால் பிரயோகம் செய்தார். அந்த சக்ரமானது பேரொலியுடன் ஆகாயத்தில் கிளம்பி, முவ்வுலகங்களையும் சுற்றி. கிறு கிறுவென்று சுழன்று வரும்போது, நடுவில் தே தா ன் றி ய, பெரும் பெரும், பர்வதங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாகவும், சப்த சாகரங்களெல்லாம், கொந்தளிக்கவும், அண்டபிண்ட சராசரங்களெல்லாம் ஊஞ்சல்போல் அசைந்தாடவும், இவ்விதமாக மகா குரூரத்துடன், பிரளயாக்கினி போன்ற சுதர்சன சக்கரமானது சுழன்று வந்து ஜலந்தராசுரனுடைய

சிரசானது சேதித்து, சக்கரமானது சாம்பவமூர்த்தியிடம் வந்தடைந்தது. அப்போது தேவர்களும் முனிவர்களும் புஷ்ப மாரிபொழிய, தேவ துந்தர்பிகள் வாத்தியகோஷம் செய்தார்கள். அப்பால், தேவர்களும் முனிவர்களும், எங்கள் இட ர த் தீர்த்த ஐயனே! இவையெல்லாம் தங்கள் திவ்ய திருவிளையாடலே யென்று ஸ்ரீ சாம்பவ மூர்த்தியைக் கொண்டாடினார்கள்.

பிறகு, ஐலந்தரன் சிரஸானது அறுந்து ஆகாயத்தை யடைந்து சுழன்று சென்று தன் பத்தினியான பிருந்தையின் மடிமேல் விழவும், இதையறிந்த பிருந்தையானவள், மாயா ஐலந்தரனாக நடித்த விஷ்ணுவை சாபம் கொடுத்தும், பின் இவள் பிருந்தாவனம் சென்று அக்னிப்பிரவேசம் ஆனதும், அந்த பிருந்தையின் ஆ வி ய ன து ஜோதி மயமாகத் தோன்றி பார்வதியிடம் லயமானதும் முதலிய விஷயங்களைச் சொல்ல, பாமையானவள், நாதா! சரிதான் சுடலையைச் சுற்றிக்கொண்டு பிருந்தையின்மேல் பைத்தியம் பிடித்து அலைந்த அவ்விஷ்ணுவின் கதியென்ன என்பது தெரிவிக்கவேண்டும் என, கண்ணனானவன்,

கேளாய் சத்யபாமா! அந்த விஷ்ணுவானவர், பிருந்தையின்மேல் கொண்ட மோகத்தால் உடல் மெலிந்து, துரும்புபோல் ஆகி, பிருந்தை அக்னிப்பிரவேசமான யிடத்திலேயே சுற்றிக்கொண்டிருக்கையில், அங்கே தேவர்கள் எல்லாம் சென்று மஹாவிஷ்ணுவை அழைக்க விஷ்ணுவானவர், அவ்விடத்தை விட்டுவர மறுக்கவும், மனம் சகியாத தேவர்கள் உடனே கைலாசம் சென்று,

கைலாசபதியிடம், ஸ்வாமி! அகிலலோக சரண்யான ஸ்ரீ ஹரியானவர் பிருந்தையின் பேல் கொண்ட மோகத்தால், தன் சுய அறிவையழந்து திரிகின்றார். ஆகையால் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பைத்தியத்தை தாங்களே தீர்க்கவேண்டும் என்று முறையிட சங்கரன், தேவர்களே! அவருக்கு நேர்த்திருக்கும் காமப்பைத்தியத்தை நீக்க என்னாலாகாது. ஆனால் ஒன்று சொல்கிறேன். அதாவது, நீங்கள் எல்லோரும் சரயூ நதி தீரத்தை அடைந்து, அங்கே மூலப்ரகிருதியான ஆதி சக்தியைக் குறித்து ஸ்தோத்திரம் செய்வீர்களாகில், அதே தேவியானவள் பிரசன்னமாகி உங்கள் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பாள் என்று சொல்ல, அப்படியே தேவர்களெல்லாம் பரமேஸ்வரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு சரயூ நதிதீரமடைந்து, தாய மனதுடன் ஆதி சக்தியான தேவியைக் குறித்து தியானம் செய்தார்கள். (அதாவது) சமஸ்தமான உலகங்களில் இருபத்துமூன்று பேதங்களாக இருக்கப்பட்டவளாயும், யாதொரு பாவத்தினாலே ஐகத்திரயங்களையும் ரக்ஷிக்கின்ற மூலப்பிரகிருதியான ஸ்ரீ சக்திதேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.

அப்படி, தேவர்கள் துதி செய்யவே, ஆதி சக்தியான பராசக்தியானவள் சூரியமண்டலத்திலிருந்து மின்னல்போல், மஹாதேஜஸூடன் தோன்றி தேவர்களை நோக்கி, இந்திராதி தேவர்களே! உங்கள் தோத்திரத்தால் நான் அதிக சந்தோஷமடைந்தேன். நீங்கள் வந்த காரியம் நான் அறிவேன். ஆனால், நீங்கள் எண்ணிவந்த காரியத்தை நிறைவேற்ற என்னாலாகாது. நானே,

முக்குணங்களில் முறையே, பார்வதி, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி இவர்களிடம் மூன்று ஹம்சத்துடன், மூன்று பேதமாக உடையவளாகயிருக்கிறேன். அம்மூன்று தேவிகளின் சக்தியானது (தேஜஸானது) ஏகோபித்து நான் ஆதி சக்தியாக விளங்குகிறேன். ஆகையால் இவ்விஷயம் முக்குணங்களோடு கூடின ஐகன்மோசினிகளான பார்வதி, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி இம்மூவர்களிடம் போய் வேண்டிக் கொண்டால், உங்கள் மனோபீஷ்டத்தை அத்தேவிகள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று சொல்லி சக்திபானவள் அந்தர்தானமானால் அவ்வாறே தேவர்களும் சக்தி தேவியின் வாசாப்பிரகாரம் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவர்களாய், லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, பார்வதி தேவிமார்களிடம் சென்று, மஹாலிஷ்ணுவுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைத் தெரிவிக்க, அம்மூன்று தேவிமார்களும் யோசித்து, தேவர்களே! அஞ்சாதீர்கள். இதோ நாங்கள் மூவரும் முக்குணங்களுடைய மூன்று பீஜங்களைத் (னித்துகளை) தருகிறோம். அதைக் கொண்டுபோய், நிலையற்றிருக்கும் விஷ்ணுவானவர் இருக்குமிடமாகிய பிருந்தையின் சிதையில் கொண்டுவைத்து நடவுங்கள். நாங்கள் பின்னால் வந்து சேருகிறோம் என்று, மூன்று பீஜங்களைத் தர, தேவர்கள் அப்பீஜங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மூன்று தேவிமார்கள் சொன்ன பிரகாரம், பிருந்தையானவள் அகன்பிரவேசமாயிடத்தில் வந்து பூமியை தண்ணீரால் தெளித்து, அப்பீஜங்களை, மூன்று குழி தோண்டி, ஒவ்வொரு குழியிலும் ஒவ்வொரு விதையாக வைத்து மண்முடி நீர் தெளித்தார்கள்.

13-வது அத்தியாயம்

அவ்வாறு, தேவர்கள் அப்பீஜங்களை நட்டு தண்ணீர் தெளித்து மிக ஜாக்கிரதையாக பார்த்துக்கொண்டிருக்க, க்ஷண நேரத்தில் மூன்று பீஜங்கள் வைத்த இடத்தில், மூன்று செடிகள் உற்பத்தியாகின. அப்போதுதான், லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, பார்வதிதேவியார் மூவரும் வந்துசேர்ந்தார்கள். அச்செடிகளானது, முறையே சரஸ்வதிதேவியார் கொடுத்த பீஜமானது நெல்லிச் செடியாகவும், லக்ஷ்மி தேவியார் கொடுத்த பீஜமானது வாடாமல்லிகைபாகவும், பார்வதி தேவியார் கொடுத்த பீஜமானது துளசிச் செடியாகவும் தோன்றிற்று. அம்மூன்று செடிகளும், ராஜஸம் தாமஸம், சாத்மீகம் என்ற முக்குணங்களுடன் கூடியதாக இருந்ததாம். அந்த சமயத்தில் மற்ற தேவர்களும் நாரதரும் வந்து இச்செடியைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். அம்மூன்று செடிகளும் மிகவும் செழிப்புடன் வளர்ந்து நிற்கையில், பிருந்தையின் மோஹாவேசத்தில் மூழ்கி கிடந்த ஜகத்பதியான ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவர், மோஹாவேசத்தின் மாயையைத் தகர்த்துவிட்டு, ராஜஸ சாத்மீக குணமே நெல்லி, துளசிச் செடியாக இருப்பதைக்கண்டு அதிக சந்தோஷமடைந்தவராய் அச்செடிகளையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், மூன்று தேவியார்களும் அங்கே செய்யவேண்டிய, துளசிச் செடியை, தேங்காய், பழம், புஷ்பம், சந்தணம், வெற்றிலைபாக்கு வைத்து மாவுவிளக்கேந்தி, அனேக பக்ஷணங்களுடன் நைவேத்தியம் செய்து, கற்பூர ஆலாத்தியைக் காட்டி, பிரதக்ஷிணம் செய்து மிகவும் சிரத்தையுடன் பூஜை

பிருந்தாவன நோன்பு

பத்மாவதி, பார்வதி, பாரதி
 முன்று தேவியர்கள்
 துளசி நோன்பு நோற்றல்.
 திரிமூர்த்திகள், தேவர்கள், நாரதர்
 பிரஸன்னம்.

செய்துமுடித்தார்கள். அப்போது, நாரதர் மற்றும் இந்திராதி தேவர்களும், மஹாவிஷ்ணுவையும், அச்செடிகளையும் பார்த்து நமஸ்கரிக்க, மஹாவிஷ்ணுவானவர், லக்ஷ்மிதேவியை நீங்கலாக மற்றெல்லோரையும் ஆசீர்வதிக்க, அப்போது நாரதரானவர், விஷ்ணுவை நோக்கி ஹரி வல்லபா! அன்னையாகிய லக்ஷ்மிதேவியும் இங்கு இருப்பதை கவனிக்கவில்லைபோலும் என்று தெரிவிக்க, ஐகத்தியானவர். நாரதரே! அறிவேன். அவளை ஆசீர்வதிக்காத காரணம் யாதெனில், இதோ பார்! சரஸ்வதியும், பார்வதியும், ராஜஸ சாத்மீகம் வஹித்துக் கொடுத்த இரண்டு பீஜங்களும் என் மனதுக்கு சந்தோஷத்தைத் தரும்படியான நெல்லி, துளசி. செடியாக உண்டாயிருக்கிறது. லக்ஷ்மியோ எனில், மனதில் பொருமை மேலிட்டு தாமஸ குணத்துடன் கொடுத்த பீஜமானது, எனக்கு வெறுப்பைத்தரும் வாடாமல்லிகையாக உண்டாயிருக்கிறது. ஆகையால்தான், அவள்மேல் எனக்கு வெறுப்பு தோன்றியது. பொருமைக் குணம் என்பது எந்தக் காலத்திலும், எப்பொழுதும் ஸ்திரீகளுக்கு தன்பதியிடத்திலோ, புத்திரர்களிடத்திலோ, பந்துவர்கங்களிடத்திலோ ஏற்படக்கூடாது. அந்த ஒரு குணம் மாத்திரம் பெண்களிடம் இல்லையென்றால், அப்பெண்கள் எந்த விரதங்கள் அனுஷ்டித்தாலும், அவர்கள் அனுஷ்டிக்கும் விரதத்தின் பலனை உடனே அவர்களுக்கு, கைகண்ட பலனைக் கிடைக்கும் என்று பகவான் சொல்லி, மறுபடியும் நாரதரைப்பார்த்து, நாரதரே! உமக்கும் மற்ற தேவர்களுக்கும் லக்ஷ்மியின் பொருமைக் குணமானது நிரூபிக்கவே, அவள் மேல் நான் பாராமுகமாய் இருந்தேன். பிறகு

லக்ஷ்மி தேவியைப் பார்த்து, சகீ லக்ஷ்மி! இனிமேல் நீ யார்மேலும் பொருமையடைதல் கூடாது, பொருமையால் இன்று அடைந்த அவமானத்தை என்றும் மறக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, நாரதரையும் மற்ற தேவர் களையும் நோக்கி, நாம் இனி நெல்வி துளசி மரங் களுடன் எல்லோரும் வைகுண்டம் அடைவோம் வாருங்கள் என்று சொல்லி, எல்லா தேவர்களுடன் லக்ஷ்மி சமேதராய் சேர்ந்து, வைகுண்டம் சேர்ந்தார்கள். லக்ஷ்மி! நான் எந்தக் காரியத்தில் இறங்கினாலும், அது யுத்தம் தை அனுசரித்தேயிருக்கும் என்று கூறி பகவான் பள்ளி அமர்ந்தார்.

(13-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று)

14-வது அத்தியாயம்

இவ்வாறு சகல தேவர்களுடனும் நாரதருடனும் வைகுண்டம் சேர்ந்தபின் மஹாவிஷ்ணுவீடம் எல்லோரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் தன், யதாஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள் என்று கண்ணபிரான் பாமையிடம் கூற. பாமையானவள், கண்ணனைப் பார்த்து, சுவாமி! இது வரை தாங்கள் செல்லி வந்த துளளி பிருந்தையின் வரலாறு யாவையும் கேட்டு மகா சந்தோஷமடைந்தவளானேன். ஆனால், இந்த துளளி செடியின் மகிமையை எனக்கு நன்று எடுத்துரைக்கவேண்டும் என, பிரியே! உன் விருப்பப்படியே சொல்லுகிறேன் கேள். எவன் ஒருவன் துளளிச் செடியை தன் வீட்டில் வைத்து வளர்க்கிறானோ, அவன் வீடு சதா விஷ்ணு வாலயம் போன்று விளங்கும். அவ்வீட்டில் பூத பிரேத பைசாதி கள் அணுகாது. மேலும் துளளிச் செடியை தினம் கண்டு தரிசிப்பதால், வாக்கு, மனம், காயசஞ்சிதமான பயத்தை நசுக்கும். துளளி மாலை யை தரித்துக் கொண்டோ, அல்லது கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதோ, பிராணனை விடுபவன். மகா பாவியான லும், அவன் செய்த பாவங்களெல்லாம் விலகிப்போம். துளளிச்செடி உற்பத்தியாய் இருக்கும் நந்தவனத்தில் போய் பித்ரு ஸ்ரார்த்தம். பிண்டப்பிரதானம் செய்தால். பித்ரு தேவதைகள் மகா திருப்தியுடன் பெற்றுக் கொண்டு. அவர்களை ஆசீர்வதித்து புண்யலோகத்தை அடைவார்கள்.

எவனொருவன் காலேக்கடனை முடித்துக் கொண்டு துளளி தளத்தால் மஹாவிஷ்ணுவை அர்ச்சிக்கிறானோ. அவன் விஷ்ணுக்ஷேத்திரத்தை தரிசித்த பலன் பெறுவான். ஆகையால், மாந்தர்களே! நாம் மனித ஜன்மாவை

யடைந்து, சதா துன்பத்திலாழ்ந்து, நற்கதியடையும் வழியைப் பின்பற்றாது, உலக விவகாரத்தில் ஈடுபட்டு, நான் என்ற அகங்காரத்துடன் பொருள் சேகரிப்பதும், கொள்ளையடிப்பதும், தர்மத்தை மறந்து அதர்மத்தைக் கைகொண்டு அனேக தீய காரியங்களையும் செய்து, அதனால் ஏற்படும் சுகதுக்கங்களை நாம் அனுபவிக்கிறோம் என்பது, நம் கண் முன்னாலேயே காண்கிறோம்.

ஆகையால் இவையெல்லாம் விடுத்து. இக்கல்யுகத்தில் நாம் செய்யவேண்டிய சத்கர்மவை கடைபிடித்து, மோக்ஷ சாதனத்திற்கு வகை தேடிக்கொள்ள வேண்டியது முக்கியமான கடமை. ஆகையால் நாம் அனுஷ்டிக்கும் தர்மமோ, விரதமோ, அவைகள் எவ்வளவு கடினமாயிருந்தாலும் பொருள்படுத்தாது. நேமரிஷ்டையுடனிருந்து, உலக மாயையை வெறுத்து, மனதை நிலை நிறுத்தி, மிகுந்த பயபக்தியுடன் பகவானை ஆராதித்து, அவ்விரதத்தை பூர்த்தி செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால், அவர்கள் சாக்ஷாத் பூரிவைகுண்ட நாதனுக்கு தாசானு தாசனாக விளங்குவான் என்று, பகவான் சத்யபாமையிடம் கூறி, இச்சரிதையை பூர்த்தி செய்யலானார்.

14-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஓம் தத் சத்
சபம்.

श्रीः

॥ स्तुतिः ॥

मनोजवं मास्ततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।
वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥

मனோஜவம் மாஸ்ததுல்யவேக³ம்

ஜிதேந்த்³ரியம் புத்³தி⁴மதாம் வரிஷ்ட²ம் ।

வாதாத்மஜம் வானரயூத²முக்²யம்

ஸ்ரீராமதூ³தம் ஸிரஸாநமாமி ॥

॥ पञ्चमुखी श्रीमत् हनुमत्कवच प्रारंभः ॥

ओं अस्यश्री पञ्चमुखी हनुमत्स्तोत्र महामन्त्रस्य । श्रीरामचन्द्र
ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । पञ्चमुखीहनुमान् देवता । मारुतात्मज इति
बीजम् । अंजनीसूनुः इति शक्तिः । लक्ष्मणप्राणदाता इति कीलकम् ।
श्रीरामचन्द्रप्रसादसिद्धयर्थे पञ्चमुखीहनुमत्कवचस्तोत्रे जपे विनियोगः ॥

॥ अथ न्यासः ॥

- ओं अंजनीसूनवे अंगुष्ठाभ्यां नमः ।
ओं रुद्रमूर्तये तर्जनीभ्यां नमः ।
ओं वायुपुत्राय मध्यमाभ्यां नमः ।
ओं अग्निगर्भाय अनामिकाभ्यां नमः ।
ओं रामदूताय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ।
ओं पञ्चमुखीहनुमते करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ।

॥ एवं हृदयादिन्यासः ॥

॥ ध्यानम् ॥

ध्यायेत् वानरनारसिंहखगराट् क्रोडाश्वक्त्रस्फुटं
पद्माक्षं स्फुटपञ्चवक्त्ररुचिरं बालार्ककोटिद्युतिभू ।
हस्ते शूलकपालं उद्गरहलं कौमोदकीभूरुहं
खट्वांगांकुशपाशपर्वतधरं पीतांबरं वानरम् ॥ १ ॥

पञ्चवक्त्रं महार्भामं	त्रिपञ्चनयनैः युतम् ।
कोटिसुर्यकराभासं	कपिवक्त्रं सुतेजसम् ॥ २ ॥
दंष्ट्राकराळवदनं	भ्रुकुटीकुटिलेक्षणम् ।
यस्य प्रदक्षिणं वक्त्रं	नारसिंहं महाद्भुतम् ॥ ३ ॥
पश्चिमं गारुडं वक्त्रं	वज्रतुण्डं महाबलम् ।
सर्वनागप्रमथनं	विषभूतनिकृन्तनम् ॥ ४ ॥
उत्तरं सूकरं वक्त्रं	कृष्णदीप्तनभोपमम् ।
पाताळनिधिमेत्तारं	ज्वररोगादिकृन्तनम् ॥ ५ ॥
ऊर्ध्वं हयाननं धोरं	दानवान्तकरं परम् ।
पञ्चवक्त्रेण देवेशि	तारकारुयो महाहवे ॥ ६ ॥
कुर्वन्सर्वनिदानानि	पाताळवणांभसि ।
खड्गत्रिशूलखट्वांगं	पाशं अंकुशपर्वतम् ॥ ७ ॥
द्रुमं कौमोदकीकुण्डं	दधानं हलं उत्कटम् ।
दिव्यमाल्यांबरधरं	दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ ८ ॥
पीतांबरधरं देवं	दिव्याभरणभूषितम् ।
प्रेतासनोपविष्टं	पञ्चवक्त्रधरं विभुम् ॥ ९ ॥
विनियोगकरं विश्व	मोहनं सर्वसाधनम् ।
सर्वरोगप्रशमनं	सर्वपापहरं परम् ॥ १० ॥

सर्वशत्रुक्षयकरं सर्वकामार्थदायकम् ।
पञ्चवक्त्रं हनूमन्तं सर्वलोकैकपूजितम् ॥ ११ ॥

एवं ध्यात्वा जपेत् मन्त्रं प्रत्यहं नियतः पुमान् ॥

उद्यन्मार्ताण्डकोटिप्रकटरुचयुतं चारुवीरासनस्थं

मौञ्जीयज्ञोपवीताभरणं उरुशिखा, शोभितं कुण्डलाभ्याम् ।

भक्तानां इष्टदन्तं प्रणतमुनिजनैः, वेदनादप्रमोदं

ध्यायेत् देवं विधेयप्लवगकुलपतिं, गोष्पदी भूतवार्धिम् ॥ १२ ॥

श्रीरामदृताय आजनेयाय वायुपुत्राय महाबलाय सीतादुःख-
निवारणाय लंकाविदाहकाय महाबलप्रचण्डाय फल्गुनसखाय कोलाहल-
सकलब्रह्माण्डपालकाय सप्तसमुद्रनिरालंघिताय पिंगलनयनाय अमितदिक्र-
माय सूर्यविंबफलसेवकाय दुष्टनिरालंबकृताय संजीविनीसमानयनसमर्थाय
अङ्गदलक्ष्मणकपिसैन्य प्राणनिर्वाहकाय दशकण्ठविध्वंसनाय रामेष्टफल्गुन-
सखाय सीतासहितरामचन्द्रप्रसादकाय षट्प्रयोगांग पञ्चमुखीहनुमते नमः ॥

ओं ह्रीं हरिमर्कटमर्कटाय वं वं वं वं वं फट् स्वाहा ।

ओं ह्रीं हरिमर्कटमर्कटाय फं फं फं फं फं फट् स्वाहा ।

ओं ह्रीं हरिमर्कटमर्कटाय फुं फुं फुं फुं फुं द्विषट् विनाशाय स्वाहा ।

ओं ह्रीं हरिमर्कटमर्कटाय खें खें खें खें खें मारणाय स्वाहा ।

ओं ह्रीं हरिमर्कटमर्कटाय ठं ठं ठं ठं ठं स्तंभनाय स्वाहा ।

ओं ह्रीं हरिमर्कटमर्कटाय ऊं ऊं ऊं ऊं ऊं आक्रमसि सकल-

संपत्कराय स्वाहा ।

ओं हीं हरिमर्कटमर्कटाय ऊर्ध्वमुखे हयग्रीवाय रुं रुं रुं रुं रुं स्द्रमूर्तये
सकलजननिर्वाहकारिणे पञ्चमुखीवीरहनुमते स्वाहा ।

उच्चाटनं कुरुकुरु राज्यं छं छं छं छं छं सकलमूर्तये पञ्चमुखी वीर-
हनुमते परमन्त्र परतन्त्र उच्चाटनाय स्वाहा ।

ओं कं खं गं घं ङं चं छं जं झं ञं टं ठं डं ढं णं तं थं दं धं नं
पं फं बं मं मं यं रं लं वं शं षं सं हं लं क्षं स्वाहा ॥ हति दिग्बन्धः ॥

ओं पूर्वमुखे पञ्चमुखीहनुमते महारुद्राय हौं ढं ढं ढं ढं ढं
शकलशत्रुसंहाराय स्वाहा ॥

ओं दक्षिणमुखे पञ्चमुखीहनुमते कराळन्त्रसिंहाय क्ष्णो
हां हां हां हां हां सकलभूतप्रेतदमनाय स्वाहा ॥

ओं पश्चिममुखे वीरगरुडाय पञ्चमुखीहनुमते म्लौं
मं मं मं मं मं सकलविषहराय स्वाहा ॥

ओं उत्तरमुखे आदिवराहाय हुं लं लं लं लं लं
सिंहनीलकण्ठमूर्तये पञ्चमुखीहनुमते अंजनीसुताय वायुपुत्राय सीता-
दुःखनिवारणाय लक्ष्मणप्राणरक्षकाय दुःशग्रीवपीडाकराय श्रीरामचन्द्र-
पादुकाधराय महावीर्याय प्रथमब्रह्माण्डनायकाय पञ्चमुखीवीरहनुमते
नमः ॥

भूतप्रेतपिशाच ब्रह्मराक्षसग्रह परयन्त्र परतन्त्र उच्चाटनाय स्वाहा ॥

सकलनिर्वाहकरण पञ्चमुखीहनुमते स्त्रौं जं जं जं जं जं स्वाहा ॥

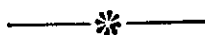
महाकवचचापभंजनाय नमः ॥

एकवारं पठेत् स्तोत्रं	सर्वशत्रुविनाशनम् ।
द्विवारन्तु पठेत् नित्यं	पुत्रपौत्रप्रवर्धनम् ॥ १ ॥
त्रिवारन्तु पठेत् नित्यं	सर्वसंपत्करं शुभम् ।
चतुर्वारं पठेत् नित्यं	आयुर्वृद्धिकरं परम् ॥ २ ॥
पञ्चवारं पठेत् नित्यं	वायोः पुत्रवशीकरम् ।
षष्ठवारं पठेत् नित्यं	सर्वदेववशीकरम् ॥ ३ ॥
सप्तवारं पठेत् नित्यं	सर्वसौभाग्यदायकम् ।
अष्टवारं पठेत् नित्यं	इष्टकामार्थसिद्धिदम् ॥ ४ ॥
नववारं पठेत् यस्तु	राज्यभोगं समाप्नुयात् ।
दशवारं पठेत् यस्तु	लैलोक्यज्ञानवान् भवेत् ॥ ५ ॥
एकादशं जपित्वा तु	सर्वसिद्धिः भवेत् ततः ।
कवचं स्मरणादेव	महाबलसमन्वितम् ॥ ६ ॥

इति सुदर्शनसंहितायां पञ्चमुखी श्रीमत् हनुमत्कवचं
संपूर्णम् ॥

ஸ்ரீமத் பஞ்சமுகீ ஹனுமத்கவச ப்ராரம்பம்.

ஓம் அஸ்யஸீ பஞ்சமுகீ ஹனுமத் ஸ்தோத்ர மஹா
மந்த்ரஸ்ய | ஸ்ரீராமசந்த்³ர ருஷி: | அனுஷ்டிப் ச²ந்த: ³ |
பஞ்சமுகீ² ஹனுமான் தேவதா | மாருதாத்மஜேதி பீஜம் |
அஞ்ஜனீ ஸுனுரிதி சக்தி: | லக்ஷ்மண ப்ராணதா³தேதி
கீலகம் | ஸ்ரீராமசந்த்³ர ப்ரசாத³ சித்⁴யந்தே² பஞ்சமுகீ
ஹனுமத்கவச ஸ்தோத்ர ஜபே வினியோக: ||

|| அத² ந்யாஸ: ||

ஓம்	அஞ்ஜனீஸுநவே	அங்கு ³ ஷ்ட ² ரப் ⁴ யாம் நம:
ஓம்	ருத் ³ ரமுந்தயே	தர்ஜனீப் ⁴ யாம் நம:
ஓம்	வாயுபுத்ராய	மத் ⁴ யமாப் ⁴ யாம் நம:
ஓம்	அக்னிகர்பா ⁴ ய	அனாமிகாப் ⁴ யாம் நம:
ஓம்	ராமதூதாய	கனிஷ்டி ² காப் ⁴ யாம் நம:
ஓம்	பஞ்சமுகீ ² ஹனுமதே	கரதலகர ப்ருஷ்டா ² ப் ⁴ யாம் நம:

ஏவம் ஹ்ருத்³யாதி³ன்யாஸ: |

|| த்⁴யானம் ||

த்⁴யாயேத் வானாநாரசிஹம க²க³ராட்
க்ரோடா³ஸ்வ வக்த்ரஸ்பு²டம் |
பத்³மாசுநம் ஸ்பு²ட பஞ்சவக்த்ர ருசிரம்
பா³லார்க கோடித்³யுதிம் ||

ஹஸ்தே குலகபாலம் உத்க³ரஹலம்

கௌமோத³கீபூ⁴ருஹம் |

க²ட்வாங்கா³ங்குச பாசபர்வதத⁴ரம்

பிதாம்ப³ரம் வானரம் ||

(1)

பஞ்சவக்த்ரம் மஹாபி⁴மம் த்ரிபஞ்சநயினர்யுதம் |

கோடிசூர்யகராபா⁴ஸம் கபிவக்த்ரம் சுதேஜஸம் || 2

த³ம்ஷ்ட்ராகராளவத³னம் ப்⁴ருகுமிகுடிஸேகூணம் |

யஸ்யப்ரத³கூபிணம்வக்த்ரம் நாரகிம்ஹம்மஹாத³பு⁴தம் ||

பஸ்சிம்கா³ருட³ம்வக்த்ரம் வஜ்ரதுண்ட³ம்மஹாப³லம் |

சர்வநாக³ப்ரமத²னம் விஷபூ⁴தநிக்ருந்தனம் || 4

உத்தரம் குகரம்வக்த்ரம் க்ருஷ்ணதி³ப்தநபோ⁴பமம் |

பாதாளநிதி⁴பே⁴த்தாரம் ஜ்வாரோகா³தி³க்ருந்தனம் ||

ஊர்த⁴வம்ஹயானனம்கோ⁴ரம் தா³னவாந்தகரம் பரம் |

பஞ்சவக்த்ரேணதே³வேலி தாரகா³க்யோமஹாஹவே ||

சூர்வந்த்சர்வநிதா³னாநி பாதாளலவணம்ப⁴லி |

க²ட்க³த்ரிஸூலக²ட்வாங்க³ம் பாஸம்அங்குச பர்வதம் ||

த³ருமம்கௌமோத³கீகுண்டம் த³தா⁴னம்ஹலமுத்தகடம்

தி³வ்யமால்யாம்ப³ரத⁴ரம் தி³வ்யக³ந்தா⁴லுலேபனம் ||

பிதாம்ப³ரத⁴ரம் தே³வம் தி³வ்யாப⁴ரணபூ⁴ஷிதம் |

ப்ரேதாஸனோப விஷ்டந்தம் பஞ்சவக்த்ரத⁴ரம் விபு⁴ம் ||

விநியேரக³கரம்விஸ்வ மோஹனம் சர்வசாத⁴னம் |

சர்வரோக³ப்ரஸமனம் சர்வபாபஹரம் பரம் || 10

ஸர்வஸத்ருக்ஷயகரம் ஸர்வகாமார்த²தா³யகம் |
பஞ்சவக்தரம் ஹனுமந்தம் ஸர்வலோககபூஜிதம் || 11

ஏவம் த⁴யாத்வா ஜபேத் மந்தரம் ப்ரத்யஹம்
நியத: புமான் ||

உத³யன் மார்தாண்ட³கோடிப்ரகடருசயுதம்
சாருவீராஸநஸ்த²ம்

மௌஞ்ஜீயக்ஞோபவிதாப⁴ரணம் உருஸிகா²
ஸோபி⁴தம் குண்ட³லாப⁴யாம் |

ப⁴க்தானாம் இஷ்டத³ந்தம் ப்ரணதமுனிஜநை:
வேத³நாத³ ப்ரமோத³ம்

த⁴யாயேத் தே³வம் விதே⁴யப்லவக³குபதிம்
கோ³ஷ்பதி³பூதவார்தி⁴ம் || 12

ஸ்ரீராமதா³ய, ஆஜ்ஞநேயாய, வாயுபுத்ராய, மஹா
ப³லாய, வ³தாது³:க² நிவாரணாய, லங்காவிதா³ஹகாய,
மஹாப³லப்ரசண்டா³ய, ப²ல்கு³னஸகா³ய; கோலாஹல
ஸகல ப்³ரம்மாண்ட³பாலகாய, ஸப்த ஸமுத்³ர நிராலக்
கி⁴தாய, பிங்க³ளநயனாய, அமிதவிக்கரமாய, ஸூர்ய
பு³ம்ப³ப³லஸேவகாய, து³ஷ்டநிராலம்ப³க்ருதாய; ஸஞ்
ஜீவீனீ ஸமாநயன ஸமர்தா³ய, அங்க³த³லக்ஷ்மண கபி
ஸைன்ய ப்ராண நிர்வாஹகாய, த³ஸகண்ட² வித்⁴வம்ஸ
நாய; ராமேஷ்ட ப²ல்கு³னஸகா²ய, வ³தாஸஹித ராம
சந்த்³ர ப்ரஸாத³காய, ஷட்ப்ரயோகா³ங்க³ பஞ்சமுஜி²

ஹனுமதே நம: ||

ஓம் ஹ்ரீம் ஹரிமர்கடமர்கடாய வம் வம் வம் வம் வம்
 P^2 ட் ஸ்வாஹா ||

ஓம் ஹ்ரீம் ஹரிமர்கடமர்கடாய P^2 ம் P^2 ம் P^2 ம்
 P^3 ம் P^2 ம் P^2 ட் ஸ்வாஹா ||

ஓம் ஹ்ரீம் ஹரிமர்கடமர்கடாய P^2 ம் P^3 ம் P^2 ம்
 P^2 ம் P^2 ம் த்³விஷ்ட் விநாஸாய ஸ்வாஹா ||

ஓம் ஹ்ரீம் ஹரிமர்கடமர்கடாய கே²ம் கே²ம் கே²ம்
 கே²ம் கே²ம் மாசனாய ஸ்வாஹா ||

ஓம் ஹ்ரீம் ஹரிமர்கடமர்கடாய L^2 ம் L^2 ம் L^2 ம்
 L^2 ம் L^2 ம் ஸ்தம்ப⁴நாய ஸ்வாஹா ||

ஓம் ஹ்ரீம் ஹரிமர்கடமர்கடாய ஊம் ஊம் ஊம் ஊம்
 ஊம் ஆக்ரமலி ஸகல ஸம்பத்கராய ஸ்வாஹா ||

ஓம் ஹ்ரீம் ஹரிமர்கடமர்கடாய ஊர்த்⁴வமு²கே² ஹய
 க்³ரீவாய நும் நும் நும் நும் நும் ருத்³ரமூர்தயே
 ஸகலஜன நிர்வாஹகாரீணே பஞ்சமு²கீ² வீரஹனு
 மதே ஸ்வாஹா ||

உச்சாடனம் குரு குரு ராஜ்யம் ச²ம் ச²ம் ச²ம் ச²ம்
 ச²ம் ஸகலமூர்தயே பஞ்சமு²கீ² வீரஹனுமதே
 பரமந்த்ர பரதந்த்ர உச்சாடனாய ஸ்வாஹா ||

ஓம் கம் க²ம் க³ம் க⁴ம் நம் சம் ச²ம் ஜம் ச⁴ம் ஞம்
 டம் L^2 ம் L^3 ம் L^4 ம் ணம் தம் த²ம் த³ம் த⁴ம் நம்
 பம் P^2 ம் P^3 ம் P^4 ம் யம் யம் ரம் லம் வம் ஸம் ஷம்
 ஸம் ஹம் ளம் கூம் ஸ்வாஹா || இதி தி³க்³ப³ந்த⁴: ||

ஓம் பூர்வமுகே² பஞ்சமுகி² ஹனுமதே மஹாருத்³ராய
 ஹோம் ட⁴ம் ட⁴ம் ட⁴ம் ட⁴ம் ட⁴ம் ஸகல ஸத்ரு
 ஸம்ஹாராய ஸ்வாஹா ||

ஓம் தக்ஷிணமுகே² பஞ்சமுகி² ஹனுமதே காள ந்ரு
 லிம்ஹாய க்ஷ்ணோம் ஹாம் ஹாம் ஹாம் ஹாம்
 ஹாம் ஸகல பூ⁴தப்ரேதத³மஸ்ய ஸ்வாஹா ||

ஓம் பர்சிமமுகே² வீரகருடா³ய பஞ்சமுகி² ஹனுமதே
 க்³லெளம் மம் மம் மம் மம் மம் ஸகலவிஷ்ணுராய
 ஸ்வாஹா ||

ஓம் உத்தரமுகே² ஆதி³வராஹாய ஹும் லம் லம் லம்
 லம் லம் லிம்ஹநீலகண்ட²மூர்தயே பஞ்சமுகி²
 ஹனுமதே அஞ்ஜனீஸுதாய வாயுபுத்ராய லீதா
 து³:க² நிவாரணய லக்ஷ்மண ப்ராண ரக்ஷகாய
 த³ஸக்³ரீவ பீடா³கராய ஸ்ரீராமசந்த்³ரபாது³கா
 த⁴ராய மஹாவீர்யாய ப்ரத²ம ப்³ரம்ஹாண்டநாய
 காய பஞ்சமுகி² வீரஹனுமதே நம: ||

பூ⁴த ப்ரேத பிஸாச ப்³ரம்ஹ ராக்ஷஸக்ரஹ பரயந்த்ர
 பரதந்த்ர உச்சாடஸ்ய ஸ்வாஹா ||

ஸகல நிர்வாஹகாரண பஞ்சமுகி² ஹனுமதே ஸ்ரோம்
 ஜம் ஜம் ஜம் ஜம் ஸ்வாஹா ||

மஹாகவச சாபபஞ்ஜஸ்ய நம: ||

ஏகவாரம் பட்டே²த் ஸ்தோத்ரம் ஸர்வஸத்ருவிநாஸனம் ।
 த்³விவாரந்து பட்டே²த் நித்யம் புத்ர பௌத்ர
 ப்ரவர்த⁴னம் ॥ 1

த்ரிவாரந்து பட்டே²த் நித்யம் ஸர்வஸம்பத்கரம் ஸூப⁴ம் ।
 சதுர்வாரம் பட்டே²த் நித்யம் ஆயுர்வ்ருத்³தி⁴கரம் பரம் ॥

பஞ்சவாரம் பட்டே²த் நித்யம் வாயோ: புத்ரவஸீகரம் ।
 ஷஷ்ட²வாரம் பட்டே²த் நித்யம் ஸர்வதேவ வஸீகரம் ॥ 3

ஸப்தவாரம் பட்டே²த் நித்யம் ஸர்வஸௌபா⁴க்³ய
 தா³யகம் ।
 அஷ்டவாரம் பட்டே²த் நித்யம் இஷ்டகாமர்த²
 வலித்³தி⁴த³ம் ॥ 4

நவவாரம் பட்டே²த் யஸ்து ராஜ்யபோ⁴க்³ம் ஸமாப்நு
 யாத் ।
 தஸுவாரம் பட்டே²த் யஸ்து த்ரையோக்ய ஞானவான்
 ப⁴வேத் ॥ 5

ஏகாத³ஸம் ஜபித்வாது ஸர்வ வலித்³தி⁴: ப⁴வேத் தத: ।
 கவசம் ஸ்மரணாதே³வ மஹாப³ஸ ஸமன்விதம் ॥ 6

இதி ஸுதர்ஸன ஸம்ஹிதாயாம்
 பஞ்சமுகி² ஸ்ரீமத் ஹனுமத் கவசம்
 ஸம்பூர்ணம் ॥

आञ्जनेयाष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

ओं आञ्जनेयाय नमः	ओं सर्वदुःखहराय	नमः
„ महावीराय „	„ सर्वलोकचारिणे „	„
„ हनूमते „	„ मनोजवाय „	„
„ मारुतात्मजाय „	„ पारिजातद्रुमूलस्थाय „	२०
„ तत्त्वज्ञानप्रदाय „	„ सर्वमन्त्रस्वरूपवते „	„
„ सीतादेवीमुद्राप्रदायकाय नमः	„ सर्वतन्त्रस्वरूपिणे „	„
„ अशोकवनिकाच्छेत्त्रे „	„ सर्वयन्त्रात्मकाय „	„
„ सर्वमायाविभंजनाय „	„ कपीश्वराय „	„
„ सर्वबन्धविमोक्तै „	„ महाकायाय „	„
„ रक्षोविध्वंशकारकाय „	१० सर्वरोगहराय „	„
„ परविद्यापरीहाराय „	„ प्रभवे „	„
„ परशौर्यविनाशनाय „	„ बलसिद्धिकराय „	„
„ परमन्त्रनिराकर्त्रे „	„ सर्वविद्यासम्पत्प्रदायकाय „	„
„ परयन्त्रप्रभेदकाय „	„ कपिसेनानायकाय „	३०
„ सर्वग्रहविनाशिने „	„ भविष्यच्चतुराननाय „	„
„ मीमसेनसहायकृते „	„ कुमारब्रह्मचारिणे „	„

ओं रत्नकुण्डलदीप्तिमते	नमः	ओं चिरंजीविने	नमः
” चञ्चलद्वालसन्नद्धलंबमान- शिखोज्ज्वलाय	नमः	” रामभक्ताय	”
” गन्धर्वविद्यातत्त्वज्ञाय	”	” दैत्यकार्यविधातकाय	”
” महाबलपराक्रमाय	”	” अक्षहन्त्रे	”
” कारागृहविमोचत्रे	”	” कालनाभाय	”
” शृंखलाबन्धमोचकाय	”	” पञ्चवक्त्राय	”
” सागरोत्तारकाय	”	” महातपसे	”
” प्राज्ञाय	” ४०	” लंकिणीभंजनाय	” ६०
” रामदूताय	”	” श्रीमते	”
” प्रतापवते	”	” सिंहिकाप्राणभंजनाय	”
” वानराय	”	” गन्धमादनशैलस्थाय	”
” केसरीसुताय	”	” लंकापुरविदाहकाय	”
” सीताशोकनिवारकाय	”	” सुग्रीवसचिवाय	”
” अञ्जनागर्भसंभूताय	”	” धराय	”
” बालार्कसदृशाननाय	”	” शूराय	”
” विभीषणप्रियकराय	”	” दैत्यकुलान्तकाय	”
” दशग्रीवकुलान्तकाय	”	” सुरार्चिताय	”
” लक्ष्मणप्राणदाले	” ५०	” महात्तेजसे	” ७०
” वज्रकायाय	”	” रामचूडामणिप्रदाय	”
” महाद्युतये	”	” कामरूपिणे	”
		” पिंगळाक्षाय	”

ओं	वार्धिमैनाकपूजिताय	नमः	ओं	दान्ताय	नमः
”	कबळीकृतमार्तण्डमण्डलाय	”	”	शान्ताय	”
”	विजितेन्द्रिताय	”	”	प्रसन्नात्मने	”
”	रामसुग्रीसंधाले	”	”	शतकण्ठमदापहृते	”
”	महारावणमर्दनाय	”	”	योनिने	”
”	स्फटिकाभाय	”	”	रामकथालोलाय	”
”	वागधीशाय	” ८०	”	सेतान्वेषणपण्डिदाय	”
”	नवव्याकृतिपंडिताय	”	”	वज्रदंस्ट्राय	”
”	चतुर्बाह्वे	”	”	वज्रनखाय	” १००
”	दीनबन्धवे	”	”	रुद्रवीर्यसमुद्भवाय	”
”	महात्मने	”	”	इन्द्रजित्प्रहितामोघ-	
”	भक्तवत्सलाय	”	”	ब्रह्मास्त्रविनिवारकाय	”
”	संजीवननगाहुर्ले	”	”	पार्थध्वजाप्रसंवासिने	”
”	शुचये	”	”	शरपञ्जरभेदकाय	”
”	वाग्मिने	”	”	दशबाह्वे	”
”	दृढव्रताय	”	”	लोकपूज्याय	”
”	कालनेमिप्रमथनाय	” ९०	”	नांबवत्प्रीतिवर्धनाय	”
”	हरिमर्कटमर्कटाय	”	”	श्रीसीतासमेत श्रीराम-	
				पादसेवाच्युरन्धराय	” १०८

इति कालिकारहस्ये आज्ञनेयाष्टोत्तरशतनामावलिः संपूर्णम् ॥

॥ ओं ॥

श्री मृत्युञ्जय जपस्तोत्रः ॥

ॐ गुह्यातिगुह्यगोप्तात्वं गृहाणास्मत्कृतंजपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देव त्वत्प्रसादान्महेश्वरम् ॥ १
मृत्युञ्जय महारुद्र ताहिमां शरणागतम् ।
जन्ममृत्युजरारोगैः पीडितं कर्मबन्धनैः ॥ २

மிருத்யுஞ்ஜய ஜபஸ்தோத்திரம்.

ஓம் கு³ஹ்யாதி³கு³ஹ்யகோ³ப்தாத்வம்
க³ருஹாணஸ்மத் க்ருதம் ஜபம்,
சித்³தி⁴ர்ப⁴வது மே தேவ த்வத்ப்ரசாதான் மஹேஸ்வர. 1
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாருத்³ர த்ராஹிமாம் சாணாக³தம்
ஜன்ம ம்ருத்யுஜராரோகை³: பீடி³தம் கர்மபந்த⁴னை: . 2

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ मार्कण्डेयकृतं मृत्युञ्जयस्तोत्रप्रारंभः ॥

रुद्रं पशुपतिं स्थाणुं नीलकण्ठं उमापतिम् ।

नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ १ ॥

कालकण्ठं कालमूर्तिं कालाग्निं कालनाशनम् ।

नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ २ ॥

नीलकण्ठं विरुंपाक्षं निर्मलं निरुपद्रवम् ।

नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ ३ ॥

वामदेवं महादेवं लोकनाथं जगद्गुरुम् ।

नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ ४ ॥

देवदेवं जगन्नाथं देवेशं वृषभध्वजम् ।

नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ ५ ॥

व्यक्षं चतुर्भुजं शान्तं जटामकुटधारिणम् ।

नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ ६ ॥

भस्मोद्भूतित सर्वाङ्गं नागाभरणभूषितम् ।

नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ ७ ॥

अनन्तमव्ययं शान्तं अक्षमालाधरं हरम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ ८ ॥
 आनन्दं परमं नित्यं कैवल्यपददायिनम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ ९ ॥
 अर्धनारीश्वरं देवं पार्वतीप्राणनायकम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ १० ॥
 प्रलयस्थितिकर्तारं आदिकर्तारमीश्वरम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ ११ ॥
 व्योमकेशं विरूपाक्षं चन्द्रार्धकृतशेखरम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ १२ ॥
 गंगाधरं शशिधरं शङ्करं शूलपाणिनम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ १३ ॥
 स्वर्गापवर्गदातारं सृष्टिस्थित्यन्तकारिणम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ १४ ॥
 कल्पायुर्देहि मे पुण्यं यावदायुररोगताम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ १५ ॥
 शिवेशानं महादेवं वामदेवं सदाशिवम् ।
 नमामि शिरसादेवं किन्नो मृत्युः करिष्यति ॥ १६ ॥

மர்கண்டேயகூதம் ஸ்தோத்ரம் ய: பঠேத் திவஸந்நிதௌ ।
 தஸ்ய மூத்யுபயநாஸ்தி சத்யம் சத்யம் வதாம்யஹம் ॥ 17 ॥

சத்யம் சத்யம் புந: சத்யம் உதூத்ய மூஜம் உத்யதே ।
 வேதஸாஸ்திரதரநாஸ்தி ந தேவம் ஶக்ராஸ்திரம் ॥ 18 ॥

ஶதி மர்கண்டேயகூதம் மூத்யுஜயஸ்தோத்ரம் சம்பூர்ணம் ॥

மூத்யுஜயகாயத்ரிமந்த்ரம் ।

ஔம் தஸுரூபாய வித்ரஹே காயத்ரிவல்லபாய தீமஹி ।
 தந்நோ மூத்யுஜய ப்ரதோதயாத் ॥

ஔம் ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி:

உ
 ஶ்ரீரஸ்து.

மார்கண்டேயரால் ஶ்தோத்திரம் ஶெய்யப்பட்ட

மிருத்யுஞ்ஜய ஶ்தோத்திரம்.

—*—

ருத்³ரம் பஸு¹பதிம் ஶ்தா²னும் நீலகண்ட²முபாபதிம் ।
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி ॥ 1

காலகண்ட²ம் காலமூர்திம் காலாக்³னிம் காலநாஸணம் ।
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி ॥ 2

- நீலகண்ட²ம் விருபாக்ஷம் நிர்மலம் நிருபத்³ரவம் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 3
- வாமதே³வம் மஹாதே³வம் லோகநாத²ம் ஜக³த் குரும் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 4
- தே³வதே³வம் ஜக³ந்நாத²ம் தே³வேஸம்வ்ருஷப⁴த்⁴வஜம்
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 5
- தர்யக்ஷம் சதுர்பு⁴ஜம்ஸாந்தம் ஜடாமகுடதா⁴ரிணம் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 6
- ப⁴ஸ்மோத்³தூ⁴ளித சர்வாங்கம் நாகா³ப⁴ரணபூ⁴ஷிதம்
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 7
- அனந்தமவ்யயம் ஸாந்தம் அக்ஷமாலாத⁴ரம் ஹரிம் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 8
- ஆனந்த³ம் பரமம் நித்யம் கைவல்யபத³தா³யினம் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 9
- அர்த⁴நாரீஸ்வரம் தே³வம் பார்வதி ப்ராணநாயகம் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 10
- பிரளயஸ்தி²திகர்தாரம் ஆதி³கர்தாரமீஸ்வரம் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 11
- வ்யோமகேஸம் விருபாக்ஷம் சந்த³ரார்த⁴க்ருதசேக²ரம் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 12
- க³ங்கா³த்⁴ரம் ஸவித⁴ரம் ஸங்கரம் ஸுலபாணிணம் |
 நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 13

ஸ்வர்கா³ பவர்க³ தா³ தாரம்ஸ்ருஷ்டி² த்யந்தகாரினம்
நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 14

கல்பாயுர்தே³ ஹிமே புண்யம் யாவதா³ யாரோக³ தாம் ।
நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 15

விலேஸானம் மஹாதே³வம் வாமதே³வம் சதா³ விலிவம்
நமாமி விரஸாதே³வம் கின்னோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி || 16

மாரகண்டே³ய க்ருதம் ஸ்தோத்ரம் ய:படே²த் விலிவ
ஸன்னிதௌ⁴ ।

தஸ்ய ம்ருத்யுப⁴யம் நாஸ்தி ஸத்யம் ஸத்யம்
வதா³ம்யஹம் ||

ஸத்யம் ஸத்யம் புன:ஸத்யம் உத்³த்⁴ருத்ய பு⁴ஜ
முச்யதே ।

வேத³ஸாஸ்த்ராத் பரன்னாஸ்தி கதை³வம் ஸங்கராத்
பரம் ||

மிருத்யுஞ்ஜய ஸ்தோத்திரம் சம்பூர்ணம்.

ம்ருத்யுஞ்ஜய காயத்ரீ மந்த்ரம்.

ஓம் தத் புருஷாய வித்³மஹே கா³யத்ரீவல்ல
பா⁴யஜீ⁴மஹி ।

தன்னோ ம்ருத்யுஞ்ஜய: ப்ரசோத³யாத் ||

ஓம் ஸாந்தி: ஸாந்தி. ஸாந்தி:

॥ சி: ॥

ஸப்த ஸ்லோகீ கீ³தா.

ஓமித்யே³காக்ஷரம் ப்³ரஹ்ம வ்பாஹரான் மாமனுஸ்மரன் |
ய:ப்ரயாதித்ய ஜனதே³ஹம் ஸயாகி பரமாம் க³திப || 1

ஸ்தா²னே ஹ்ருஷீ³கஸ தவ ப்ரகீர்த்யா
ஜக³த் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யஹாஜ்யதேச |
ரக்ஷாப்வலி பீ⁴தானி தி³ஸோ த்³ரவந்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸத்³த⁴ஸங்க⁴. || 2

ஸர்வத: பாணி பாத³ம் தத் ஸர்வதேதாக்ஷி ஸி³ராமுகம் |
ஸர்வத: ஸ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருக்ய திஷ்ட²தி || 3

கவிம் புராண மனுஸா³லிதாரம்
அனோரணீயாம் ஸமனுஸ்மரேத்³ய: |

ஸர்வஸ்ய தா⁴தாரமசிந்த்ய ரூபம்
ஆதி³த்ய வர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் || 4

ஊர்த்⁴வ மூலமத⁴: ஸா³க²ம் ஆஸ்வத்த²ம்
ப்ராஹு³ரஸ்யயம் |
ச²ந்தா³ம்வலி யஸ்ய பர்ணாணி யஸ்தம் வேத³ஸ
வேத³யித் || 5

ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி³ ஸந்நிஷிஷ்டே³டா
மத்த: ஸ்ம்ருதிர்க்ருண மபோஹனம் ச |
வேதை³ஸ் ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்³யோ
வேதா³ந்தக்ருத்³ வேத³யிதே³வ சாஹம் || 6

மன்மனா ப⁴வமத்³ப⁴க்தோ மத்³யாஜீ மாம் நமஸ்க்ரு |
மா மே வைஷ்யலி யுக்த்வை வம் ஆக்மானம்
மத்பராயண: || 7

இதி ஸ்ரீமத்³ப⁴க³வத்³கீ³தாஸு உபரிஷத்ஸு
ப்ரஹ்மவித்³யாயாம் யோக³ஸிஸ்த்ரே
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜுனஸம்வாதே³ ஸப்த ஸ்லோகீ கீ³தா
ஸம்பூர்ண ||

உ

துவளீ நமஸ்கார ஸ்தோத்திரம்

துளஸியைப் பார்த்தவுடன் சொல்லும் மந்திரம்

பாபானியானி ரளி ஸ³ஹ²ப²ட²ஸ்தி²தானி

கோ³ப³ர³ஹ்³ம³பால³ பித்ரு⁴மாத்ரு³ வதா⁴தி³தானி |

நஸ்யந்தி தானி துளஸீ வனதர்³ஸனேன

கோடி கோடி தான³ ஸத்ரு³ஸம்² பலமாஸு²

சஸ்யாத் ||

துளஸீ வந்தனம்

துளஸி ஸ்ரீ ஸகி²ஸு⁴பே⁴ பாபஹாரிணி புண்யதே³ |
நமஸ்தே நாரதனுதே³ நாராயணமன:ப்ரியே ||

யாத்ரு³ஷ்ட்வா² நிகிலாக⁴ ஸங்க⁴ ஸமனீ⁴
ஸ்ப்ருஷ்டாவபு: பாவனீ

ரோக³ணமபி⁴ வந்தி³தா³ நிரஸனீ³
ஸிக்தாந்தக த்ராசினீ |

ப்ரத்யாஸத்தி விதாயினீ⁴ பகவத: ⁴
க்ருஷ்ணஸ்ய ஸம்ரோபிதா³

ந்யஸ்தா தச்சரணே விமு²க்தி³பலதா³
தஸ்யை துளஸ்யை நம: ||

துளஸியின் கீழுள்ள மண்ணை நெற்றிக்கீட்டுக்கொள்ளும்போது
சொல்லும் மந்திரம்

துளஸீ பாது மாநித்யம் ஸர்வபத்⁸யோ⁴பி ஸர்வதா⁸ |
கீர்த்திதாபி ஸ்ம்ருதாவாபி பவித் ரயதி மானவம் ||
லலாடே...யஸ்ய த்ருஷ்யேத துளஸீமூல ம்ருத்திகா |
யமஸ்தம் நேக்ஷிதும்ஸக்த: கிமுதூதா³ பயங்கரா: ⁴ ||

துளஸி அடியில் இருக்கும் மண்ணை நெற்றியில் இட்
டுக்கொண்டால் அவனை யமனாலும். பயங்கர ஸ்வரூப
மான யம தூதர்களாலும் பார்க்கவே முடியாது.

பின்னால் வரும் துளஸீ கவசம் ஜபம் செய்வதால்,
நாம் அடையும் பலன்களாவன.

துளஸீ கவசம் பாராயணம் செய்வதால், ஜனங்
களுக்கு அமரத்வத்தையும், பயத்தோடு கூடியவர்களுக்கு
அபயத்தையும், மோக்ஷத்தையடைய விரும்புவர்களுக்கு
மோக்ஷத்தையும் புத்திர அபிலாஷை உள்ளவர்களுக்கு
புத்திரபலத்தையும் விஷ்ணு பக்தர்களுக்கு பக்தியின்
பலனையும் தருவதோடு திரேகத்திலுள்ள சகல ரோகங்
களையும் போக்கி ஆரோக்கிய திடகாத்திரமும் தருகின்
றது ஆயுளையும் விருத்தியடையச் செய்யும்; என்று
பரமேஸ்வரர் சுப்பிரமணியருக்கு உரைத்திருக்கிறார்.

துளளியின் அஷ்டநாமங்களால் அஸ்வமேத பலனைக்
கொடுக்கும்.

ப் ³ ருந்தா ³ ப் ³ ருந்தா ³ வனி	விஸ்வ பூஜிதா விஸ்வ பாவனி
புஷ்பஸாரா நந்த ³ னிச	துளளி க்ருஷ்ண ஜீவனி (6) .
ஏதந் நாமாஷ்டகம் சைவ	ஸ்தோத்ரம் நாமார்த ² ஸம் யுதம்
ய படே ² த்தாம் ஸம்பூஜ்ய	ஸோஸ்வமேத ⁴ ப ² லம் லபே ⁴ த் (7) .

(8. நாமங்கள்: அதாவது; பிருந்தாவனி, விஸ்வபூஜிதா, விஸ்வபாவனி, புஷ்பஸாரா, நந்தினி, துளளி, கிருஷ்ணஜீவனி.) பிருந்தா.

துளளியில் ஏற்படும் குணங்கள்

துளளியின் சாற்றைப் பெரியவர்களுக்கு ஒரு தேக்கரண்டி (Tea Spoon), குழந்தைகளுக்கு கால் தேக்கரண்டி வீதமும் கொடுக்க, இருதயத்திற்கும் ஈரலுக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். பசியை உண்டாக்கும், கபத்தை ஒழிக்கும். ஸ்திரீகளின் உதிரச்சிக்கலை நீக்கும். இதன் இலையை கசக்கி முகர, நாசி அடைப்பு நீங்கும், இலையை வாயிலிட்டு மென்றால் பல் கூச்சம், பல் வலி நீங்கும், சாற்றை வீக்கத்திற்கு பூச, வீக்கம் நீங்கும். மேல்நாட்டினர் துளளியில் சிறுமி நாசினி சத்து இருப்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். காலையில்

வெறும் வயிற்றில், பத்து துளஸீதளத்தையும் இரண்டு மிளகையும் கையில் வைத்து துளஸி க வ ச த் தை ச் ஐபித்து உட்கொள்ள சகல விஷக் கடி, காணாக் கடி முதலிய தோஷங்கள் நீங்கும்.

மூளைப் பலப்படுவதற்கு.

துளஸியின் ர ச ம் 1 ஆழாக்கு. சீனாகற்கண்டு 5 பலம், இவை இரண்டையும் கலந்து காய்ச்சி ஸர்பத் பக்குவத்தில் எடுத்து, வேளைக்கு ஒரு தேக்கரண்டி (Tea Spoon) சாப்பிட்டு வர இருதயத்திற்கும், இரைப் பைக்கும், மூளைக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும்.

ஸம்பூர்ணம்.

துளஸீ கவசஸ்தோத்ரம்.

பரமேஸ்வரரால் சுப்பிரமணியருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது.

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீ துளஸீகவச ஸ்தோத்ரமந்த்ரஸ்ய.

மஹாதே³வ ருஷி : (சிரஸில்)

அனுஷ்டுப் ச²ந்த³: (நாசியில்)

ஸ்ரீதுளஸீ தே³வதா (இருதயத்தில்)

மன ஈப்ஸித காமநா ளித்³த்⁴யர்தே² ஜபே விநியோக³: |

துளஸி ஸ்ரீமஹாதே³ளி
ஸிரோமே துளஸீ பாது

நம: பங்கஜதா⁴ரிணி |
பா⁴லம் பாது யஸஸ்
வினீ || 1 ||.

த்³ருஸௌமே பத்³ம
நய³௮

ஸ்ரீஸகீ³ ஸ்ரவணே மம |

க்⁴ராணம் பாது ஸுக³ந்
தா⁴மே

ஸுக²ம்ச ஸுக²ம்ம || 1 ||

ஜிஹ்வாம்மே பாது
ஸுப⁴தா³

கண்ட²ம் வித்³யாமயீ மம |

ஸ்கந்தௌ⁴ கல்ஹாரிணி
பாது

ஹ்ருத்³யம் விஷ்ணு
வல்லபா⁴ || 3 ||.

புண்யதா³மே பாது
மத்⁴யம்

நாபி⁴ம் ஸௌபா⁴க்³யதா³
யினீ |

கடிம் குண்ட³லினீ பாது

ஊரு நாரத³ வந்தி³தா || 4 ||

ஜனனீ ஜானுனீ பாது

ஜங்கே⁴ ஸகலவந்தி³தா |

நாராயணப்ரியா பாதௌ³

ஸர்வாங்க³ம் ஸர்வ
ரக்ஷினீ || 5 ||.

ஸங்கடே ளிஷமே
 து³ர்கே³
 நித்யம் ஹி ஸந்த⁴யயோ :
 பாது
 இதீத³ம் பரமம் கு³ஹ்யம்
 மர்த்யானாம் அம்ருதார்
 தா²ய
 மோக்ஷாயச முமுக்ஷு³
 னாம்
 வஸாய வஸ்ய காமானாம்
 த³ரவினூய த³ரித்³ரா
 னாம்
 அந்நாய க்ஷு³தி⁴தானாம்ச
 பஸவ்யம் பஸுகாமானாம்
 ராஜ்யாய ராஜ்யப்⁴ரஷ்டா
 னாம்
 ப⁴க்த்யர்த²ம் விஷ்ணு
 ப⁴க்தானாம்
 ஜாப்பயம் த்ரிவர்க³ஸித்³த்⁴
 யர்த²ம்
 உத்³யந்தம் சண்ட³கிர
 ணம்
 துளளிகானே
 திஷ்ட²ன்
 ஸர்வான் காமான் அவாப்
 னேதி

ப⁴யே வாதே³ மஹாஹவே
 துளளீ ஸர்வத:ஸதா³ || 6 ||
 துளஸ்யா:கவசாம்ருதம் |
 பீ⁴தானாம் அப⁴யாயச || 7 ||
 த⁴யானினாம் த⁴யான
 யோக³க்ருத் |
 வித்³யாயை வேத³வாத்³
 னாம் || 8 ||
 பாபினாம் பாபஸாந்த
 யே || 9 ||
 ஸ்வர்கா³ய ஸ்வர்க³மிச்ச²
 தாம் |
 புத்ரத³ம் புத்ரகாங்க்ஷினாம்
 || 10 ||
 அஸாந்தானாம்ச ஸாந்தயே |
 விஷ்ணௌ ஸர்வாந்த
 ராத்மனி || 11 ||
 க்³ருஹஸ்தே²னனிலே
 ஷத: |
 உபஸ்தா²ய க்ருதாஞ்ஜளி:
 || 12 ||
 ஆளீனோவா ஜபேத்தித³ம் |
 ததை²வ மம ஸந்ரிதி⁴ம்
 || 13 ||

ஸர்வப்ரியகரம் நித்யம்

யாஸ்யாத் ம்ருதப்ரஜாநாரீ

ஸாபுத்ரம் லப⁴தேதீ³ர்க⁴

வந்த⁴யாயா மார்ஜயேத்
அங்க³ம்

ஸாபிஸம் வத்ஸரா தேவவ

அஸ்வத்தே²ராஜ

வஸ்யார்தீ²

பலாஸமுலே விதீ³யார்தீ²

கஸ்யார்தீ² சண்டி³கா

கே³ஹே

புரீகாமோ விஷ்ணு

கே³ஹேச

கிமத்ர ப³ ஹு³நோக்தேன

யம் யம் காமம் அபி⁴த்⁴

யாயேத்

மமகே³ஹ க³த: த்வம்து

ஜபன் ஸ்தோத்ரம்ச

கவசம்

மண்டலாத் தாரகம்ஹந்தா

ஹரிப⁴க்தி வீவர்த⁴னம் 1

தஸ்யா அங்க³ம் ப்ரமார்
ஜயேத் || 14 ||.

ஜீனினம் சாப்யரோகி³ணம் 1

குலை: மந்த்ரேண ஸாத⁴க:
|| 15 ||.

க³ர்ப⁴ம் த⁴த்தே
மகோகரம் 1

ஜபேத் அக்³னே: ஸு³ருப
பா⁴க³ || 16 ||.

தேஜோர்த்²யபி⁴முகோ²
ரவே: 1

ஸத்ருஹத்யைக்³ருஹே மம
|| 17 ||.

உத்³யானே ஸ்தீர்வ
ஸோப⁴வேத் 1

ஸ்ருணு ஸைன்யேஸ
தத்வத: || 18 ||.

தம்தம்ப்ராப்தோத்யஸம்
ஸயம் 1

நரகஸ்யவதே⁴ச்ச²யா
|| 19 ||.

துளஸீக³த மானஸ: 1

ப⁴விஷ்யஸி நஸம்ஸய:
|| 20 ||.

இதி ப்³ரம்ஹாண்ட³ புரானே துளஸீ கவசம்

ஸம்பூர்ணம்.

துளசி விரதம் பிரதக்ஷணத்தின் பலன்.

வீட்டிலாவது, பூந்தோட்டத்திலாவது, குளம் முதலிய சுத்த இடங்களிலாவது மேடை கட்டுவித்து அதில் துளசிமாடம் இயற்றித் தீபமேற்றி துளசி மந்திரத்தால் பூஜித்து லக்ஷ்மீநாராயண சுவர்ண பிரதிமை வைத்து அர்சித்து ஹோமம் முதலிய அக்கினி ஓளபாஸம் செய்து பிராஹ்மண போஜனம் செய்வித்து தக்ஷிணை கொடுத்து, காலாந் தரத்தில் லக்ஷம் பிரதக்ஷணம் செய்க.

இதை அனுஷ்டித்தோர் சகல
சித்தியும் அடைவர்.

அச்சிட்டோர் : போன் 5017.

உஷா பிரிண்டர்ஸ்.

25, பெருமாள் கோளில்
மேல வடம் போக்கித் தெரு,
மதுரை-1.

**மதுரையின் புகழ்பெற்ற
புராதனத் தொழில் சாயத்தொழில்!**

சாயத்தொழிலுக்கு வேண்டிய சகலவிதமான
நப்தால்ஸ், பேஸஸ், வாட் கலர்ஸ்,
டைரெக்ட் கலர்ஸ், பேளிக் கலர்ஸ்,
முதலிய சாயங்களும், கெமிக்கல்ஸ்
களும், நம்பிக்கையாக மொத்தமாக
வும், சில்லரையாகவும்
கிடைக்கும்.

தங்கள் தேவைக்கு அனுதங்கள் :
ஸ்ரீ ராஜேஸ்வரி கலர் கம்பெனி,
136, தெற்கு மாசி வீதி,
மதுரை - 1.

பிரபல

கட்பீஸ் துணிகள்

வியாபாரம்

எங்களிடம், சில்க், நைலான், டெக்ரான்,
ரெயான் தூட்டிங், வாயில் சேலைகள், வாயில்
வேஷ்டிகள், முபத்லால் குருப் பாப்ளின்,
மற்றும் இதர எல்லா மில் ஜவுளிகளும்
விலை சகாயமாய் கிடைக்கும்.

ராஜாராம் டெக்ஸ் & ஏஜன்ஸீஸ்,

44, டவுன்ஹால் ரோடு, மதுரை-1.

ஸ்தாபிதம்: 1925.

ரிஜிஸ்டர் நிர. 185511.

நறுமணமும், நற்சுவையும்
பொருந்தி தனிசிறப்புடன்
விளங்குவது

ஸ்ரீ கணேச விலாஸ்
அப்பளம் & சிப்ஸ்.

எங்கள் தயாரிப்புகள்:—

பேமஸ் அப்பளம் & சிப்ஸ்
உருளைக்கிழங்கு சிப்ஸ்,
சாகோ வடகம்,

கறிவடகம், காய்கறி வத்தல் திணுசுகள்.

ஸ்ரீ கணேச விலாஸ் அப்பள டிப்போ,

67, அம்மன் சன்னதி, மதுரை-1.

Prop:- (பாதே) B. N. சுப்பிரமணிய அய்யர்.

P. V. R. Jeweller

14 காரட் ஆபரணங்கள்

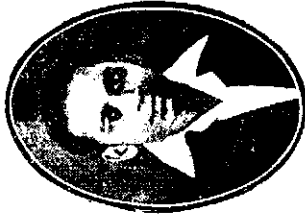
Prop: P. V. ராமாச்சாரி,

17-A, வெங்கலக்கடைத் தெரு, மதுரை.

போன்: 5176.

N. B:- 14 காரட் ஆபரணங்கள் மதுரையில் முதன்முதலாக தயாரித்து
விற்பனை செய்பவர்கள் **P. V. R. & SONS.**

14 கார்ட்

14 கார்ட்

நம்பிக்கை

நாகரீகம்

நாணயம்

P.V.R. ஜவல்லர்

Prop. P.V. ராமாச்சாரி

17.A. வெங்கலக்கடைத்தெரு. மதுரை

இந் நூலுக்கு

நன் கொடையளித்த
 மநீமாண்கள், மநீமதிகள்.

	ரூ. பை
மநீ P. N. S. K. சீதாராமய்யர் அவர்கள்	111—00
மநீமதி TR. K. மஹாலெக்ஷிமி அம்மாள்	101—00
,, E. R. ரத்னமணி	50—25
,, E. S. சீதாலெக்ஷிமி	50—25
,, E. B. சாவித்திரி	50—25
,, E. K. பத்மாவதி	50—25
மநீ P. S. ஹனுமந்தய்யர் & ஸன்ஸ்	50—00
,, P. S. ரெங்கராஜன்	50—00
மநீமதி S. V. N. கமலாக்ஷி அம்மாள்	50—00
மநீ பராஸக்தி & கம்பெனி	51—00
,, நீலமேகம், ந. பாக்கயலெக்ஷிமி	
அம்மாள்	51—00
,, நீலமேகம், R மஹாலெக்ஷிமி	
அம்மாள், கோவை	51—00
மநீ L. N. S. சங்கராச்சாரி	26—00
மநீ மல்லி. மூர்த்தி ஸாரீஸ்	25—00
மநீமதி M. R. K. வர்தனி அம்மாள்	25—00
,, T. S. ராஜலக்ஷிமி தேவி	25—00
,, நா. கி. கமலாக்ஷி, கோவை	25—00
,, K. D. L. G. V. கங்கா	25—00
,, K. L. தனலெக்ஷிமி	25—00

ஸ்ரீ T. N. சுப்புராமய்யர் & பிரதர்ஸ்	25—00
„ ஜெயராம் கம்பெனி	21—00
ஸ்ரீமதி L. N. S. கமலாக்ஷி	20—00
„ P. R. சாரதா, கோவை	20—00
„ திரு. கோ. பத்மாவதி அம்மாள்	20—00
ஸ்ரீ ராஜேஸ்வரி கலர் கம்பெனி	15—00
ஸ்ரீமதி E. S. ராஜாமணி அம்மாள்	12—50
„ B. V. ராஜலெக்ஷிமி அம்மாள்	11—00
„ தி. கு. காவேரி அம்மாள்	11—00
„ நா. சு. கோ. கிருஷ்ணமணி	
அம்மாள்	11—00
„ T. R. விஸாலாக்ஷி அம்மாள்	11—00
„ புளியடி. சு. சரஸ்வதி	11—00
„ E. A. R. R. கிருஷ்ணவேணி	11—00
„ A. N. வைரமணி	11—00
„ T. R. சுமுத்ரா & ஸகுந்தலா	10—00
„ தொப்பே. தனலக்ஷிமி, கோவை	5—00
„ P. S. கமலாக்ஷி	5—00
ஸ்ரீ T. K. V. S. N. ராஜாராம்	5—00

புஸ்தகம் 1-க்கு நன்கொடை ரூ. 1—50.

புஸ்தகம் கிடைக்குமிடம்:—

P. S. கிருஷ்ணய்யங்கார்,
41, மஹால், 2-வது தெரு,
மதுரை.

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

Phone: 2642.

RETNAM & CO.,

WHOLESALE PIECE GOODS MERCHANTS,

135, EAST MASI STREET,

MADURAI-1.

||||

★ ★ ரெத்னம் அன் கோ., ★ ★

மில் ஜவுளி வியாபாரம்,

135, கீழ்மாசி வீதி,

மதுரை - 1.

Telegrams:
JUNNADY

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

Telephone:
2434.

E. A. VENKATRAMAIAH & SONS,

WHOLESALE CLOTH MERCHANTS,

161-A, EAST MASI STREET,

MADURAI-1.

ஈ. அ. வெங்கட்ராமய்யார் அன் ஸன்ஸ்,

ஜவுளி வியாபாரம்,

161-A, கீழ்மாசி வீதி. மதுரை-1.

ஸ்தாபிதம்:

1900

போன் நிர்.

3777

60 வருட அனுபவமும் புகழும் பெற்ற

காமதேனு

“கோலா சாம்பேன்”

எல்லாவிதமான
உஷ்ண வியாதிகளைக் கண்டிக்கும்.

“ஜின்ஜர் ஏல்”

பலிகாலத்துக்கேற்ற மதுரமான பானம்,
ஜீரண சக்தியை உண்டாக்கும்.

★ உபயோகித்து குணமடையுங்கள். ★

காமதேனு ஏரேடெட்வாட்டர்
மானுபாக்சரர்ஸ்,
115, பாலேஸ் ரோடு,
மதுரை.

உஷா பிரின்டர்ஸ், மதுரை-1.

இந் நூலுக்கு

நன் கொடையளித்த
மந்மான்கள், மந்மதிகள்.

	ரூ. பை
மந் P. N. S. K. சீதாராமய்யர் அவர்கள்	111—00
மந்மதி TR. K. மஹாலெக்சிமி அம்மாள்	101—00
,, E. R. ரத்னமணி	50—25
,, E. S. சீதாலெக்சிமி	50—25
,, E. B. சாவித்திரி	50—25
,, E. K. பத்மாவதி	50—25
மந் P. S. ஹனுமந்தய்யர் & ஸன்ஸ்	50—00
,, P. S. ரெங்கராஜன்	50—00
மந்மதி S. V. N. கமலாக்சி அம்மாள்	50—00
மந் பராஸக்தி & கம்பெனி	51—00
,, நீலமேகம். ந. பாக்யலெக்சிமி அம்மாள்	51—00
,, நீலமேகம். R மஹாலெக்சிமி அம்மாள், கோவை	51—00
மந் L. N. S. சங்கராச்சாரி	26—00
மந் மல்லி. மூர்த்தி ஸாரீஸ்	25—00
மந்மதி M. R. K. வர்தனி அம்மாள்	25—00
,, T. S. ராஜலக்சிமி தேவி	25—00
,, நா. கி. கமலாக்சி, கோவை	25—00
,, K. D. L. G. V. கங்கா	25—00
,, K. L. தனலெக்சிமி	25—00